

ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความต้องการศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้นของ
พนักงานโรงพยาบาลเมืองสมุทร จังหวัดสมุทรปราการ

สารนิพนธ์
ของ
นายจิรชน ตั้งเจริญสมุทร

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาเศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์การศึกษา
ตุลาคม 2546
ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

๖๕๘. ๓๑๒4
๑4๙1๒
ร.๓

ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความต้องการศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้นของ
พนักงานโรงพยาบาลเมืองสมุทร จังหวัดสมุทรปราการ

บทคัดย่อ
ของ
นายจิรชน ตั้งเจริญสมุทร

21 ส.ค. 2547

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาเศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์การศึกษา
ตุลาคม 2546

h 23.๗583 ร.3

จิรชน ตั้งเจริญสมุทร. (2546). ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความต้องการศึกษาต่อในระดับสูงขึ้นของพนักงานโรงพยาบาลเมืองสมุทร จังหวัดสมุทรปราการ. สารนิพนธ์ ศ.ม. (เศรษฐศาสตร์การศึกษา) กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
อาจารย์ที่ปรึกษา : รองศาสตราจารย์ ดร. ชำรงค์ อุดมไพจิตรกุล.

การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาสถานภาพด้านปัจจัยส่วนบุคคลและปัจจัยทางเศรษฐกิจและสังคมของพนักงานโรงพยาบาลเมืองสมุทร รวมทั้งความสัมพันธ์กับความต้องการศึกษาต่อในระดับสูงขึ้นของพนักงานโรงพยาบาลเมืองสมุทร และศึกษาปัญหาและข้อเสนอแนะที่เกี่ยวกับการศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้นของพนักงานโรงพยาบาลเมืองสมุทร กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยคือ พนักงานโรงพยาบาลเมืองสมุทรที่มีความต้องการศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้นและปฏิบัติงานอยู่ในปัจจุบัน จำนวนทั้งสิ้น 189 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นประกอบด้วยข้อคำถามปลายปิดและปลายเปิด รวม 26 ข้อ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบไคสแควร์ และ การแจกแจงความถี่

ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้

1.พนักงานส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง มีอายุอยู่ในช่วง 26-30 ปี สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรี ปฏิบัติงานอยู่ในฝ่ายธุรการ มีภูมิลำเนาอยู่ในเขตภาคกลาง มีสถานภาพโสด บิดามารดาของพนักงานส่วนมากสำเร็จการศึกษาระดับประถมศึกษา บิดาและมารดาของพนักงานส่วนมากประกอบอาชีพเกษตรกรรม พนักงานมีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนอยู่ระหว่าง 5,001-15,000 บาท บิดาของพนักงานมีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนต่ำกว่า 10,001 บาท ส่วนมารดาของพนักงานไม่มีรายได้ พนักงานยังไม่มี ความคาดหวังเรื่องรายได้เมื่อจบการศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น พนักงานมีความคาดหวังต่อความก้าวหน้าในอาชีพหลังจากจบการศึกษาในระดับที่สูงขึ้น พนักงานมีค่าเล่าเรียนเฉลี่ยต่อภาคการศึกษา 3,000-6,000 บาท ช่วงเวลาเรียนของพนักงานที่จะเรียนต่อเป็นช่วงวันเสาร์-อาทิตย์ เวลา 8.00-16.00 น. พนักงานได้ทราบข้อมูลข่าวสารจากหนังสือพิมพ์และนิตยสาร และพนักงานมีความคาดหวังมากในการเปลี่ยนอาชีพที่ดีขึ้น

2.ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ 0.05 กับความต้องการศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้นของพนักงานโรงพยาบาลเมืองสมุทรแยกตามระดับการศึกษา คือ ระดับการศึกษาของพนักงาน ตำแหน่งงาน สถานภาพสมรส รายได้ต่อเดือนของบิดา รายได้ต่อเดือนของพนักงาน รายได้ต่อเดือนที่คาดหวังของพนักงาน ค่าเล่าเรียนเฉลี่ยต่อภาคการศึกษา และแหล่งข้อมูลด้านการศึกษาต่อของพนักงาน

ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ 0.05 กับความต้องการศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้นของพนักงานโรงพยาบาลเมืองสมุทรแยกตามระดับการศึกษา คือ อายุ ภูมิลำเนา ระดับการศึกษาของบิดา ระดับการศึกษาของมารดา อาชีพของบิดา อาชีพของมารดา

รายได้ต่อเดือนของมารดา ช่วงเวลาที่เรียน ความคาดหวังต่อความก้าวหน้าในอาชีพ และความคาดหวังในการเปลี่ยนอาชีพ

ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ 0.05 กับความต้องการศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้นของพนักงานโรงพยาบาลเมืองสมุทรแยกตามสถาบันการศึกษา คือ ระดับการศึกษาของพนักงาน ตำแหน่งงาน สถานภาพสมรส อาชีพของบิดา รายได้ต่อเดือนของบิดา รายได้ต่อเดือนของมารดา รายได้ต่อเดือนของพนักงาน รายได้ต่อเดือนที่คาดหวังของพนักงาน ค่าเล่าเรียนเฉลี่ยต่อภาคการศึกษา ช่วงเวลาเรียน และแหล่งข้อมูลด้านการศึกษาต่อของพนักงาน

ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ 0.05 กับความต้องการศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้นของพนักงานโรงพยาบาลเมืองสมุทรแยกตามสถาบันการศึกษา คือ อายุ ภูมิลำเนา ระดับการศึกษาของบิดา ระดับการศึกษาของมารดา อาชีพของมารดา ความคาดหวังต่อความก้าวหน้าในอาชีพ และความคาดหวังในการเปลี่ยนอาชีพ

3. ปัญหาส่วนใหญ่ของพนักงานคือ ทุนทรัพย์ไม่พร้อมที่จะไปศึกษาต่อ และข้อเสนอแนะของพนักงานส่วนใหญ่ คือ องค์กรควรสนับสนุนให้พนักงานศึกษาต่อมากขึ้น

**FACTORS RELATING TO DEMAND FOR STUDYING IN HIGHER LEVEL
: A CASE STUDY OF MAUNGSAMUTH HOSPITAL, SAMUTPRAKAN PROVINCE**

AN ABSTRACT

BY

MR. JIRACHON TONGCHAROENSAMUT

**Presented in partial fulfillment of the requirements
for the Master of Economics degrees in Economics of Education
at Srinakarinwirot University**

October 2003

Jirachon Tongcharoensamut. (2003). *Factors Relating To Demand For Studying In Higher Level : A Case Study Of Maungsamut Hospital, Samutprakan Province* . Master Project, M.Econ. (Economics of Education). Bangkok : Graduate School, Srinakharinwirot University. Advisor : Assoc. Prof. Dr. Tumrong Udompijitkul.

The purposes of this reseach were to investigate the personal factors and social-economic factors of officer to investigate the personal factors and social-economic factors relating to demand for studying in higher level of Maungsamut Hospital officer and to investigate problem and recommendation to demand for studying in higher level of Maungsamut Hospital officer. The sample of the study consisted of 189 Maungsamut Hospital officer had demand for studying in higher level and working in hospital. The instrument for collecting data was the 26 questionnaire with closed-opened questions. In data analysis, the statistics of percentage, arithmetic mean, standard deviation, Chi-square test and Frequency distribution were used.

The results revealed that :

1. Officers almost were female, age between 26-30 years, the officers' Highest education were bachelor degree, working in administration section, officers' domicile were Central, single, the father' highest education and mother' highest education were primary school , father' career and mother' career were agriculturist, Officers' income were between 5,001-15,000 bath, father' income were lower 10,000 bath, mother were not income, officers had unexpected income after finishing study in higher level, officers had expectation to developed in career after finishing study in higher level, officers' expenses in education were between 3,000-6,000 bath, date-time to studying were Suterday – Sunday at 8.00 am.- 4.00 pm., officers could access data of education from magazines and newspapers, officers had expectation to change career at high level.

2. The factors that have shown statistically significant differences at 0.05 on relation to demand for studying in higher level of Maungsamut Hospital officers distribute to level of education were officers' education, position job, family status, father' income, Officers' income, Officers' expectaion income, cost of studying per semester and source of education data.

The factors that have shown statistically significant differences at 0.05 on non-relation to demand for studying in higher level of Maungsamut Hospital officers

distribute to level of education were age, domicile, the father' highest education, mother' highest education, father' career, mother' career, mother' income, date-time to studying, expectation to developed in career, expectation to change career.

The factors that have shown statistically significant differences at 0.05 on relation to demand for studying in higher level of Maungsamut Hospital officers distribute to institutes of education were officers' education, position job,family status, father' career, father' income, mother' income, Officers' income, Officers' expectaion income, cost of studying per semester, date-time to studying and source of education data.

The factors that have shown statistically significant differences at 0.05 on non-relation to demand for studying in higher level of Maungsamut Hospital officers distribute to institutes of education were age, domicile, the father' highest education, mother' highest education, mother' career, expectation to developed in career, expectation to change career.

3.Almost officers were financial problem and officer' recommendation were hospital support for studying in higher level.

อาจารย์ที่ปรึกษา ประธานคณะกรรมการบริหารหลักสูตร และคณะกรรมการสอบได้
พิจารณาสารนิพนธ์ฉบับนี้แล้ว เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญา
เศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์การศึกษา ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ได้

อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์

๕๕

(รองศาสตราจารย์ ดร.ธำรงค์ อุดมไพจิตรกุล)

ประธานคณะกรรมการบริหารหลักสูตร

ณัฐกสิวิกรม

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กิตติมา สังข์เกษม)

คณะกรรมการสอบ

๕๕

ประธาน

(รองศาสตราจารย์ ดร.ธำรงค์ อุดมไพจิตรกุล)

สุนิตดา เทศนิยม

กรรมการ

(รองศาสตราจารย์ ดร.สุนิตดา เทศนิยม)

พริ้งดา ตันสกุล

กรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ณัฐกา ตันสกุล)

อนุมัติให้รับสารนิพนธ์ฉบับนี้ เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญา
เศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์การศึกษา ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

กณบดีคณะสังคมศาสตร์

กณบดีคณะสังคมศาสตร์

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์กวี วรกวิน)

วันที่ 15 เดือน ตุลาคม พ.ศ. 2546

ประกาศขอบคุณการ

สารนิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จได้ด้วยดีเพราะความเมตตากรุณาจากท่าน รองศาสตราจารย์ ดร. ธำรงค์ อุดมไพจิตรกุล ประธานควบคุมสารนิพนธ์ รองศาสตราจารย์ ดร. สุนิตดา เทศนิยม และ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ณัฐกา ตันสกุล ที่กรุณาร่วมเป็นกรรมการสอบ พร้อมทั้งให้คำปรึกษาแนะนำ และข้อเสนอแนะที่เป็นประโยชน์ทำให้สารนิพนธ์ฉบับนี้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณทุกท่านเป็นอย่างสูงไว้ ณ โอกาสนี้

ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณ รองศาสตราจารย์ ดร. พิศมัย จารุจิตติพันธ์ อาจารย์วิพรรณ สาสีผล และคุณสายพิน บุดรดาน้อย ที่กรุณาให้คำแนะนำ และตรวจแก้ไขเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัยครั้งนี้

ผู้วิจัยขอขอบคุณพนักงานโรงพยาบาลเมืองสมุทรทุกท่าน ที่ให้ความร่วมมือในการตอบคำถามเป็นอย่างดี ขอขอบคุณครอบครัวของผู้วิจัยที่ให้กำลังใจในการทำสารนิพนธ์เป็นอย่างดีเสมอมา ขอขอบคุณท่านผู้อำนวยการโรงพยาบาลเมืองสมุทร ที่กรุณาให้ความสะดวกในการเก็บข้อมูลของผู้วิจัยเป็นอย่างดี ขอขอบคุณเจ้าหน้าที่ฝ่ายบุคคลและธุรการโรงพยาบาลเมืองสมุทรที่ช่วยค้นคว้าข้อมูลของพนักงานเป็นอย่างดี ขอขอบคุณเพื่อนนิสิตปริญญาโทเศรษฐศาสตร์การศึกษาทุก ๆ คน และขอขอบคุณทุกท่านที่มีได้กล่าวนามที่ได้มีส่วนช่วยให้การวิจัยครั้งนี้สำเร็จลงด้วยดี

จิรชน ตั้งเจริญสมุทร

สารบัญ

บทที่		หน้า
1	บทนำ	1
	ภูมิหลัง.....	1
	ความมุ่งหมายของการวิจัย	4
	ความสำคัญของการวิจัย.....	4
	ขอบเขตของการวิจัย	5
	นิยามศัพท์เฉพาะ	6
	กรอบแนวคิดในการวิจัย	8
	สมมติฐานในการวิจัย.....	9
2	เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	11
	ประวัติ การให้บริการของโรงพยาบาลเมืองสมุทรและความต้องการศึกษา	
	ต่อของพนักงานโรงพยาบาลเมืองสมุทร.....	11
	แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับความต้องการ.....	17
	การบริโภคและการลงทุนทางการศึกษา.....	20
	แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับอุปสงค์ของการศึกษา.....	21
	ทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง.....	26
	คุณลักษณะช่องทางการสื่อสาร.....	27
	งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	28
3	วิธีดำเนินการวิจัย.....	35
	ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	35
	ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษา	36
	เครื่องมือและการสร้างเครื่องมือในการวิจัย.....	36
	การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	37
	การวิเคราะห์ข้อมูล	38
	สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	38
4	ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	40

สารบัญ(ต่อ)

บทที่	หน้า
4 (ต่อ) สถานภาพส่วนบุคคล สถานภาพทางเศรษฐกิจและสังคม	
และสถานภาพด้านความต้องการศึกษาต่อของกลุ่มตัวอย่าง	40
การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลและปัจจัยทางเศรษฐกิจ	
และสังคมกับความต้องการศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้นของพนักงานโรง	
พยาบาลเมืองสมุทร	53
ปัญหาและข้อเสนอแนะที่เกี่ยวกับการศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้นของ	
พนักงานโรงพยาบาลเมืองสมุทร	81
ปัญหาที่เกี่ยวกับการศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้นของพนักงานโรงพยาบาล	
เมืองสมุทร	81
ข้อเสนอแนะที่เกี่ยวกับการศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้นของพนักงานโรง	
พยาบาลเมืองสมุทร	82
5 สรุปผล อภิปราย และข้อเสนอแนะ	84
ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า	84
เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล	84
การวิเคราะห์ข้อมูล	84
สรุปผลการวิจัย	85
อภิปรายผล	88
ข้อเสนอแนะ	101
บรรณานุกรม	104
ภาคผนวก	111
ภาคผนวก ก รายนามผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบแบบสอบถาม	112
ภาคผนวก ข หนังสือขอความอนุเคราะห์ในการตอบแบบสอบถาม	116
ภาคผนวก ค แบบสอบถามเพื่อการวิจัย	119
ประวัติย่อผู้วิจัย	126

บัญชีตาราง

ตาราง

หน้า

1	จำนวนพนักงานของโรงพยาบาลเมืองสมุทรทั้งสามสาขาแยกตามวุฒิการศึกษาของพนักงาน	3
2	จำนวนพนักงานโรงพยาบาลเมืองสมุทรทั้งสามสาขาแยกตามเพศ	12
3	ค่าร้อยละ คะแนนเฉลี่ย และความเบี่ยงเบนมาตรฐานของกลุ่มตัวอย่างแยกตามสถานภาพด้านปัจจัยส่วนบุคคล	41
4	ค่าร้อยละ คะแนนเฉลี่ย และความเบี่ยงเบนมาตรฐานของกลุ่มตัวอย่างแยกตามสถานภาพด้านปัจจัยทางเศรษฐกิจและสังคม	47
5	สถานภาพทางด้านความต้องการศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้นของพนักงาน.....	52
6	ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลกับความต้องการศึกษาต่อในระดับการศึกษาต่าง ๆ ของพนักงานโรงพยาบาลเมืองสมุทร	54
7	ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยทางเศรษฐกิจและสังคมกับความต้องการศึกษาต่อในระดับต่างๆพนักงานโรงพยาบาลเมืองสมุทร.....	57
8	ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลกับความต้องการศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้นของพนักงานโรงพยาบาลเมืองสมุทรแยกตามสถาบันการศึกษา.....	66
9	ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยทางเศรษฐกิจและสังคมกับความต้องการศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้นของพนักงานโรงพยาบาลเมืองสมุทรแยกตามสถาบันการศึกษา	70
10	ผลการวิเคราะห์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลและปัจจัยทางเศรษฐกิจและสังคมทำการศึกษาด้วยการทดสอบค่าไคสแควร์.....	80
11	ปัญหาที่เกี่ยวกับความต้องการศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้นของพนักงานโรงพยาบาลเมืองสมุทร	81
12	ข้อเสนอแนะที่เกี่ยวกับความต้องการศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้นของพนักงานโรงพยาบาลเมืองสมุทร	83

บัญชีภาพประกอบ

ภาพประกอบ

หน้า

1	แสดงกรอบแนวคิดในการวิจัย.....	8
2	การจัดส่วนงานในการบริหารของโรงพยาบาลเมืองสมุทร.....	13
3	แสดงการเลื่อนตำแหน่งของเส้นอุปสงค์สำหรับการศึกษาอันเนื่องมาจากการเปลี่ยน แปลงทางด้านรายได้ของบุคคล.....	24
4	แสดงการเลื่อนตำแหน่งของเส้นอุปสงค์ของบุคคลสำหรับการศึกษาอันเนื่องมาจากการ เปลี่ยนแปลงในอัตราค่าเล่าเรียน.....	25

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

การพัฒนาประเทศจะประสบความสำเร็จได้นั้นต้องอาศัยปัจจัยต่าง ๆ ทั้งทางด้านเศรษฐกิจ สังคม การเมือง การศึกษา ต้องสอดคล้องกันเพื่อบรรลุเป้าหมาย และปัจจัยต่าง ๆ เหล่านี้ต้องขึ้นอยู่กับคนและคุณภาพของทรัพยากรมนุษย์เป็นปัจจัยที่สำคัญที่สุด คน คือ ทรัพยากรที่สำคัญที่สุดของชาติ การพัฒนาจะได้ผลหรือล้มเหลวย่อมขึ้นอยู่กับคนเป็นหลัก ไม่มีประเทศใดที่มีความเจริญรุ่งเรืองสูง แต่พื้นฐานการศึกษาของพลเมืองในประเทศต่ำ การพัฒนาประเทศให้ได้ผลรวดเร็วขึ้น ต้องพัฒนาตัวบุคคลควบคู่ไปด้วยเสมอ (สุเทพ เสนีย์วงศ์ ณ อยุธยา 2526 : 17)

ในการที่จะพัฒนาทรัพยากรมนุษย์จำเป็นต้องพัฒนาโดยการให้การศึกษา เพราะการศึกษาคือเป็นรากฐานที่สำคัญที่สุดในการพัฒนาทรัพยากรบุคคลของประเทศเป็นผู้รู้จักคิด รู้จักทำ รู้จักแก้ไขปัญหา เป็นทรัพยากรบุคคลที่มีความรู้ ความคิด ความสามารถทักษะต่าง ๆ ตลอดจนรู้จักใช้ทรัพยากรที่มีอยู่ให้เกิดประโยชน์สูงสุด อันเป็นคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของบุคคลต่อการพัฒนาเศรษฐกิจ สังคม การเมืองและศิลปวัฒนธรรมโดยรวม (กองแผนงานและวิจัย, 2530 : 55)

โดยเฉพาะการศึกษาทางการแพทย์และสาธารณสุข ซึ่งต้องใช้งบประมาณการลงทุนต่อหัวค่อนข้างสูงเมื่อเทียบกับการลงทุนทางสาขาศึกษาศาสตร์ มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ เกยูร ลี้มทอง (บุญธรรม กิจปรีดาบริสุทธิ์ . 2530 : 2 ; อ้างอิงมาจาก เกยูร ลี้มทอง . 2512 : 219) ปัจจุบันความต้องการทางด้านการแพทย์และสาธารณสุขมีการขยายตัวมากขึ้นอันเนื่องมาจากประชากรเพิ่มมากขึ้น คนมีชีวิตยืนยาวขึ้น โรคภัยต่าง ๆ มีมากขึ้น มีรายได้สูงขึ้น ฯลฯ ในขณะที่การบริการของภาครัฐมีไม่เพียงพอ ทำให้โรงพยาบาลเอกชนมีบทบาทที่รองรับผู้ป่วยที่ล้นเกินจาก โรงพยาบาลของรัฐมากขึ้น ทำให้โรงพยาบาลเอกชนมีการเจริญเติบโตอย่างรวดเร็ว จนเป็นผู้ให้บริการรายใหญ่ของประเทศ จะเห็นได้จากการเพิ่มของจำนวนเตียงของโรงพยาบาลเอกชนในปี พ.ศ. 2536 เพิ่มร้อยละ 15.6 ในขณะที่จำนวนเตียงของโรงพยาบาลรัฐบาลเพิ่มเพียงร้อยละ 4.6 เท่านั้น (กุศล สุนทรธาดาและวรชัย ทองไทย. 2539 : 1-2) เมื่อความต้องการทางการแพทย์และสาธารณสุขมากขึ้น ทำให้การศึกษาทางการแพทย์และสาธารณสุขที่มุ่งจะผลิตกำลังคนทางการแพทย์และสาธารณสุขในสาขาต่าง ๆ ที่มีคุณภาพออกมาสู่ตลาดแรงงานมากขึ้นตามไปด้วย ซึ่งการผลิตกำลังคนเหล่านี้ต้องทำการผลิตอย่างมีคุณภาพเพราะ การแพทย์และสาธารณสุข เป็นสาขาวิชาที่ให้บริการแก่ประชาชนในด้านการรักษาพยาบาล ซึ่งบุคลากรที่ทำ

หน้าที่ในการให้บริการดังกล่าวได้ ต้องเป็นคนมีความรู้ความสามารถ มีทักษะอาชีพ มีจรรยาบรรณ ในการปฏิบัติงาน เพราะการแพทย์และการพยาบาลเกี่ยวข้องกับชีวิตของมนุษย์ โดยตรง ถ้ามีความผิดพลาดเกิดขึ้นอาจเสียหายถึงชีวิตได้ ดังนั้นบุคคลซึ่งทำหน้าที่ในการรักษาพยาบาล อันได้แก่ แพทย์ พยาบาล เภสัชกร ทันตแพทย์ พยาบาลเทคนิค ตลอดจนเจ้าหน้าที่ที่คอยให้บริการในสถานพยาบาลต่างๆ เช่น นักสุขศึกษา นักโภชนาการ เจ้าหน้าที่ผดุงครรภ์ เจ้าหน้าที่ห้องปฏิบัติการ ฯลฯ ต้องเป็นผู้ที่มีความรู้ความสามารถ ในทักษะอาชีพนี้เพียงต่อจึงจะให้บริการได้อย่างมั่นใจและมีคุณภาพ

โรงพยาบาลเมืองสมุทร เป็นโรงพยาบาลเอกชนขนาด 200 เตียงแห่งแรกในจังหวัดสมุทรปราการ เปิดบริการมา 24 ปีแล้ว โดยก่อตั้งขึ้นเมื่อวันที่ 22 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2522 ตลอดเวลาที่ผ่านมาโรงพยาบาลเมืองสมุทรได้มีการเจริญเติบโตอย่างรวดเร็วจนกลายเป็นโรงพยาบาลเอกชนที่มีมาตรฐานทัดเทียมกับโรงพยาบาลทั่วไปทั้งใน การนำเอาเทคโนโลยีทางวิทยาศาสตร์ การแพทย์ เครื่องมือการรักษาที่ทันสมัย รวมทั้งมีการพัฒนาบุคลากรเพื่อตอบสนองความต้องการของผู้ใช้บริการซึ่งทวีจำนวนขึ้นทุกปี มีการบริการที่หลากหลายครบวงจร เพื่อเตรียมไว้ตอบสนองกับความต้องการของผู้ป่วยทุกประเภท ปัจจุบันโรงพยาบาลแห่งนี้มีจำนวนของผู้ที่มาใช้บริการประมาณ 2,000 คนต่อวัน ทั้งผู้ป่วยประเภทคนไข้นอก(มารักษาแล้วกลับบ้านได้) และประเภทผู้ป่วยใน (ที่ต้องนอนโรงพยาบาล) ซึ่งจะเห็นได้ว่าจำนวนผู้ใช้บริการที่มากในแต่ละวัน ประกอบกับ มีคู่แข่งทางธุรกิจเกิดขึ้นมากมายในจังหวัดสมุทรปราการนี้ เนื่องจากเป็นเมืองอุตสาหกรรม ฉะนั้นในการที่จะแข่งขันกับคู่แข่งรายอื่นได้จึงต้องมีการพัฒนาคุณภาพขององค์กรเอง ทั้งในแง่ของผู้บริหารองค์กร แพทย์ พยาบาล ตลอดจนเจ้าหน้าที่ฝ่ายต่างๆ ในแง่ความพร้อมของบุคลากรในการให้บริการทั้งทางด้านความรู้ความสามารถในทักษะอาชีพ จรรยาบรรณในอาชีพ เพื่อที่จะก้าวทันเทคโนโลยีทางการแพทย์สมัยใหม่ เครื่องมือการรักษาที่พัฒนาไปทุกวัน เพื่อที่จะให้การบริการได้อย่างทั่วถึง(โรงพยาบาลเมืองสมุทร : ม.ป.ป.)

แต่ความเป็นจริงพนักงานโรงพยาบาลเมืองสมุทรเกินกว่า 50 % มีวุฒิการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี โดยส่วนใหญ่จะมีวุฒิการศึกษาอยู่ในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง และประกาศนียบัตรเทคนิคในสาขาวิชาต่าง ๆ ประกอบกับมีการเปลี่ยนเข้าออกงานบ่อยของพนักงานเนื่องจากไปศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น จึงไม่เอื้อต่อการพัฒนาศักยภาพขององค์กรอย่างเต็มที่ ดังตาราง 1

ตาราง 1 จำนวนพนักงานของโรงพยาบาลเมืองสมุทรทั้งสามสาขาแยกตามวุฒิการศึกษา

ระดับการศึกษา/โรงพยาบาล	เมืองสมุทร	เมืองสมุทร บางปู	เมืองสมุทร เจ้าช	รวม
ปริญญาโท	-	-	1	1
ปริญญาตรี	268	30	154	452
อนุปริญญา	-	-	17	17
ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง	36	2	25	63
ประกาศนียบัตรวิชาชีพ	112	1	19	132
มัธยมศึกษาปีที่ 6	-	-	36	36
ประกาศนียบัตรวิชาชีพระยะสั้น	170	13	22	205
ต่ำกว่ามัธยมศึกษาปีที่ 6	72	5	18	95
รวม	658	51	291	1,000

(ที่มา : ฝ่ายบุคคลและธุรการของโรงพยาบาลเมืองสมุทร)

ซึ่งพนักงานของโรงพยาบาลทั้งสองกลุ่มนี้ส่วนใหญ่ มีความต้องการศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น ต่อจากวุฒิการศึกษาของตนเองที่ได้รับ โดยจากการสำรวจข้อมูลพื้นฐานของพนักงาน โรงพยาบาลเมืองสมุทรทั้งสามสาขา ปรากฏว่ามีผู้ที่กำลังศึกษาต่อในขณะนี้โดยทำงานไปด้วย และศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้นไปด้วย จำนวนทั้งหมด 101 คน แบ่งเป็นระดับปริญญาโท จำนวน 6 คน ระดับปริญญาตรีจำนวน 88 คน ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง จำนวน 5 คน และ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ จำนวน 2 คน โดยบางรายศึกษาที่มหาวิทยาลัยเปิดของรัฐ ไปเรียนในวันและเวลาที่ไม่ได้ทำงานกลุ่มนี้ใช้การอ่านหนังสือสอบเอา บางรายใช้เวลาหลังเลิกงานศึกษาต่อที่สถาบันการศึกษาที่เปิดสอนตามที่ต่างๆ กลุ่มนี้จะไปเรียนสม่ำเสมอใช้เวลาในตอนเลิกงาน บางรายใช้เวลาศึกษานอกโรงเรียนภาคค่ำ บางรายใช้เวลาศึกษาในภาคพิเศษตาม มหาวิทยาลัยต่าง ๆ ใช้เวลาวันเสาร์อาทิตย์ในการศึกษาหาความรู้ และบางรายถึงขั้นลาออกจากงานเพื่อไปศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น เพียงอย่างเดียว รวมทั้งยังมีพนักงานส่วนหนึ่งที่มีความต้องการที่จะศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้นแต่กำลังตัดสินใจที่จะเลือกสถาบันและ หลักสูตรสาขาวิชาที่จะศึกษาและ เลือกลักษณะของการเรียน ช่วงเวลาที่เรียน ให้เหมาะสมและสอดคล้องกับหน้าที่ที่เขาปฏิบัติอยู่ซึ่งพวกเขาอาจคาดหวังผลตอบแทนที่จะได้รับในอนาคตหรือมีแรงจูงใจต่างๆ มากมาย ที่ทำให้เขตัดสินใจที่จะศึกษาต่อในระดับสูงขึ้นไป เช่น พวกเขาอาจคาดหวังว่า เมื่อศึกษาสำเร็จ อาจจะหวังประโยชน์ทั้งในแง่ส่วนตัวของพนักงานเองได้วุฒิการศึกษาสูงขึ้น ได้รับค่าตอบแทนมากขึ้น ได้รับความก้าวหน้าในหน้าที่การงาน เลื่อนตำแหน่งหน้าที่ ฯลฯ รวมทั้ง

ประโยชน์ต่อองค์กรเอง คือ การทำงานมีประสิทธิภาพมากขึ้นส่งผลให้รายรับรวมขององค์กรเพิ่มขึ้นด้วย จากสภาพการณ์ที่พนักงานส่วนใหญ่นั้นมีความต้องการที่จะศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้นดังกล่าว อาจมาจากแรงจูงใจต่างๆกันไป รวมทั้งมีปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับความต้องการที่พนักงานเหล่านั้นจะตัดสินใจศึกษาต่อมากมาย

เหตุผลดังกล่าวจึงทำให้ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อ ความต้องการศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้นของพนักงานโรงพยาบาลเมืองสมุทร ว่ามีปัจจัยอะไรบ้าง ผลการวิจัยจะเป็นฐานข้อมูลของพนักงานโรงพยาบาลเมืองสมุทรในการตัดสินใจเลือกที่จะศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้นว่า จะต้องมีย่อจำกัดในด้านใดบ้างในการเลือกที่จะศึกษาต่อจริง เพื่อการวางแผนการศึกษาของบุคคลในอนาคต และจะเป็นประโยชน์แก่โรงพยาบาลเองในการที่จะพัฒนาบุคลากรของโรงพยาบาลให้มีขีดความสามารถในการให้บริการได้สูงขึ้น

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

1. เพื่อศึกษาสภาพด้านปัจจัยส่วนบุคคลและปัจจัยทางเศรษฐกิจและสังคมของพนักงานโรงพยาบาลเมืองสมุทร
2. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลและปัจจัยเศรษฐกิจและสังคม กับความต้องการศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้นของพนักงานโรงพยาบาลเมืองสมุทร
3. เพื่อศึกษาปัญหาและข้อเสนอแนะในการศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้นของพนักงานโรงพยาบาลเมืองสมุทร

ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า

1. ข้อมูลทางด้านเศรษฐกิจและสังคมของพนักงานโรงพยาบาลเมืองสมุทร ที่ได้จากการวิจัยจะเป็นประโยชน์ต่อการวางแผนและจัดสรรทรัพยากร ในการศึกษาต่อเนื่องแต่ละระดับอย่างเหมาะสม
2. ใช้เป็นฐานข้อมูลแก่ ผู้ประกอบการสถานศึกษาต่าง ๆ ในการพิจารณาให้บริการทางการศึกษาในแต่ละระดับได้อย่างเหมาะสม
3. ใช้เป็นฐานข้อมูลของพนักงานโรงพยาบาลเมืองสมุทรในการตัดสินใจเลือกที่จะศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้นว่า จะต้องมีย่อจำกัดในด้านใดบ้างในการเลือกที่จะศึกษาต่อจริงเพื่อการวางแผนการศึกษาของบุคคลในอนาคต
4. ใช้เป็นฐานข้อมูลแก่โรงพยาบาลในการจัดสรรทรัพยากรเพื่อพัฒนาบุคลากรของโรงพยาบาลให้มีประสิทธิภาพในการให้บริการได้สูงขึ้น

ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้เป็น พนักงานที่ปฏิบัติงานอยู่ในโรงพยาบาลเมืองสมุทรทั้ง 3 แห่งที่กำลังศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้นในสถาบันการศึกษาต่าง ๆ หรือมีความต้องการที่จะศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น ณ ปัจจุบัน ปี พ.ศ. 2546 จำนวน 359 คน ประกอบด้วย โรงพยาบาลเมืองสมุทรปากน้ำ จำนวน 233 คน โรงพยาบาลเมืองสมุทรบางปู จำนวน 6 คน โรงพยาบาลเมืองสมุทรปู่เจ้าฯ จำนวน 120 คน

1.2 กลุ่มตัวอย่าง กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ได้จากการสุ่มตัวอย่างจากตาราง Taro Yamane ที่ระดับความเชื่อมั่น 95% จากประชากร 359 คน ได้กลุ่มตัวอย่าง จากสูตร (Yamane, 1973 : 886) ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 189 คน

2. ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษา

2.1 ตัวแปรอิสระ ประกอบด้วย

ปัจจัยส่วนบุคคลได้แก่

2.1.1 อายุ

2.1.2 ระดับการศึกษาของพนักงาน

2.1.3 ตำแหน่งงาน

2.1.4 ภูมิลำเนาของพนักงาน

2.1.5 สถานภาพการสมรส

และปัจจัยทางเศรษฐกิจและสังคมได้แก่

2.1.6 ระดับการศึกษาของบิดา

2.1.7 ระดับการศึกษาของมารดา

2.1.8 อาชีพปัจจุบันของบิดา

2.1.9 อาชีพปัจจุบันของมารดา

2.1.10 รายได้ต่อเดือนของพนักงาน

2.1.11 รายได้ต่อเดือนของบิดามารดา

2.1.12 รายได้ต่อเดือนที่คาดหวังของพนักงาน

2.1.13 ความคาดหวังต่อความก้าวหน้าในอาชีพ

2.1.14 ค่าเล่าเรียนเฉลี่ยต่อภาคการศึกษา

2.1.15 ช่วงเวลาที่เรียน

2.1.16 แหล่งข้อมูลข่าวสารด้านการศึกษาต่อเนื่อง

2.1.17 ความคาดหวังในการเปลี่ยนอาชีพ

2.2 ตัวแปรตาม ได้แก่ ความต้องการศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้นของพนักงานโรงพยาบาล เมืองสมุทรแยกเป็นความต้องการศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้นตามระดับการศึกษาและตามประเภทของสถาบันการศึกษา

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อความต้องการศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น

หมายถึง ปัจจัยต่างๆที่มีความสัมพันธ์ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในความต้องการที่จะศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้นของพนักงาน ประกอบด้วย

1.1 ปัจจัยส่วนบุคคล คือ ปัจจัยที่เกี่ยวกับข้อมูลสถานภาพทั่วไปของพนักงาน ได้แก่ อายุ ระดับการศึกษาของพนักงาน ตำแหน่งงาน ภูมิลำเนาของพนักงาน สถานภาพการสมรส

1.2 ปัจจัยทางเศรษฐกิจและสังคม คือ ปัจจัยที่เกี่ยวกับข้อมูลสถานภาพทางเศรษฐกิจและสังคมซึ่งในที่นี้รวม ถึงความคาดหวังของพนักงานทางด้านเศรษฐกิจและสังคมหลังจากสำเร็จการศึกษาแล้วเอาไว้ด้วยเนื่องจากความคาดหวังในด้านดังกล่าว จะมีผลทำให้ความต้องการศึกษาต่อเนื่องของบุคคลเปลี่ยนแปลงไป ตัวอย่างเช่น การที่บุคคลจะศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้นเพราะมีความคาดหวังว่า หลังจากจบการศึกษาจะมีรายได้เพิ่มมากขึ้นเนื่องจากนำวุฒิการศึกษามาปรับตำแหน่งหน้าที่การงานให้สูงขึ้น ตลอดจนคาดหวังในการที่จะได้ปฏิบัติงานในอาชีพใหม่ที่ดีกว่าเดิม เป็นต้น ซึ่งปัจจัยดังกล่าวได้แก่ ระดับการศึกษาของบิดา ระดับการศึกษาของมารดา อาชีพปัจจุบันของบิดา อาชีพปัจจุบันของมารดา รายได้เฉลี่ยต่อเดือนของพนักงาน รายได้เฉลี่ยต่อเดือนของบิดามารดา รายได้เฉลี่ยต่อเดือนที่คาดหวังของพนักงาน ความคาดหวังต่อความก้าวหน้าในอาชีพ ค่าเล่าเรียนเฉลี่ยต่อภาคการศึกษา ช่วงเวลาที่เรียน แหล่งข้อมูลข่าวสารด้านการศึกษาต่อเนื่อง ความคาดหวังในการเปลี่ยนอาชีพ

2. ความต้องการศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น

หมายถึง ความต้องการศึกษาต่อในระดับชั้นที่สูงขึ้นแยกตามระดับการศึกษาและตามประเภทของสถาบันการศึกษา ที่พนักงานต้องการศึกษาต่อเนื่องจาก วุฒิการศึกษาของพนักงานที่ใช้สมัครงานและปฏิบัติงานอยู่ในปัจจุบัน

3. โรงพยาบาลเมืองสมุทร

หมายถึง โรงพยาบาลเมืองสมุทรทั้ง 3 สาขา ประกอบด้วย โรงพยาบาลเมืองสมุทรปากน้ำ โรงพยาบาลเมืองสมุทรปู่เจ้าฯ และโรงพยาบาลเมืองสมุทรบางปู

4. ตำแหน่งงาน

หมายถึง ตำแหน่งหน้าที่ในการทำงานในปัจจุบันที่พนักงานปฏิบัติงานอยู่ แบ่งเป็น 3 ฝ่าย คือ ฝ่ายแพทย์ ฝ่ายพยาบาล และฝ่ายธุรการ

5. ระดับการศึกษาของบิดา

หมายถึง ระดับการศึกษาขั้นสูงสุดของบิดา

6. ระดับการศึกษาของมารดา

หมายถึง ระดับการศึกษาขั้นสูงสุดของมารดา

7. อาชีพปัจจุบันของบิดา

หมายถึง ลักษณะอาชีพในปัจจุบันที่กำลังดำเนินอยู่ของบิดา

8. อาชีพปัจจุบันของมารดา

หมายถึง ลักษณะอาชีพในปัจจุบันที่กำลังดำเนินอยู่ของมารดา

9. รายได้ต่อเดือนของพนักงาน

หมายถึง รายได้เฉลี่ยต่อเดือนของพนักงานที่ได้รับจากการปฏิบัติงาน

10. รายได้ต่อเดือนของบิดามารดา

หมายถึง รายได้เฉลี่ยต่อเดือนของบิดามารดาที่ได้รับจากการปฏิบัติงาน

11. รายได้ต่อเดือนที่คาดหวังของพนักงาน

หมายถึง รายได้ที่คาดว่าจะได้รับการปรับสูงขึ้นเฉลี่ยต่อเดือนหลังจากการสำเร็จการศึกษาในระดับที่สูงขึ้นแล้ว

12. ค่าเล่าเรียนเฉลี่ยต่อภาคการศึกษา

หมายถึง ค่าเล่าเรียนในการศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้นของพนักงาน โดยเฉลี่ยในแต่ละภาคการศึกษา

13. ช่วงเวลาที่เรียน

หมายถึง วันและเวลาที่เหมาะสมในการเรียนของพนักงานที่ต้องการศึกษาต่อ

14. แหล่งข้อมูลข่าวสารด้านการศึกษาต่อเนื่อง

หมายถึง ช่องทางในการส่งข้อมูลเกี่ยวกับการศึกษาต่อของสถาบันการศึกษาต่างๆ ไปถึงพนักงาน เช่น วิทยุ หนังสือพิมพ์ โทรทัศน์คำแนะนำของบิดามารดาญาติพี่น้อง คำแนะนำของเพื่อน ข้อความทางอินเทอร์เน็ต ป้ายประกาศ แผ่นปลิว ฯ

15. ความคาดหวังต่อความก้าวหน้าในอาชีพ

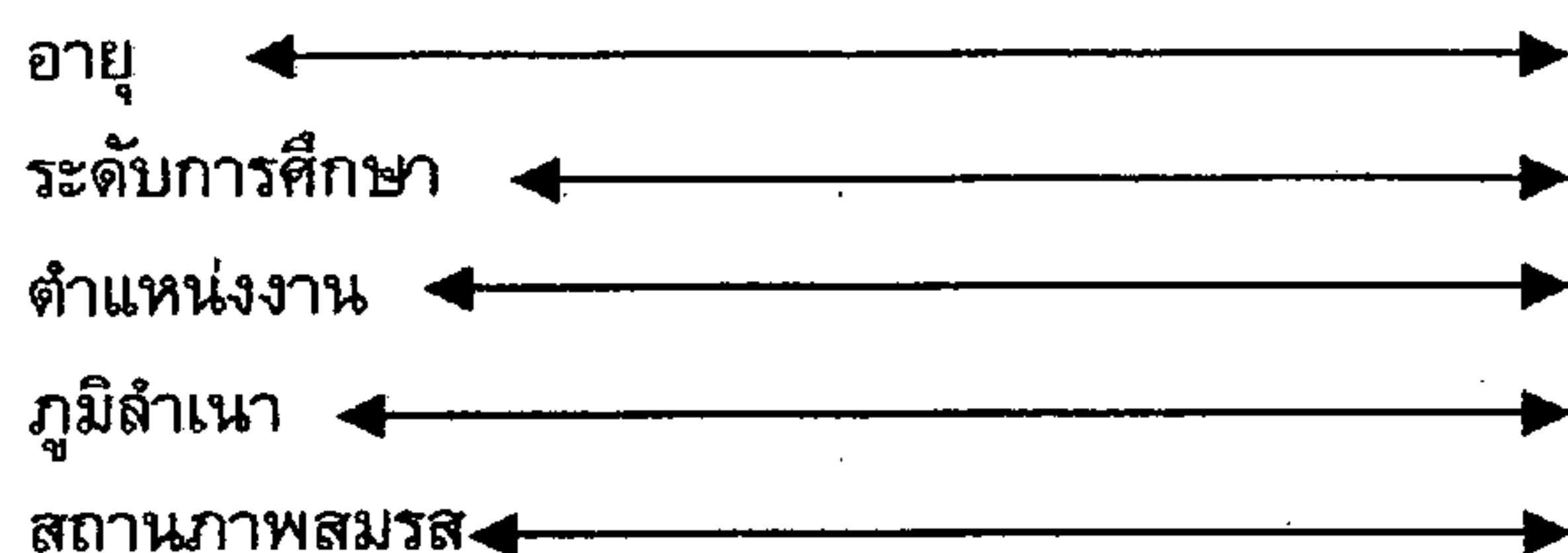
หมายถึง โอกาสที่จะได้เลื่อนขั้นในการปฏิบัติงานในตำแหน่งที่สูงขึ้นภายหลังจากการได้เข้าศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้นและสำเร็จการศึกษาแล้ว

16. ความคาดหวังในการเปลี่ยนอาชีพ

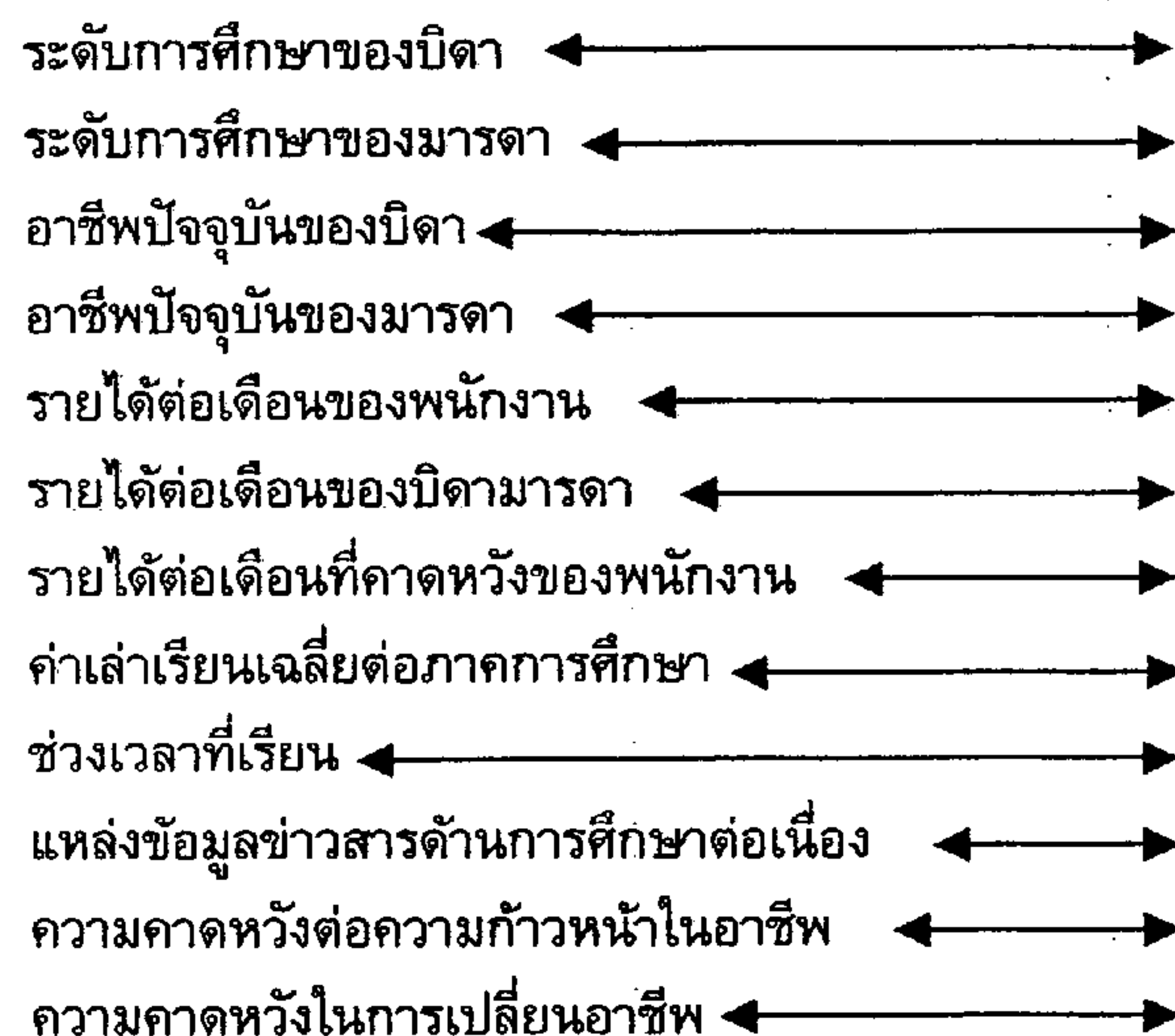
หมายถึง โอกาสที่จะได้โอน ย้าย เปลี่ยนอาชีพที่ดีขึ้นของพนักงาน ภายหลังจากการได้เข้าศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้นและสำเร็จการศึกษาแล้ว

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ปัจจัยส่วนบุคคล

ปัจจัยทางด้านเศรษฐกิจและสังคม

ความต้องการศึกษาต่อ
ในระดับที่สูงขึ้น
ของพนักงาน
โรงพยาบาลเมืองสมุทร

ภาพประกอบ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

สมมติฐานของการค้นคว้า

1. อายุของพนักงานโรงพยาบาลเมืองสมุทรมีความสัมพันธ์กับความต้องการศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น
2. ระดับการศึกษาของพนักงานโรงพยาบาลเมืองสมุทรมีความสัมพันธ์กับความต้องการศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น
3. ตำแหน่งงานของพนักงานโรงพยาบาลเมืองสมุทรมีความสัมพันธ์กับความต้องการศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น
4. ภูมิสำเนาของพนักงานโรงพยาบาลเมืองสมุทรมีความสัมพันธ์กับความต้องการศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น
5. สถานภาพสมรสของพนักงานโรงพยาบาลเมืองสมุทรมีความสัมพันธ์กับความต้องการศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น
6. ระดับการศึกษาของบิดาพนักงานโรงพยาบาลเมืองสมุทรมีความสัมพันธ์กับความต้องการศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น
7. ระดับการศึกษาของมารดาพนักงานโรงพยาบาลเมืองสมุทรมีความสัมพันธ์กับความต้องการศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น
8. อาชีพปัจจุบันของบิดาพนักงานโรงพยาบาลเมืองสมุทรมีความสัมพันธ์กับความต้องการศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น
9. อาชีพปัจจุบันของมารดาพนักงานโรงพยาบาลเมืองสมุทรมีความสัมพันธ์กับความต้องการศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น
10. รายได้ต่อเดือนของพนักงานโรงพยาบาลเมืองสมุทรมีความสัมพันธ์กับความต้องการศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น
11. รายได้ต่อเดือนของบิดามารดาพนักงานโรงพยาบาลเมืองสมุทรมีความสัมพันธ์กับความต้องการศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น
12. รายได้ต่อเดือนที่คาดหวังของพนักงานโรงพยาบาลเมืองสมุทรมีความสัมพันธ์กับความต้องการศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น
13. ค่าเล่าเรียนเฉลี่ยต่อภาคการศึกษาของพนักงานโรงพยาบาลเมืองสมุทรมีความสัมพันธ์กับความต้องการศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น
14. ช่วงเวลาที่เรียนของพนักงานโรงพยาบาลเมืองสมุทรมีความสัมพันธ์กับความต้องการศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น
15. แหล่งข้อมูลข่าวสารด้านการศึกษาต่อเนื่องของพนักงานโรงพยาบาลเมืองสมุทรมีความสัมพันธ์กับความต้องการศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น

16.ความคาดหวังต่อความก้าวหน้าในอาชีพของพนักงานโรงพยาบาลเมืองสมุทร
ความสัมพันธ์กับความต้องการศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น

17.ความคาดหวังในการเปลี่ยนอาชีพของพนักงานโรงพยาบาลเมืองสมุทรมีความสัมพันธ์
กับความต้องการศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้าเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อนำมาประกอบการศึกษาวิจัย ซึ่งจะได้นำเสนอตามลำดับดังนี้

1. ประวัติ การบริหารบุคลากร การให้บริการของโรงพยาบาลเมืองสมุทร และความต้องการศึกษาต่อของพนักงานของโรงพยาบาลเมืองสมุทร
2. แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับความต้องการ
3. การบริโภคและการลงทุนทางการศึกษา
4. แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวกับอุปสงค์ของการศึกษา
 - 4.1 แนวคิดเกี่ยวกับอุปสงค์ของการศึกษา
 - 4.2 ทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง
5. คุณลักษณะช่องทางการสื่อสาร
6. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. ประวัติ การบริหารบุคลากร การให้บริการของโรงพยาบาลเมืองสมุทร และความต้องการศึกษาต่อของพนักงานโรงพยาบาลเมืองสมุทร

โรงพยาบาลเมืองสมุทรตั้งอยู่เลขที่ 156 ซ.เทศบาล 12 ตำบลปากน้ำ อำเภอเมือง จังหวัดสมุทรปราการ เกิดจากการริเริ่มของนายแพทย์พิพัฒน์ พงศ์รัตนมาน,นายแพทย์เกียรติ กังวาลไกล โดยร่วมกับแพทย์ต่าง ๆ พ่อค้าและคหบดีในจังหวัดสมุทรปราการได้ร่วมกันก่อสร้างโรงพยาบาลเมืองสมุทรขึ้นโดยก่อตั้งขึ้นเมื่อวันที่ 22 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2522 ซึ่งเป็นเวลา 24 ปีแล้ว แรกเปิดดำเนินการเป็นโรงพยาบาลขนาด 50 เตียง เพื่อรองรับความต้องการของประชาชน ตลอดจนความเจริญและการขยายตัวของอุตสาหกรรมในจังหวัดสมุทรปราการมีมากขึ้น มีการพัฒนาองค์กรในทุกด้านต่อเนื่องเรื่อยมาทั้งทางด้านเครื่องมือแพทย์ที่ทันสมัย ทีมแพทย์ผู้เชี่ยวชาญที่มีคุณภาพ รวมทั้งบุคลากรทางด้านสาธารณสุขอื่น ๆ ต่อมาจนวันที่ 27 พฤษภาคม พ.ศ.2535 ได้ขยายเป็นโรงพยาบาลเอกชนขนาด 200 เตียงแห่งแรกในจังหวัดสมุทรปราการจนถึงปัจจุบัน เปิดบริการทุกวัน 24 ชั่วโมง ตลอดเวลาที่ผ่านมาระยะเวลาโรงพยาบาลเมืองสมุทรได้มีการเจริญเติบโตอย่างรวดเร็ว จนกลายเป็นโรงพยาบาลเอกชนที่มีมาตรฐานทัดเทียมกับโรงพยาบาลทั่วไป ทั้งในการนำเอาเทคโนโลยีทางวิทยาศาสตร์การแพทย์ เครื่องมือการรักษาที่ทันสมัย รวมทั้งมีการพัฒนาบุคลากรเพื่อตอบสนองความต้องการของผู้ใช้บริการ ซึ่งทวีจำนวนขึ้นทุกปี มีการบริการที่หลากหลายครบวงจร ประกอบด้วย การตรวจรักษาผู้ป่วยทั่วไป ตรวจทางตติยกรรมและผ่าตัดทุกประเภท แผนกสูตินารีเวช วางแผนครอบครัว

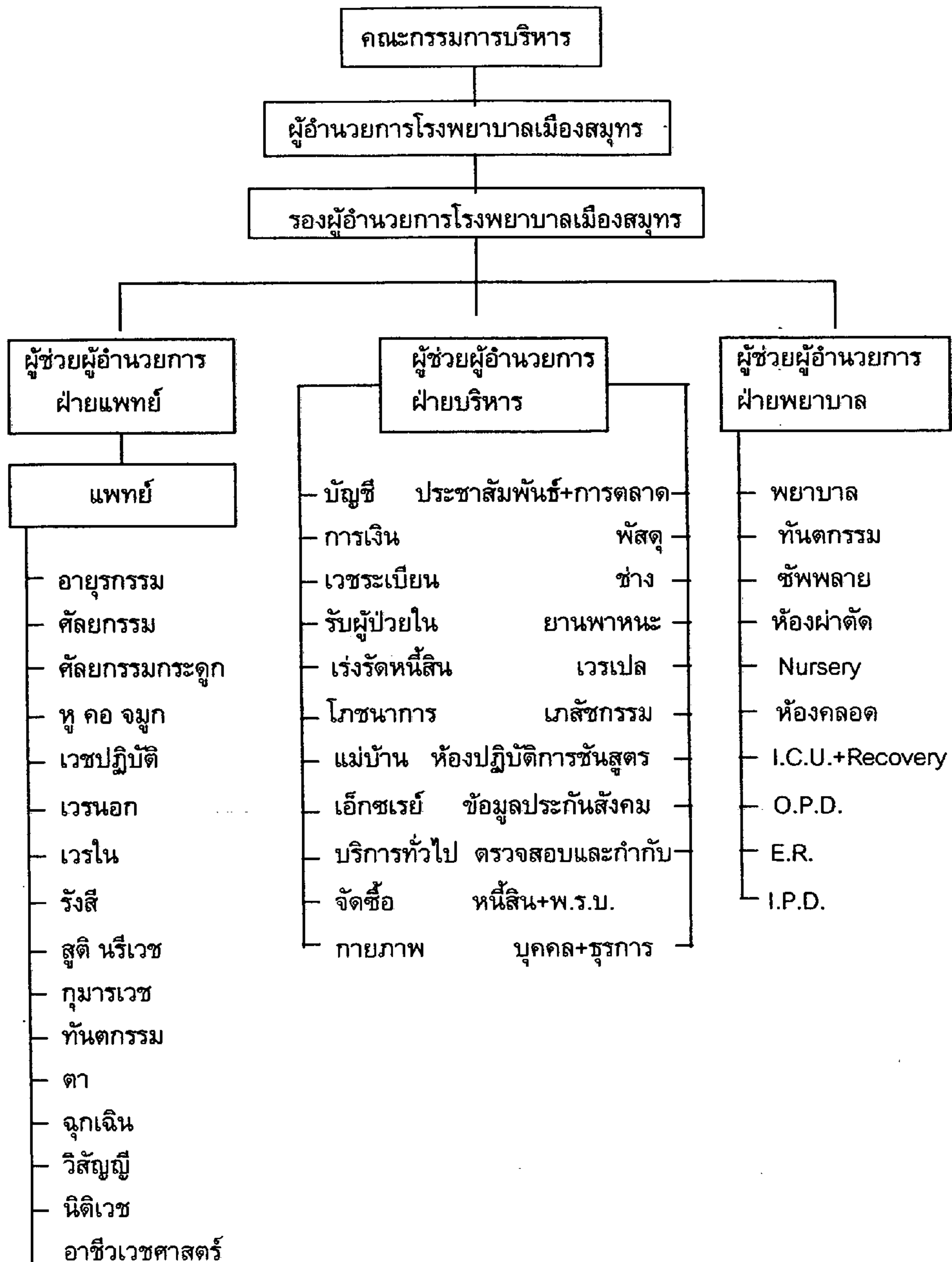
และคุมกำเนิด ตรวจรักษาโรคเด็ก ตัดยกรรณกระดูก แผนกโรคผิวหนัง แผนกทันตกรรม แผนกกายภาพบำบัด แผนกเอ็กซเรย์ แผนกฉุกเฉิน แผนกห้องปฏิบัติการ แผนกตรวจรักษาตา แผนกหู คอ จมูก สมอง จักษุแพทย์ ฯลฯ เพื่อเตรียมไว้ตอบสนองกับความต้องการของผู้ป่วยทุกประเภท มีการพัฒนาคุณภาพขององค์กรเองอย่างต่อเนื่อง ทั้งในแง่ของผู้บริหารองค์กร แพทย์ พยาบาล ตลอดจนเจ้าหน้าที่ฝ่ายต่างๆ เพื่อให้มีความพร้อมของบุคลากรในการให้บริการทั้งทางด้านความรู้ความสามารถในทักษะอาชีพ จรรยาบรรณในอาชีพ เพื่อที่จะก้าวทันเทคโนโลยีทางการแพทย์สมัยใหม่ เครื่องมือการรักษาที่พัฒนาไปทุกวัน เพื่อที่จะให้การบริการได้อย่างทั่วถึงและมีประสิทธิภาพ ประกอบกับภาคอุตสาหกรรมซึ่งได้ขยายตัวอย่างมากในจังหวัดสมุทรปราการมีการตั้งเขตนิคมอุตสาหกรรมบางปู และนิคมอุตสาหกรรมบางพลีขึ้น โรงพยาบาลเมืองสมุทรจึงได้ขยายสาขาในการให้บริการเพิ่มขึ้น เพื่อรองรับการขยายตัวของภาคอุตสาหกรรมดังกล่าว โดยเมื่อวันที่ 26 ธันวาคม พ.ศ. 2538 ได้เปิดสาขาโรงพยาบาลเมืองสมุทรบางปู ตั้งอยู่บนถนนสุขุมวิทสายเก่า รองรับบริการบริการในเขตอำเภอเมือง และนิคมอุตสาหกรรมบางปู ต่อมาได้ก่อตั้งโรงพยาบาลเมืองสมุทรปุเจ้าฯ เมื่อวันที่ 9 มกราคม พ.ศ. 2540 ซึ่งเป็นโรงพยาบาลขนาดกลาง จำนวน 200 เตียง ทำการให้บริการการรักษาครบวงจร ตั้งอยู่บนถนนปุเจ้าสมิงพราย รองรับบริการการเจริญเติบโตของภาคอุตสาหกรรมและชุมชนซึ่งมีการขยายตัวอย่างต่อเนื่องในเขตอำเภอพระประแดง ปัจจุบันโรงพยาบาลเมืองสมุทรมีพนักงานทั้งหมด 1,000 คนดังตาราง 2

ตาราง 2 จำนวนพนักงานโรงพยาบาลเมืองสมุทรทั้งสามสาขาแยกตามเพศ

โรงพยาบาล / เพศ	ประชากร		รวม
	ชาย	หญิง	
โรงพยาบาลเมืองสมุทร	163	495	658
โรงพยาบาลเมืองสมุทรบางปู	19	32	51
โรงพยาบาลเมืองสมุทรปุเจ้าฯ	113	178	291
รวม	295	705	1,000

ที่มา : ฝ่ายบุคคลและธุรการโรงพยาบาลเมืองสมุทร (มค. 46)

ในการบริหารบุคลากรองค์กรในโรงพยาบาลเมืองสมุทรได้แบ่งส่วนงานในการบริหารงานตลอดจนตำแหน่งหน้าที่ในการปฏิบัติงานเป็นแต่ละส่วนตามลำดับขั้นดัง ภาพประกอบที่ 2

ภาพประกอบ 2 การจัดส่วนงานในการบริหารของโรงพยาบาลเมืองสมุทร

ที่มา : ฝ่ายบุคคลและธุรการโรงพยาบาลเมืองสมุทร (มค.46)

(โรงพยาบาลเมืองสมุทร : ม.ป.ป.)

จากภาพประกอบ 2 จะเห็นว่าองค์กรแบ่งการบริหารเป็น 3 ฝ่าย ได้แก่

1. ฝ่ายแพทย์ เป็นส่วนงานที่ทำการรักษาผู้ป่วย รวมทั้งให้คำแนะนำเกี่ยวกับเรื่อง สาธารณสุขต่าง ๆ เช่น ความปลอดภัยในการทำงานในโรงงาน การป้องกันโรคต่าง ๆ ซึ่ง แต่ละแผนกจะประกอบด้วยแพทย์และเจ้าหน้าที่ต่าง ๆ อาทิ ผู้ช่วยแพทย์และพยาบาลผู้ช่วย แบ่งได้ดังนี้

1.1 อายุกรรม เป็นแผนกที่ทำการรักษาโรคทั่วไป

1.2 ศัลยกรรม เป็นแผนกที่ทำการรักษาเกี่ยวกับโรคที่มีผ่าตัดบาดแผลต่าง ๆ ให้หายคืนสู่สภาพเดิม เช่นบาดแผลที่ ใบหน้า บาดแผลที่ลำตัว ฯ

1.3 ศัลยกรรมกระดูก เป็นแผนกที่ทำการรักษาโรคที่เกี่ยวกับการผ่าตัดกระดูก เช่น แขน ขา ฯ

1.5 หู คอ จมูก เป็นแผนกที่ทำการรักษาโรคที่เกี่ยวกับ หู คอ จมูก รวมทั้ง การผ่าตัดที่เกี่ยวกับหู คอ จมูก ด้วย

1.6 สูติ นรีเวช เป็นแผนกที่ทำการรักษาโรคที่เกี่ยวกับสุขภาพสตรี รวมไปถึง การฝากท้อง ให้คำแนะนำเกี่ยวกับการตั้งครรภ์ คลอดบุตร ฯ

1.7 กุมารเวช เป็นแผนกที่ทำการรักษาในโรคที่เกี่ยวกับเด็ก รวมทั้งให้คำแนะนำในด้านต่างๆที่เกี่ยวกับเด็ก

1.8 ทันตกรรม เป็นแผนกที่ทำการรักษาในโรคที่เกี่ยวกับฟันและสุขภาพใน ช่องปาก

1.9 ตา เป็นแผนกที่ทำการรักษาในโรคที่เกี่ยวกับตา

1.10 ฉุกเฉิน เป็นแผนกที่รับผู้ป่วยที่เร่งด่วนทำการรักษาเบื้องต้นก่อนที่จะส่งต่อไปให้แพทย์เฉพาะทางรักษาต่อไป

1.11 วิสัญญี เป็นแผนกที่ทำการวางยาสลบก่อนทำการรักษา เช่น วางยาสลบ ก่อนทำการผ่าตัด ฯ

1.12 นิติเวช เป็นแผนกที่ทำการชันสูตรถึงสาเหตุการเสียชีวิตของผู้ป่วย

1.13 อาชีวเวชศาสตร์ เป็นแผนกที่ให้คำแนะนำ เกี่ยวกับความปลอดภัยใน การทำงานในสถานประกอบการอุตสาหกรรมต่าง ๆ

2. ฝ่ายธุรการ เป็นฝ่ายที่บริหารจัดการองค์กร ทำงานในด้านธุรการ เกี่ยวกับ งานเอกสาร งานติดต่อประชาสัมพันธ์ งานทางด้านออกสำรวจตลาด งานในการออกเยี่ยม ลูกค้า งานทางด้านบัญชี การเงิน พัสดุ ช่าง ยานพาหนะ และอื่นๆ ที่ไม่เกี่ยวในการรักษา พยาบาล ผู้ป่วย ประกอบด้วยแผนกต่าง ๆ ดังนี้

2.1 บัญชี เป็นแผนกที่จัดเก็บข้อมูลเกี่ยวกับรายรับ รายจ่าย เงินเดือนพนักงาน และอื่น ๆ โดยจัดทำอยู่ในรูปเอกสารต่าง ๆ เช่น งบดุล งบกำไรขาดทุน ฯ

2.2 การเงิน เป็นแผนกที่จัดเก็บเงินเข้าและจ่ายเงินออกของโรงพยาบาล

2.3 เวชระเบียน เป็นแผนกที่จัดเก็บข้อมูลเกี่ยวกับประวัติผู้ป่วย รับผิดชอบผู้ป่วยเวลามาพบแพทย์ และ รับทำบัตรใหม่ ฯ

2.4 รับผู้ป่วยใน เป็นแผนกที่รับผู้ป่วยเวลาแพทย์อนุมัติให้อนพักรักษาตัวที่โรงพยาบาล และเก็บทรัพย์สินที่มีค่าของผู้ป่วย ฯ

2.5 เร่งรัดหนี้สิน เป็นแผนกที่ติดตามทวงหนี้สินขององค์กรที่ยังไม่ได้รับการชำระ เช่น จำนวนค่ารักษาพยาบาลของบริษัทต่าง ๆ ที่ทางโรงพยาบาลให้เครดิตไว้

2.6 โภชนาการ เป็นแผนกที่เกี่ยวกับอาหารผู้ป่วย

2.7 แม่บ้าน เป็นแผนกที่ทำความสะอาดโรงพยาบาลในทุกส่วน รวมทั้งการทำความสะอาดผ้าปูที่นอนและชุดของผู้ป่วยด้วย

2.8 เอ็กซเรย์ เป็นแผนกที่ทำการตรวจเช็คผู้ป่วยในบางส่วนของร่างกาย เช่น กระดูก แขนขา มือ เท้า สมอ ฯ ว่ามีอาการผิดปกติหรือไม่

2.9 บริการทั่วไป เป็นแผนกที่ทำการเกี่ยวกับ การบริการผู้ป่วยทั่วไปในโรงพยาบาล

2.10 จัดซื้อ เป็นแผนกที่ทำงานเอกสารเกี่ยวกับการจัดซื้อ จัดจ้าง เช่น อุปกรณ์ เครื่องใช้ การซ่อมแซมอาคาร รับวางบิลต่าง ๆ ฯ

2.11 กายภาพ เป็นแผนกที่ฟื้นฟูสมรรถภาพทางร่างกายและจิตใจของผู้ป่วยให้เข้าสู่สภาวะปกติได้เร็วขึ้น

2.12 ประชาสัมพันธ์และการตลาด เป็นแผนกที่เกี่ยวกับการบริการ ดันรับผู้ป่วย รวมทั้งการออกเยี่ยมลูกค้าและแสวงหาตลาดใหม่ให้แก่องค์กร

2.13 พัสดุ เป็นแผนกที่เกี่ยวกับการจัดเก็บและจัดจ่ายสิ่งของ อุปกรณ์ ครุภัณฑ์ต่าง ๆ รวมทั้งยาและเครื่องมือแพทย์ ฯ

2.14 ช่าง เป็นแผนกที่เกี่ยวกับการซ่อมแซมบำรุงรักษาอาคาร สิ่งของ และอุปกรณ์ต่าง ๆ ขององค์กรเพื่อให้คงทนและใช้งานได้สม่ำเสมอ

2.15 ยานพาหนะ เป็นแผนกที่เกี่ยวกับการดูแลรักษา ซ่อมแซมพาหนะต่าง ๆ ขององค์กร เช่น รถยนต์ รถรับส่งผู้ป่วย ให้ใช้การได้สม่ำเสมอ

2.16 เวิร์ปเปิล เป็นแผนกที่เกี่ยวกับการรับส่งผู้ป่วยระหว่างที่อยู่ในโรงพยาบาล โดยใช้รถเข็น หรือ เตียง ฯ เป็นพาหนะ

2.18 เภสัชกรรม เป็นแผนกที่เกี่ยวกับการจัด และจ่ายยา ให้ผู้ป่วย

2.19 ห้องปฏิบัติการขั้นสูง เป็นแผนกที่เกี่ยวกับการตรวจเช็คอาการโดยใช้วิธีการทางวิทยาศาสตร์ เช่น การตรวจเลือด การตรวจปัสสาวะ ฯ

2.20 ข้อมูลประกันสังคม เป็นแผนกที่เกี่ยวกับการจัดเก็บข้อมูลของผู้ป่วยประกันสังคมที่มารับบริการ

2.21 ตรวจสอบกำกับหนี้สินและพรบ. เป็นแผนกที่เกี่ยวกับการตรวจสอบหนี้ที่คงค้างจากลูกค้าทั่วไปแล้วทำการติดตามดังกล่าว รวมทั้งงานด้านเกี่ยวกับพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค กรณีเกิดอุบัติเหตุจราจร เป็นตัวกลางคอยติดต่อระหว่างผู้ป่วยกับทางบริษัทประกันภัยต่าง ๆ

2.22 บุคคล และธุรการ เป็นแผนกที่เกี่ยวกับการจัดเก็บข้อมูลของพนักงานทั้งทางด้านเวลาในการทำงาน การลา ต่าง ๆ การรับสมัครพนักงานใหม่ การบริหารงานบุคคลขององค์กร รวมทั้งงานเอกสารทั่วไปอื่น ๆ

3. ฝ่ายพยาบาล เป็นฝ่ายที่ให้บริการการพยาบาลแก่ผู้ป่วย โดยแบ่งเป็นแผนกต่าง ๆ ดังนี้

3.1 พยาบาล เป็นแผนกที่เกี่ยวกับการพยาบาลทั่วไปขององค์กรตามส่วนงานต่าง ๆ ที่สังกัดอยู่ เช่น ตามเวิร์ด ตามจุดตรวจต่าง ๆ

3.2 ทันตกรรม เป็นแผนกที่เกี่ยวกับการพยาบาลในส่วนของการทางด้านโรคฟัน

3.3 ชีพพลาย เป็นแผนกที่เกี่ยวกับการทำความสะอาดเครื่องมือผ่าตัด

3.4 ห้องผ่าตัด เป็นแผนกที่ช่วยแพทย์ในห้องผ่าตัด

3.5 Nursery (ห้องเด็กอ่อน) เป็นแผนกที่คอยดูแลพยาบาลเด็กอ่อน

3.6 ห้องคลอด เป็นแผนกที่ช่วยแพทย์ในการทำคลอด

3.7 ไอซียู เป็นแผนกที่ช่วยดูแลผู้ป่วยหนักที่ไม่สามารถช่วยตัวเองได้

3.8 OPD. เป็นแผนกที่ดูแลผู้ป่วยนอก(ผู้ป่วยที่ไม่ได้นอนโรงพยาบาล)

3.9 E.R. ห้องฉุกเฉินเป็นแผนกที่เฝ้าดูแลผู้ป่วยเร่งด่วนเบื้องต้น

3.10 I.P.D. เป็นแผนกที่ดูแลผู้ป่วยใน (ผู้ป่วยนอนโรงพยาบาล)

โรงพยาบาลเมืองสมุทรเป็นสถานพยาบาลเอกชน ขนาดใหญ่และมีบริการครบวงจรในจังหวัดสมุทรปราการซึ่งมี 3 สาขาประกอบด้วยโรงพยาบาลเมืองสมุทรปากน้ำ โรงพยาบาลเมืองสมุทรบางปู โรงพยาบาลเมืองสมุทรปู่เจ้าฯ เพื่อรองรับการขยายตัวภาคอุตสาหกรรมที่เกิดขึ้น ทำให้จำนวนผู้ที่มาใช้บริการมีจำนวนสูงขึ้นทุกปี อีกทั้งทางโรงพยาบาลยังได้มีการพัฒนาศักยภาพขององค์กรในด้านต่าง ๆ ดังที่ได้กล่าวไป เพื่อให้ก้าวทันกับเทคโนโลยี และเพิ่มประสิทธิภาพในการให้บริการให้สูงขึ้น ทางโรงพยาบาลจึงให้ความสำคัญกับการพัฒนาบุคลากรโดยการเปิดโอกาสให้พนักงานศึกษาต่อเนื่องในระดับที่สูงขึ้น เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพในการทำงานและก้าวตามเทคโนโลยีใหม่ๆทัน เนื่องจากบุคลากรที่มีประสิทธิภาพเป็นเหมือนเครื่องจักรที่ทำให้องค์กรพัฒนาไปได้อย่างยั่งยืน

ความต้องการศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้นของพนักงานโรงพยาบาลเมืองสมุทร

ปกติมนุษย์ทุกคนเมื่อจบการศึกษาขั้นสูงสุดแล้ว จะหยุดเรียนหาได้ไม่ จะต้องศึกษาต่อไปเพื่อปรับปรุงคุณสมบัติและประสบการณ์ที่ตนมีอยู่ให้เหมาะสม และทันกับวิทยาการสมัยใหม่ที่เกิดขึ้นอยู่เสมอ เพื่อที่จะได้พัฒนาตนเองและพัฒนาความก้าวหน้าขององค์กร สอดคล้องกับทฤษฎี

ความต้องการของมนุษย์ ที่ว่ามนุษย์มีความต้องการไม่มีที่สิ้นสุด ทุกคนมีความต้องการก้าวหน้า และสำเร็จในทุกๆ ด้านของชีวิต

ซึ่งพนักงานโรงพยาบาลเมืองสมุทรก็เช่นกัน มีความต้องการศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้นต่อ จากวุฒิการศึกษาของตนเองที่ได้รับ โดยจากการสำรวจข้อมูลพื้นฐานของพนักงานโรงพยาบาล เมืองสมุทรทั้งสามสาขา ปรากฏว่ามีผู้ที่กำลังศึกษาต่อในขณะนี้โดยทำงานไปด้วยและศึกษาต่อ ในระดับที่สูงขึ้นไปด้วย จำนวนทั้ง 101 คน แบ่งตามระดับการศึกษาและสาขาวิชาดังนี้

1. ระดับปริญญาโท จำนวน 6 คน แบ่งเป็นสาขาวิชาพยาบาล 2 คน และสาขาวิชา จิตวิทยาพัฒนาการ 2 คน

2. ระดับปริญญาตรีจำนวน 88 คน มีคณะรัฐศาสตร์ 30 คน คณะเกษตรศาสตร์ 2 คน คณะมนุษยศาสตร์ 7 คน คณะศิลปศาสตร์ 3 คน คณะพยาบาลศาสตร์ 8 คน คณะนิเทศศาสตร์ 2 คน คณะบัญชี 5 คน คณะศึกษาศาสตร์ 1 คน คณะนิติศาสตร์ 4 คน คณะบริหารธุรกิจ 20 คน คณะวิทยาศาสตร์ 4 คน และคณะวิศวกรรมศาสตร์ 2 คน

3. ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง จำนวน 5 คน สาขาวิชาไฟฟ้า 2 คน และสาขา วิชาอิเล็กทรอนิกส์ 2 คน และสาขาวิชาช่างยนต์ 1 คน

4. ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ จำนวน 2 คน ในสาขาวิชาคหกรรม

และมีอีกส่วนที่มีความต้องการศึกษาต่อระดับต่าง ๆ อีก จำนวน 258 คน ซึ่งบางส่วนกำลัง ทำเรื่องขอย้ายโรงพยาบาลอยู่ บางส่วนกำลังจะไปสมัครเข้าเรียนต่อ และบางส่วนกำลังตัดสินใจ เลือกสถาบันการศึกษาและกำลังปรับเวลาในการทำงานเพื่อที่จะศึกษาต่อ

จากความต้องการที่จะศึกษาต่อในระดับสูงขึ้นของพนักงานโรงพยาบาลเมืองสมุทรจะเห็น ได้ว่า พนักงานส่วนใหญ่มีความต้องการศึกษาต่อเนื่องจากระดับปกติที่เป็นทางการในสถาบัน การศึกษาต่างๆ เป็นการเพิ่มคุณวุฒิและให้ได้รับความรู้ใหม่ๆ ที่เปลี่ยนแปลงตลอดเวลา โดย ระดับการศึกษาที่พนักงานศึกษาต่อมากที่สุดคือ ระดับปริญญาตรี รองลงมาคือ ปริญญาโทและ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ซึ่งในการตัดสินใจศึกษาต่อของพนักงานนั้นเกิดจากปัจจัย ต่าง ๆ มากมาย ดังนั้นผู้วิจัยจึงได้ทำการวิจัยเรื่องดังกล่าว ซึ่งผลการวิจัยจะเป็นฐานข้อมูล ของพนักงานโรงพยาบาลเมืองสมุทรในการตัดสินใจเลือกที่จะศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้นว่าจะต้อง มีข้อจำกัดในด้านใดบ้างในการเลือกที่จะศึกษาต่อจริง เพื่อการวางแผนการศึกษาของบุคคล ในอนาคต

2.แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับความต้องการ

มีผู้ที่ให้แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับความต้องการไว้ดังนี้

สุรกุล เจนอบรม (2530 : 6) กล่าวว่า ความต้องการ หมายถึง ความคิดเห็นของแต่ละ บุคคลที่อยากจะได้รับการตอบสนองจากสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ซึ่งอาจมีระดับแตกต่างกันไปในแต่ละ บุคคล

ฮูล (Houle. 1972 : 3-5) กล่าวว่า ความต้องการ หมายถึง สภาพที่จำเป็นของบุคคลที่จะต้องได้รับการตอบสนอง ซึ่งจะแสดงออกมาด้วยตัวของเขา หรือคนอื่นเห็นว่าเขาควรจะได้รับ การตอบสนองในบางสิ่ง

มาสโลว์ (Maslow. 1970 : 80) กล่าวว่าความต้องการของมนุษย์มีลำดับขั้น ถ้าความต้องการต่าง ๆ เกิดขึ้นพร้อมกันจะมีความต้องการที่มีความสำคัญกว่าความต้องการอีกอันหนึ่ง มนุษย์จะเลือกตอบสนองต่อความต้องการที่สำคัญกว่าเสมอ โดยเริ่มจากความต้องการขั้นที่ 1 ซึ่งเป็นความต้องการพื้นฐานก่อน คือ

ขั้นที่ 1 ความต้องการทางร่างกาย (Physiological Needs) ได้แก่ อาหาร น้ำ ความต้องการทางเพศ การพักผ่อน เป็นต้น

ขั้นที่ 2 ความต้องการความปลอดภัย (Safety Needs) ได้แก่ ความปลอดภัย ต่อชีวิต และทรัพย์สิน การแสวงหาความมั่นคง การป้องกันอันตรายต่าง ๆ เป็นต้น

ขั้นที่ 3 ความต้องการได้รับความรักและเข้าเป็นสมาชิกในกลุ่ม (Love and Belongings Needs) ได้แก่ การได้รับความรักความอบอุ่น และการยอมรับจากเพื่อนในกลุ่ม เป็นต้น

ขั้นที่ 4 ความต้องการเกียรติยศชื่อเสียง (Self-Esteem Needs) ได้แก่ การได้รับการเคารพยกย่อง การได้รับความเชื่อมั่นอื่น ๆ ทำให้เกิดความรู้สึกมีอิสระเสรีภาพ และการมีชื่อเสียงในด้านต่าง ๆ

ขั้นที่ 5 ความต้องการแสดงความสามารถ (Self-Actualization Needs) เป็นขั้นสุดท้าย ของความต้องการและเป็นความต้องการสูงสุดของบุคคล เพื่อแสดงว่ามีความสามารถ และ ศักยภาพที่จะทำได้

ความต้องการขั้นที่ 1 และขั้นที่ 2 เป็นความต้องการส่วนบุคคล ความต้องการขั้นที่ 3 และขั้นที่ 4 เป็นความต้องการทางสังคม ส่วนขั้นที่ 5 เป็นความต้องการทางสติปัญญา

ความต้องการของ มาสโลว์มีหลักอยู่สองประการ คือ

ประการที่หนึ่ง แต่ละขั้นตอนของความต้องการจะต่อเนื่องกันไปตลอดชีวิตของบุคคลและมี อยู่ตลอดไป

ประการที่สอง บุคคลจะต้องได้รับการตอบสนองในขั้นต่ำเสียก่อน เขาจึงจะเกิด ความต้องการในระดับสูงขึ้นไป และอาจไม่เกิดความต้องการครบทั้ง 5 ขั้นทุกคน

โนลส์ (Knowles. 1980 : 82-89) แบ่งความต้องการพื้นฐานออกเป็นสองประเภท

1. ความต้องการพื้นฐานของมนุษย์ 6ด้าน ได้แก่

1.1 ความต้องการทางกายภาพ เป็นความต้องการของมนุษย์เพื่อการคงอยู่ของร่างกาย เช่น ความต้องการรู้เห็น ความสุขสบาย การพักผ่อน

1.2 ความต้องการเจริญงอกงาม เป็นสิ่งสำคัญที่จะนำพาไปสู่ส่วนอื่นๆ ของ ความต้องการซึ่งสอดคล้องกับความต้องการกระทำตนตามความสามารถ ตามทฤษฎี ของ มาสโลว์ นั่นเอง เช่น ต้องการก้าวหน้าในอาชีพ การเรียน มองอนาคต

1.3 ความต้องการความมั่นคงปลอดภัย การที่บุคคลจะตัดสินใจเข้าร่วมกิจกรรมใดๆ จะต้องมีความรู้สึกมั่นคงปลอดภัย เพราะถ้าหากปราศจากความรู้สึกนี้แล้ว อาจส่งผลถึงพฤติกรรม คือ การถอนตัวออกจากการมีส่วนร่วมในกิจกรรมทั้งหลาย เช่น ผู้ปกครองไม่อยากให้บุตรหลานของตนเข้าศึกษาในสายอาชีวศึกษาเนื่องจากมีข่าวว่า นักเรียนอาชีวศึกษามีทะเลาะวิวาทกันบ่อยทำให้รู้สึกไม่ปลอดภัย

1.4 ความต้องการประสบการณ์ใหม่ เป็นพฤติกรรมที่มนุษย์พอปฏิบัติสิ่งใดนาน ๆ และซ้ำ ๆ กันบ่อย ๆ เช่น การทำงานในออฟฟิศ ย่อมต้องเกิดการเบื่อหน่ายต่อสิ่งที่ทำอยู่จึงมีความต้องการที่จะได้รับประสบการณ์ใหม่ๆ รวมทั้งแนวคิดใหม่ๆ

1.5 ความต้องการความสำเร็จ ทุกคนมุ่งหวังที่จะประสบความสำเร็จด้วยกันทั้งนั้น จึงต้องพยายามหาช่องทางไปสู่ความสำเร็จดังกล่าว จึงเกิดพฤติกรรมต่างๆ ตามมา เช่น มนุษย์ทุกคนต้องการศึกษาให้สูงเพื่อใช้เป็นบันไดไปสู่ความความสำเร็จในอนาคต

1.6 ความต้องการยอมรับว่าตนเองมีคุณค่า การได้รับการยกย่องนับถือจากผู้อื่นในบางด้านเป็นความต้องการทางสังคมทำให้เกิดการรวมกลุ่มทางสังคมเป็นชุมชน

2. ความต้องการด้านการศึกษาเป็นผลมาจากแรงกระตุ้นของความต้องการพื้นฐานของมนุษย์ร่วมกับสภาพแวดล้อมที่ทำให้บุคคลต้องการเรียนรู้ในบางสิ่งบางอย่างที่ตนเองขาดแคลนเพื่อให้ตนเองดีขึ้น เพราะฉะนั้น ความต้องการด้านการศึกษา คือ ช่องว่างระหว่างความสามารถของบุคคลในปัจจุบันกับความปรารถนาที่อยากจะมีขึ้นในอนาคต

คูล์มส์และอาเมท (Coombs and Ahmed. 1974 : 15) กล่าวถึงความต้องการทางด้านการศึกษาของบุคคลโดยแบ่งไว้ดังนี้

1. ความต้องการในการศึกษาขั้นพื้นฐานและเรื่องทั่วไป เช่น การเรียนรู้หนังสือ การอ่านออกเขียนได้ คิดเลขเป็น มีความเข้าใจอย่างง่าย ๆ ในเรื่องของวิทยาศาสตร์และภาวะแวดล้อมตัวเอง เป็นต้น

2. ความต้องการในการศึกษาเพื่อปรับปรุงชีวิตครอบครัวให้ดีขึ้น เช่น ความรู้พื้นฐานทักษะ และทัศนคติพื้นฐาน ซึ่งจะเป็ประโยชน์ต่อการปรับปรุงคุณภาพชีวิตให้ดีขึ้นเริ่มในวิชาสุขอนามัย โภชนาการ การจัดบ้าน การเลี้ยงและดูแลเด็ก การซ่อมแซมบ้านให้น่าอยู่ การวางแผนครอบครัว เป็นต้น

3. ความต้องการในการศึกษาเพื่อปรับปรุงชุมชนที่คนอยู่อาศัย เช่น ความรู้เกี่ยวกับสถาบันการปกครองท้องถิ่นและของประเทศรวมทั้งขบวนการต่างๆ ของการดำเนินการปกครองทั้งในระดับท้องถิ่นและระดับชาติ สหกรณ์ โครงการพัฒนาชุมชน เป็นต้น

4. ความต้องการในการศึกษาด้านอาชีพ เช่น ความรู้และทักษะเฉพาะ ซึ่งเกี่ยวข้องกับกิจกรรมทางเศรษฐกิจและที่เป็นประโยชน์ในการดำรงชีพ เป็นต้น

สรุป จากแนวคิดที่ได้กล่าวไปความต้องการทางการศึกษาของบุคคลเป็นความต้องการที่ปรับตัวบุคคลให้ดำรงชีวิตอยู่กับสภาพแวดล้อมได้อย่างยั่งยืน อันทั้งทางด้านชีวิต ครอบครัว สังคม ซึ่งสอดคล้องตามทฤษฎีลำดับขั้นของมาสโลว์ และทฤษฎีความต้องการของโนลส์ และ

ทฤษฎีความต้องการศึกษาของกุ่มส์และอาเมท มีใจความสำคัญว่า บุคคลต้องการการศึกษาเพื่อเป็นบันไดให้ตนเองก้าวไปสู่จุดมุ่งหมายในชีวิต ในด้านมีทักษะความรู้ ความก้าวหน้าในอาชีพ การเรียน เป็นที่ยอมรับของสังคม ได้ประสบการณ์ใหม่ เป็นต้น ดังนั้นการที่เราทราบถึงความต้องการของบุคคล จะเป็นประโยชน์ในการจัดโครงการต่าง ๆ เพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ตามความเหมาะสมของบุคคลได้เป็นอย่างดี

3. การบริโภคและการลงทุนทางการศึกษา

การศึกษาเป็นไปได้ทั้งการบริโภคและการลงทุน ซึ่งไม่สามารถแบ่งแยกออกจากกันได้ อย่างชัดเจน การมองการศึกษาเป็นการบริโภคมีผู้ที่ให้แนวคิดไว้หลายท่านดังนี้

อัมพร วิจิตรพันธ์ (2520 : 22-24) กล่าวว่า การศึกษาเป็นการบริโภคเพราะการศึกษาเป็นการบริการที่ตอบสนองความต้องการของผู้ที่จะไปเรียนผู้ต้องการที่จะรู้จะฉลาด นับเป็นผู้บริโภค เพราะการศึกษาล้ายยาบำรุงสมองถ้าหากผู้รับความรู้ไม่ได้นำไปใช้ต่อไป เป็นการสิ้นเปลืองไป เพราะที่เรียนมาอาจลืมและไม่สามารถนำมาใช้ประโยชน์ได้ ผู้เรียนจึงเป็นผู้บริโภค หรือได้รับการบริการการศึกษาด้วยการมานั่งเรียนเพื่อวิชาความรู้และฝีมือ อยากรู้อะไรก็ยิ่งอยากเรียนมากขึ้น คนที่ไม่ได้เรียนก็อยากจะเรียน ขวนขวายหาทางที่จะเรียนได้แม้เสียเงินมากข้ามน้ำข้ามทะเลไปเรียนต่างประเทศก็ตาม ผู้ศึกษาจะเรียนวิชาอะไรก็ได้ เช่นเดียวกับผู้บริโภคมีเสรีภาพในการเลือกบริโภคสินค้าและบริการต่าง ๆ

เทียนฉาย กิระนันท์ (2519 : 27-28) กล่าวว่า การศึกษาเป็นการบริโภคเนื่องจากเป็นสินค้าที่ตอบสนองความต้องการของผู้เรียนและครอบครัว เช่น ครอบครัวส่งบุตรหลานของตนเข้ารับบริการทางการศึกษา เพื่อหวังจะให้บุตรหลานของตนมีการศึกษา จะได้เป็นหน้าเป็นตาแก่ครอบครัว ผู้บุตรหลานครอบครัวอื่นได้ และยังจะเป็นการเพิ่มประสิทธิภาพทางการผลิตของครอบครัวนั้นในอนาคต ในกรณีนี้จะได้รับอรรถประโยชน์ตอบแทน การศึกษาจึงเป็นการบริโภค

ส่วนในแง่ของการศึกษาที่เป็นการลงทุน ซึ่งเป็นการลงทุนที่เรียกว่า "ทุนมนุษย์" (Human Capital) นักเศรษฐศาสตร์การศึกษาหลายท่านได้ให้แนวความคิดเกี่ยวกับการศึกษาเป็นการลงทุนไว้ดังนี้

อัมพร วิจิตรพันธ์ (2520 : 15-16) ได้เสนอแนะว่า การลงทุนทางการศึกษา หมายถึง การลงทุนที่บุคคลใดบุคคลหนึ่ง นำเงินไปใช้จ่ายเพื่อก่อให้เกิดหรือช่วยให้เกิดผลผลิตและบริการ โดยผู้ที่ลงทุนจะได้รับผลตอบแทน ซึ่งการจัดการศึกษาก็เข้ากับกฎเกณฑ์ของการลงทุนทำให้พิจารณาได้ว่า การศึกษาเป็นการลงทุน ด้วยเหตุผลคือ ก่อให้เกิดผลผลิตในรูปของการที่ผู้สำเร็จการศึกษาได้รับวิชาความรู้และนำวิชาความรู้ไปประกอบอาชีพผลิตสินค้าและบริการต่าง ๆ ผลตอบแทนแก่ผู้รับการศึกษาคือ ทำให้รายได้ของผู้สำเร็จการศึกษาเพิ่มขึ้น

เทียนฉาย กิระนันท์ . (2519 : 9) กล่าวว่า การลงทุนทางด้านการศึกษามีผลโดยตรงต่อการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ซึ่งเป็นตัวที่จะไปพัฒนาเศรษฐกิจ และสังคมของประเทศได้นั้น นอกจากจะอยู่ที่การวางแผนการลงทุนทางการศึกษาชนิดต่าง ๆ เพื่อผลิตคนที่มีความรู้ทาง

วิชาชีพให้ได้สัดส่วนตามความต้องการแล้ว ยังอยู่ที่การพัฒนาให้คนได้มี ความรู้ความสามารถที่จะใช้ประโยชน์ได้จริง ๆ อีกด้วย ความรู้ ความสามารถ ประสบการณ์ต่าง ๆ ที่ได้รับจากการศึกษาหรือการอบรมนี้จะถูกสะสมไว้ในรูปที่เรียกว่า "ทุนมนุษย์" ดังนั้นทุนมนุษย์ คือ สต็อก (Stock) ของความรู้ ทักษะ ประสบการณ์ ความชำนาญงานของแต่ละบุคคลที่ได้รับจากการศึกษา การฝึกอบรม

สรุปการศึกษาเป็นได้ทั้งการบริโภคและการลงทุนควบคู่กันไปอย่างซับซ้อนไม่สามารถแยกแยะได้อย่างเด่นชัด ถ้าเป็นกิจกรรมที่ตอบสนองความต้องการของมนุษย์ในแง่ของ การได้รับอรรถประโยชน์หรือความพอใจในการที่ผู้เรียนได้รับจาก การตัดสินใจเข้ารับศึกษา เช่น ผู้เรียนอาจเลือกเรียนสาขาวิชานิติศาสตร์ เนื่องจากมีแรงจูงใจคือ ความชอบในสาขาวิชาชีพหรืออยากรู้กฎหมาย ฯลฯ จะเห็นได้ว่าการศึกษาเป็นการบริโภค หรือถ้าบุคคลเข้ารับการการศึกษาเพื่อผลตอบแทนในอนาคต เช่น เข้ารับการการศึกษาเพื่อ คาดหวังถึงรายได้ที่จะได้รับในอนาคต ความก้าวหน้าในชีวิต หน้าที่การงาน และการประสบความสำเร็จในชีวิต ฯลฯ เหล่านี้จะเห็นได้ว่าการศึกษาเป็นการลงทุนซึ่งสอดคล้องกับความต้องการการศึกษาต่อของบุคคลสามารถเป็นไปได้ทั้งในลักษณะที่มองว่าการศึกษาเป็นการบริโภคและการศึกษาเป็นการลงทุน

4.แนวคิดและทฤษฎีอุปสงค์ของการศึกษา (demand for education)

4.1 แนวคิดเกี่ยวกับอุปสงค์ของการศึกษา

อัมพร วิจิตรพันธ์ (2520 : 26-28) ได้กล่าวว่าอุปสงค์สำหรับสินค้าทางการศึกษาเกิดจากสาเหตุหลายประการ

ประการแรก ความต้องการศึกษาในสิ่งที่ตนสนใจใคร่รู้ หรือยังหาคำตอบไม่ได้ ถ้าบุคคลมีความสนใจหรือเฝ้ารอคอยคำตอบในสิ่งที่ตนยังมีปัญหาอยู่เขาจะ พยายามศึกษาค้นคว้าในเรื่องเหล่านั้น โดยจะศึกษาค้นคว้าด้วยตนเองหรือเข้าศึกษาในสถาบันต่างๆที่เปิดสอนโดยตรงก็ได้ แม้จะเสียเวลาและค่าใช้จ่ายมาก เช่น วิศวกรบางคนยอมเสียเวลาเข้าไปนั่งเรียนวิชากฎหมายเพื่อให้เข้าใจ กระบวนการรักษาความเป็นธรรมของเจ้าหน้าที่ และวิธีทำนิติกรรมต่างๆ เป็นต้น

ประการที่สอง ความต้องการมีส่วนร่วม (Participation) ในกิจกรรมทางสังคมซึ่งอาจอยู่ในรูปใดรูปหนึ่งเช่น การอาสาพัฒนาชนบท การสอนหนังสือแก่เด็กกำพร้าและเด็กที่ยากจน การแสดงดนตรี การกีฬา การอภิปราย การละคร ฯลฯ การมีโอกาสร่วมในกิจกรรมเหล่านี้ทำให้บุคคลรู้สึกเป็นเกียรติและภาคภูมิใจ เพราะได้ชื่อว่าเป็นผู้ที่มีความสามารถและมีส่วนร่วมในการพัฒนาสังคม

ประการที่สาม การได้รับแรงจูงใจและแรงผลักดันจากพ่อแม่ ครู ผู้ปกครอง ญาติ พี่น้องและเพื่อนฝูง เช่นพ่อแม่ต้องการให้เรียนแพทย์ เพื่อนร่วมชั้นแนะนำให้เรียนวิศวกร ครูแนะนำให้เรียนวิชากฎหมาย เป็นต้น

ประการที่สี่ การศึกษาตามประเพณี (Tradition) เช่น เด็กไทยทุกคนต้องไปโรงเรียน เด็กไทยจะต้องบวชเรียนเมื่ออายุครบ 20 ปีขึ้นไป ดังนั้น เมื่อเด็กอายุครบตามเกณฑ์ดังกล่าว ทำให้ความประสงค์ที่จะบวชพระก็จะมากขึ้น เป็นต้น

ประการที่ห้า ฐานะทางเศรษฐกิจ สังคมการเมือง บิดา-มารดา หรือผู้ปกครองมีรายได้สูง อาชีพและตำแหน่งหน้าที่การงานมั่นคง ก็จะส่งเสริมให้บุตร-ธิดาได้เรียนหนังสือสูง ซึ่งแตกต่างจากเด็กที่ผู้ปกครองมีฐานะทางเศรษฐกิจ สังคมการเมือง ต่ำ การที่จะได้รับการศึกษาสูงย่อมเป็นไปได้น้อยมาก เช่น ผู้ที่สอบเข้าศึกษาในมหาวิทยาลัยได้ เป็นบุตรเกษตรกรเพียง 6 % ของจำนวนผู้ที่เข้าสอบทั้งหมด อีก 94% เป็นบุตรของนักธุรกิจ พ่อค้า ข้าราชการ ผู้ที่ทำงานในรัฐวิสาหกิจและบริษัทเอกชน ทำให้เกิดช่องว่างระหว่างคนรวยกับคนจน ผู้ที่มีฐานะทาง เศรษฐกิจ สังคมการเมืองมั่นคงกว่าก็จะสามารถส่งให้บุตร-ธิดาได้เรียนหนังสือในระดับที่สูงกว่า

ประการที่หก รายได้หรือว่าผลตอบแทนที่คาดว่าจะได้รับในอนาคต ตามปกติบุคคลที่ได้รับการศึกษาสูงขึ้น ระดับรายได้หรือว่าผลตอบแทนก็มักจะสูงขึ้นด้วย ดังนั้นรายได้หรือผลตอบแทนที่คาดว่าจะได้รับในอนาคตจะเป็นตัวที่ก่อให้เกิดอุปสงค์สำหรับการศึกษา เช่น ถ้าเรียนจบปริญญาตรีรายได้เมื่อเริ่มเข้าทำงานในบริษัทเอกชนแห่งหนึ่งจำนวน 8,500 บาท แต่ถ้า เรียนจบปริญญาโท รายได้เมื่อเริ่มเข้าทำงานในบริษัทเอกชนแห่งนี้จะเพิ่มขึ้นเป็นจำนวน 15,000 บาท เป็นแรงจูงใจให้คนหันมาศึกษาต่อปริญญาโทกันมากขึ้นเนื่องจากคาดหวังในรายได้ หรือว่าผลตอบแทนที่คาดว่าจะได้รับในอนาคต

ประการที่เจ็ด ค่านิยมของสังคม (Social value) ตามปกติ บุคคลที่ได้รับการศึกษามักจะเป็นที่ยอมรับนับถือของคนโดยทั่วไปว่าเป็นผู้มีความรู้ ความสามารถ และมีจริยธรรมอันดีงาม สังคมจึงยกย่องและให้เกียรติผู้ที่แก่ผู้ที่ได้รับการศึกษาดังนั้น ความต้องการทำให้คนเป็นที่ยอมรับในสังคมเป็นตัวก่อให้เกิดอุปสงค์สำหรับการศึกษา เช่น คนที่จบปริญญาเอก ในสังคมยอมรับว่ามีความรู้ความสามารถ โดย เรียกบุคคลเหล่านี้ว่า ดอกเตอร์ ทำให้คนอยากเรียนปริญญาเอกมากขึ้นเป็นต้น

ประการสุดท้าย ความกระตือรือร้น หรือความปรารถนาของตนในความก้าวหน้าในหน้าที่การงาน การที่จะได้เลื่อนยศถาบรรดาศักดิ์ของตนให้สูงขึ้น โดยทั่วไปเป็นที่ยอมรับกันแล้วว่า การศึกษาเป็นวิธีทางหนึ่งที่บุคคลพึงจะยกฐานะทางเศรษฐกิจ สังคม และการเมืองของตนให้สูงขึ้นได้ ดังนั้น บุคคลจึงพยายามผลักดันตนเองโดยเข้ารับการศึกษาระดับที่สูงขึ้นเรื่อยๆ ความกระตือรือร้นหรือทะเยอทะยานนี้ จึงเป็นปัจจัยหนึ่งที่ทำให้เกิดอุปสงค์สำหรับการศึกษา

บุญพุ่ม เสนารักษ์ (2531 : 158 -169) กล่าวว่า อุปสงค์ของการบริการทางการศึกษา(Demand for Educational Service) ของบุคคลหนึ่งๆ จะมีลักษณะต่างจากอุปสงค์สำหรับสินค้าทั่วไป ด้วยเหตุผลหลายอย่างน้อย 3 ประการ

1. การศึกษาเป็นสินค้าที่พิเศษที่ไม่สร้างเฉพาะความพึงพอใจให้แก่ผู้บริโภค หากยังเป็นการลงทุนเพื่อผลตอบแทนไม่ทางใดก็ทางหนึ่งด้วยในอนาคต แม้ผู้เรียนจะไม่เปิดเผยว่าเขาต้องการเข้ารับการการศึกษา เพื่อนำความรู้ไปประกอบอาชีพ หรือเพื่อผลตอบแทนดังกล่าวก็ตาม เพราะการศึกษาย่อมเป็นการเพิ่มโอกาสให้เขามีเพื่อนฝูงและรู้จักคุ้นเคยกับบุคคลวงการต่างๆ

มากขึ้น ซึ่งจะมีประโยชน์ต่อการประกอบอาชีพหรือดำเนินธุรกิจไม่ว่าทางใดก็ทางหนึ่งอย่างน้อยก็ทำให้เขาเป็นที่ยอมรับนับถือของบุคคลในสังคมและเป็นการโฆษณาเผยแพร่เกียรติคุณ ชื่อเสียงของตน ดังนั้นอุปสงค์สำหรับการศึกษาก็มีวัตถุประสงค์เพื่อการลงทุนแฝงอยู่ด้วย

2. ในการบริโภคสินค้าและบริการต่างๆไป ผู้บริโภคจะเป็นผู้ตัดสินใจและวินิจฉัยปัญหาต่างๆ เองทั้งหมด ไม่ว่าจะเป็นการเลือกสินค้าที่จะบริโภค จำนวนและแหล่งที่จะซื้อก็ตาม แต่สำหรับสินค้าทางการศึกษา ผู้บริโภคส่วนใหญ่คือ นักเรียน ไม่ค่อยมีอิสระในการตัดสินใจและวินิจฉัยปัญหาดังกล่าวมากนักโดยเฉพาะในเรื่องการเลือกสาขาวิชา และสถาบันการศึกษาที่จะเรียน บิดา-มารดา ครู ผู้ปกครองหรือผู้เกี่ยวข้องมักจะทำหน้าที่แทนเป็นส่วนใหญ่ ความจริงข้อมูลนี้จะปรากฏชัดเจนเมื่อ ผู้เรียนอยู่ในระดับต้นๆ โดยเฉพาะระดับอนุบาล ประถมและมัธยมศึกษา

3. ตามปกติอุปสงค์สำหรับสินค้าและบริการต่างๆ ไป ของบุคคลมักจะเกิดขึ้นจากแรงผลักดันภายในของเขาเอง และเมื่อได้รับสินค้ามาบริโภคแล้ว อุปสงค์นั้นจะหมดสิ้นไป

นอกจากนี้บุญพุ่ม เสนารักษ์ ยังได้อธิบายถึงปัจจัยกำหนดอุปสงค์การศึกษาส่วนบุคคลไว้ว่า ปริมาณการศึกษาแต่ละสาขาที่บุคคลต้องการเข้ารับบริการในช่วงเวลาและสถานที่หนึ่ง ๆ จะมากหรือน้อยขึ้นอยู่กับปัจจัยหลายประการ เช่น ระดับรายได้ อัตราค่าเล่าเรียน ราคาสินค้าอื่นที่เกี่ยวข้อง รสนิยม หรือ ทักษะคติของบุคคลนั้น ฯลฯ เราอาจเขียนให้อยู่ในรูปฟังก์ชัน (Demand Function) ได้ดังนี้

$$Ded = f(M, Ped, U, O)$$

เมื่อ Ded แทนอุปสงค์หรือปริมาณการศึกษาสาขาใดสาขาหนึ่งที่บุคคลต้องการซื้อหรือเข้ารับบริการในช่วงเวลาและสถานที่หนึ่ง ๆ

M แทนระดับรายได้ของบิดามารดา ผู้ปกครอง หรือของผู้เรียนเอง

Ped แทนอัตราค่าเล่าเรียน (Educational price or school fee)

U แทนรสนิยมหรือทัศนคติ (Taste or Attitude) ของบุคคล

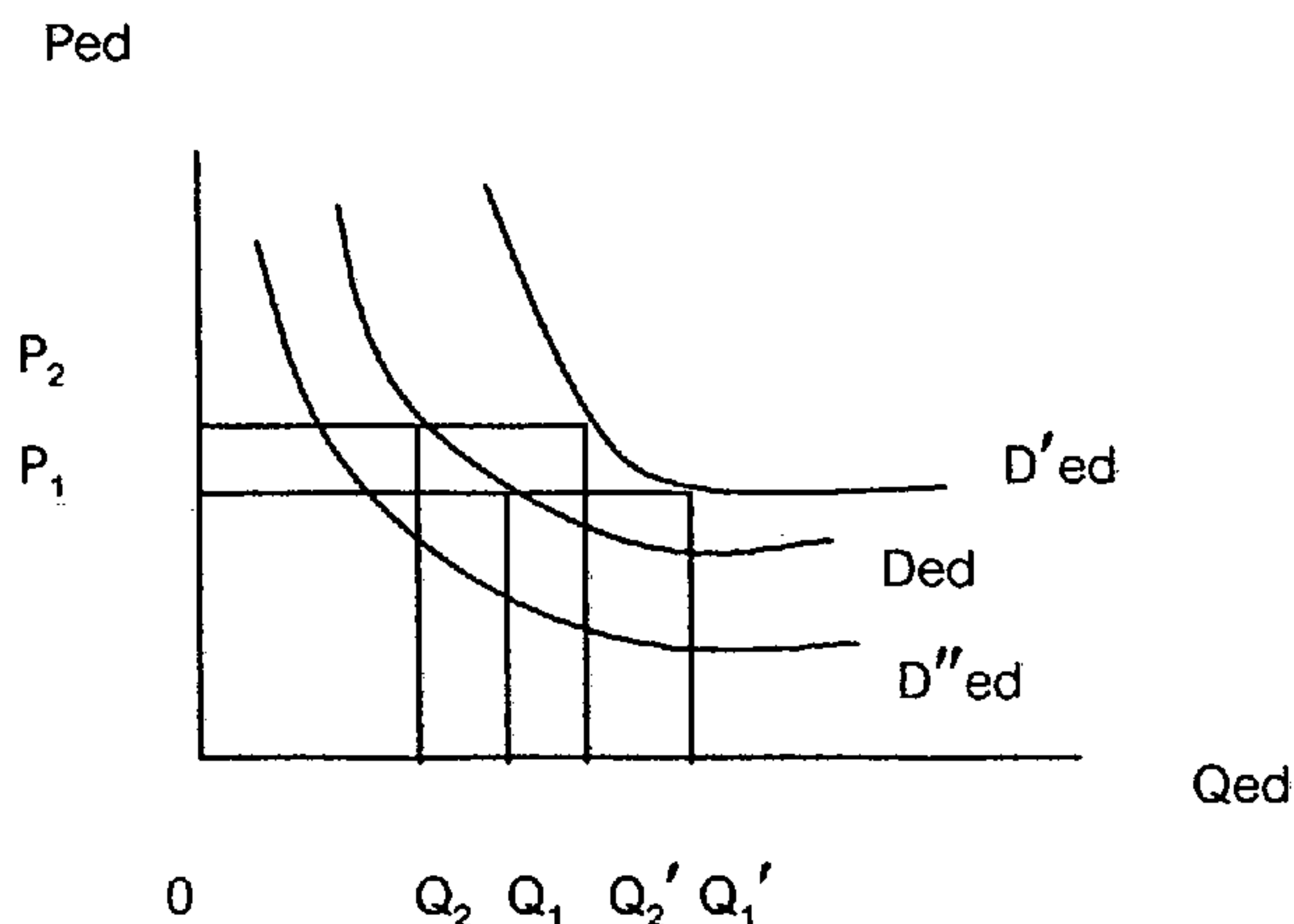
O แทนปัจจัยอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง เช่น ค่านิยม ขนบธรรมเนียม ประเพณี

ฯลฯ

จากฟังก์ชันจะเห็นว่า ถ้าปัจจัยต่างๆ ที่อยู่ใหวงเล็บทางขวามือเปลี่ยนแปลงไป โดยจะเปลี่ยนแปลงทีละตัวหรือพร้อมกันก็ตาม ผลจะทำให้อุปสงค์ (คือ Ded) เปลี่ยนแปลงไปด้วย เราสามารถพิจารณาอย่างละเอียดดังนี้

1. ระดับรายได้ ตามปกติถ้าไม่นึกถึงปัจจัยอื่น หรือสมมุติว่าปัจจัยเหล่านั้นเปลี่ยนแปลงช้ามากจนถือว่าคงที่ ปริมาณการศึกษาแต่ละสาขาที่บุคคลต้องการซื้อ หรือเข้ารับบริการในช่วงเวลาและสถานที่หนึ่ง ๆ ย่อมขึ้นอยู่กับระดับรายได้ของเขาโดยตรง ถ้าบุคคลมีรายได้เพิ่มขึ้นจะเนื่องมาจาก การเพิ่มอัตราเงินเดือน หรืออื่นๆ เขาก็จะสามารถส่งบุตรหลาน รวมทั้งตัวเขา

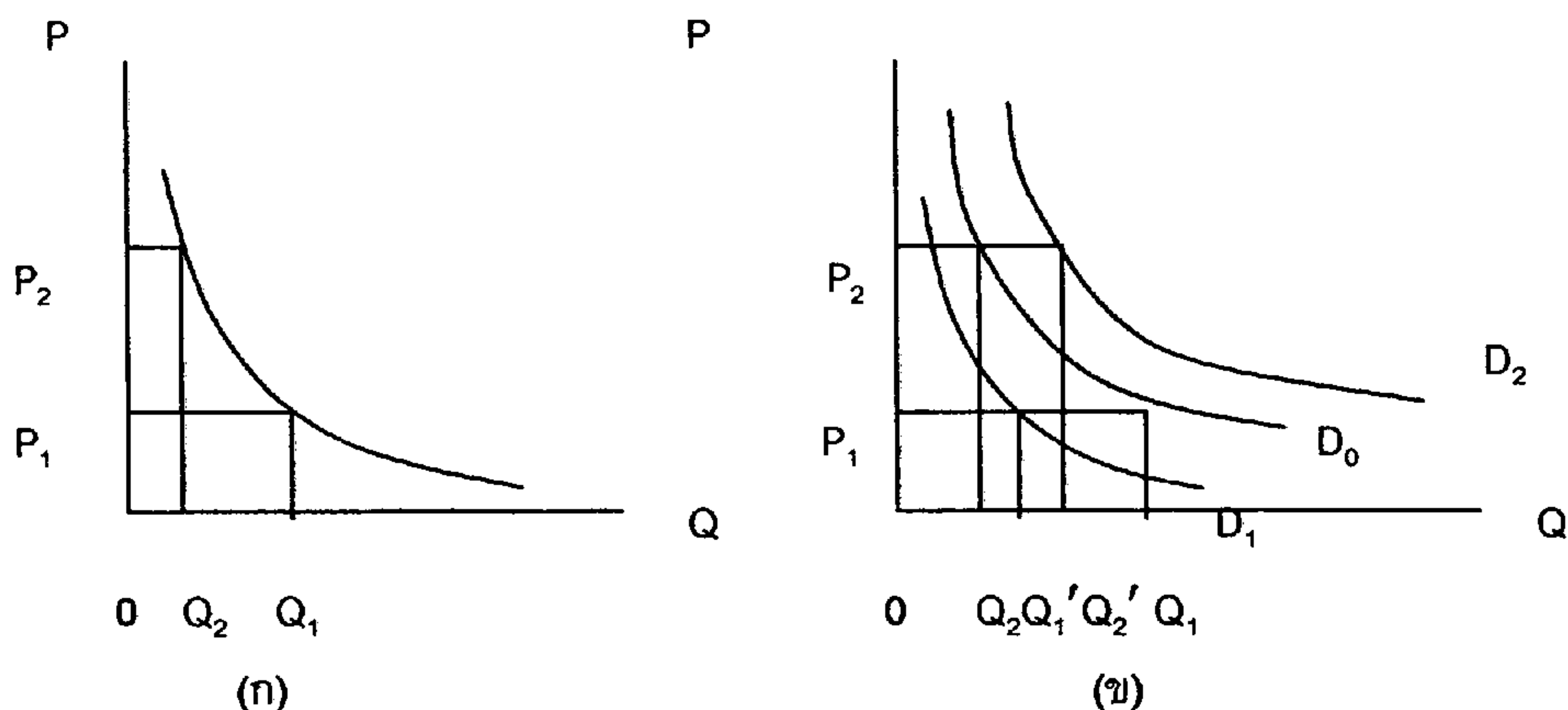
เองเข้ารับการศึกษามากขึ้น การเปลี่ยนแปลงนี้จะแทนด้วยการเลื่อนตำแหน่งของเส้นอุปสงค์ สำหรับการศึกษาขึ้นไปทางขวามือของเส้นเดิม (ดูรูปภาพ 3) แสดงว่า ณ ทุกๆ ระดับอัตราค่าเล่าเรียน ปริมาณการศึกษาสาขาหนึ่งๆ จะมีบุคคลเข้ารับบริการมากขึ้นเช่นก่อนมีการเปลี่ยนแปลงทางด้านรายได้สมมุติว่า ระดับอุปสงค์สำหรับการศึกษาสาขาหนึ่งของบุคคล แทนด้วยเส้น D_{ed} ที่ระดับอัตราค่าเล่าเรียน OP_1 ปริมาณการศึกษาที่บุคคลต้องการเข้ารับบริการเท่ากับ OQ_1 ภายหลังมีการเปลี่ยนแปลงในทางสูงขึ้นของรายได้ ตำแหน่งของเส้นอุปสงค์ D_{ed} จะเลื่อนสูงขึ้นไปเป็น D'_{ed} จะเห็นว่าที่อัตราค่าเล่าเรียน OP_1 แต่เดิมปริมาณการศึกษาที่บุคคลต้องการเข้ารับบริการเท่ากับ OQ_1 บัดนี้จะเพิ่มขึ้นเป็น OQ'_1 ทำนองเดียวกันที่อัตราค่าเล่าเรียน OP_2 แต่เดิมปริมาณอุปสงค์เท่ากับ OQ_2 บัดนี้จะเพิ่มเป็น OQ'_2 ในทางตรงกันข้ามถ้าระดับรายได้ของบุคคลลดลงเส้นอุปสงค์สำหรับศึกษาก็จะเลื่อนลงไปตามซ้ายของเส้นเดิม (D''_{ed}) เราสามารถอธิบายได้ในลักษณะเดียวกัน

ภาพประกอบ 3 แสดงการเลื่อนตำแหน่งของเส้นอุปสงค์สำหรับการศึกษาอันเนื่องมาจากการเปลี่ยนแปลงทางด้านรายได้ของบุคคล

2. อัตราค่าเล่าเรียน เป็นปัจจัยหนึ่งที่สำคัญยิ่งต่อการกำหนดอุปสงค์สำหรับการศึกษาของบุคคล เช่นเดียวกับระดับรายได้ ในช่วงเวลาหนึ่งและสถานที่หนึ่งๆ ถ้าอัตราค่าเล่าเรียนสูงขึ้นไม่ว่าจะเป็นการศึกษาสาขาใดก็ตาม ขณะที่ปัจจัยอื่นๆ คงที่หรือเปลี่ยนแปลงช้ามาก อุปสงค์สำหรับการศึกษาสาขานั้นจะลดลง ตรงกันข้ามถ้าอัตราค่าเล่าเรียนถูกลง อุปสงค์ก็จะมากขึ้น บุคคลจะเข้ารับการศึกษามากขึ้น การเปลี่ยนแปลงนี้จะแสดงได้จากการเลื่อนขึ้นหรือลงของจุดบนเส้นอุปสงค์เส้นเดิม ดังแสดงในรูปภาพที่ 4 (ก) โดยตำแหน่งของมันไม่เปลี่ยนแปลง แต่ถ้ามีการคาดคะเน (Expectation) ว่าในอนาคตอัตราค่าเล่าเรียนจะสูงขึ้น ผลอาจทำให้บุคคลนั้นรีบส่งบุตรหลานของตน รวมทั้งตัวเขาเองเข้ารับการศึกษามากขึ้นด้วยเพราะถ้าอัตราค่าเล่าเรียน

สูงขึ้นจริง ๆ เมื่อถึงเวลาที่คาดเอาไว้ เขาก็อาจไม่สามารถส่งบุตรหลานรวมทั้งตัวเองเข้ารับการ
ศึกษาได้ ทั้งนี้เนื่องจากมีรายได้จำกัด ตรงกันข้ามถ้าหากมีการคาดคะเนว่าในอนาคตอัตรา
ค่าเล่าเรียนจะถูกกลบ ผลก็จะทำให้อุปสงค์สำหรับการศึกษาของบุคคลลดลงตาม(ดูรูปภาพ4(ข))
ความจริงข้อนี้จะปรากฏชัดเจนเมื่อเป็นอุปสงค์สำหรับสินค้าทั่วไป

ภาพประกอบ 4 แสดงการเลื่อนตำแหน่งของเส้นอุปสงค์ของบุคคลสำหรับการศึกษอันเนื่องมา
จากการเปลี่ยนแปลงในอัตราค่าเล่าเรียน

3. รสนิยมหรือทัศนคติของบุคคล การเปลี่ยนแปลงในรสนิยมหรือทัศนคติของบุคคล ก็
เป็นปัจจัยหนึ่งที่มีอิทธิพลต่ออุปสงค์สำหรับการศึกษา ตามปกติรสนิยมหรือทัศนคติของบุคคล
จะเปลี่ยนแปลงไปก็ต่อเมื่อวัยเปลี่ยน ฤดูกาลเปลี่ยน สถานภาพเปลี่ยน และเมื่อได้พบเห็นหรือ
ทราบข้อเท็จจริงต่างๆด้วยตนเอง เช่น บุคคลหันมาสนใจวิทยาศาสตร์มากขึ้น เพราะเห็นว่า
ความรู้ที่ได้รับ มีประโยชน์สามารถนำไปประยุกต์ ในการผลิตสินค้าและบริการต่างๆ ตาม
ความต้องการของตลาดได้ อุปสงค์สำหรับการศึกษาทางด้านวิทยาศาสตร์ก็จะเพิ่มขึ้น ตรงกัน
ข้ามถ้าความสนใจทางวิทยาศาสตร์ของบุคคลเสื่อมลงจะด้วยสาเหตุใดก็ตาม ผลก็จะทำให้ระดับ
อุปสงค์ของบุคคลสำหรับวิชาดังกล่าวลดลงด้วย

4. ปัจจัยอื่นๆ ปัจจัยอย่างอื่นนอกเหนือจากทั้งหมดที่กล่าวมาแล้ว เช่น ยศถา
บรรดาศักดิ์ ตำแหน่งงานและรายได้หรือผลตอบแทนที่คาดว่าจะได้รับในอนาคต ความเชื่อของ
สังคม ขนบธรรมเนียม ประเพณี สุขภาพพลานามัยของประชาชน ระยะเวลาและความยากง่าย
ในการเรียน ฯลฯ ก็มีผลทำให้ อุปสงค์สำหรับการศึกษาของบุคคลเปลี่ยนแปลงไปได้เช่นกัน
ตัวอย่าง ความเชื่อของคนยุคเก่าเชื่อว่าถ้าบุคคลใดได้รับการศึกษาสูงจะสุขสบายในภายหน้าได้
เป็นเจ้าคนนายคน และจะทำให้มีรายได้มากในอนาคต ผลก็จะทำให้คนหันมาศึกษามากขึ้น
เพราะอยากมีรายได้สูง ๆ เป็นต้น

สรุปอุปสงค์การบริการทางการศึกษาส่วนบุคคลได้ว่า เป็นการบริโภคสินค้าและบริการ ที่มีการได้รับผลตอบแทนทางส่วนบุคคล เช่น รายได้ที่เพิ่มขึ้นในอนาคต ความก้าวหน้าในตำแหน่งงาน ฯ ซึ่งผลตอบแทนนี้ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของโบลส์ ที่ว่าบุคคลมีความต้องการความสำเร็จในที่นี้คือ รายได้ของตนเองที่เพิ่มขึ้นหลังจากการศึกษาต่อ และความต้องการความเจริญงอกงามในที่นี้ คือ ความก้าวหน้าในอาชีพการทำงาน นอกจากนี้อุปสงค์ของการศึกษายังขึ้นอยู่กับปัจจัยทางด้าน รายได้ อัตราค่าเล่าเรียน ราคาสินค้าที่เกี่ยวข้อง รสนิยม และปัจจัยอื่นๆ ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของทฤษฎีอรรถประโยชน์ที่ว่าความต้องการการศึกษาต่อของบุคคลขึ้นอยู่กับรายได้ของบุคคลเอง และอัตราค่าเล่าเรียน

4.2 ทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง

ทฤษฎีอรรถประโยชน์ (Utility Theory)

อรรถประโยชน์ (Utility) หมายถึง จำนวนคะแนนที่แทนความพอใจที่ผู้บริโภคได้จากตลาดหรือผลประโยชน์อื่น ๆ ที่ผู้บริโภคได้รับจากการบริโภคสินค้าหรือบริการ หรือกิจกรรมต่างๆ เป็นอำนาจความพอใจต่อสินค้าและบริการที่ได้จากการบริโภค อรรถประโยชน์เป็นเรื่องยากที่จะวัดในรูปปริมาณ แต่มีการสมมติการวัดเป็นหน่วยที่เรียกว่า ยูทิล (Utils) ซึ่งเป็นหน่วยการวัดปริมาณของอรรถประโยชน์ของพฤติกรรมผู้บริโภค เป็นความสามารถของสินค้าที่ให้ความพอใจกับบุคคลโดยที่คนเรามีเหตุผลที่จะเลือกระหว่างทางเลือกที่ให้ความพอใจสูงสุด จะพิจารณาได้จากตลาดพฤติกรรมผู้บริโภคที่มีข้อมูลข่าวสารครบถ้วนในการเลือกบริโภค โดยที่ความต้องการบริโภคของคนขึ้นอยู่กับปัจจัย 3 อย่างคือ รสนิยม (T:Taste) รายได้ (Y : Income) และระดับราคา (Price) ซึ่งประกอบด้วยราคาสินค้า $\times (P_x)$ และราคาสินค้าอื่นๆ (P_a) ซึ่งสามารถนำมาเขียนเป็นสมการได้ดังนี้

$$Q_x = f(P_x, T, Y, P_a)$$

ปัจจัยทั้งสามนี้เป็นปริมาณต่อความต้องการของสินค้า x ที่ขึ้นอยู่กับราคาของสินค้า x และสินค้าอื่นๆ รสนิยม และรายได้ของแต่ละคน เช่น ถ้ารายได้ของคน รสนิยมของบุคคล และ ราคาสินค้า (อัตราค่าเล่าเรียน) ราคาสินค้าอื่นๆ (อุปกรณ์การเรียน) เปลี่ยนแปลงไปย่อมทำให้อรรถประโยชน์ในการบริโภคการศึกษาของบุคคลเปลี่ยนแปลงตามไปด้วย (สรุปมาจาก พินเดซึกและรูบินฟีล (Pindyck and Rubinfeld. 2001 : 73,90) , ทูเร็ต (Truett. 1987: G-11,G18-G19) , ปาร์กิน (Parkin.1994 : 160,637,644) , ซัมมวลสันและนอร์ทิส (samuelson and nordhuas. 1992 : 83-84,447-484) , คอปลิน(Koplin.1971 : 29-30) และ บรู (Brue.1996 : 139,G-25))

สรุปได้ว่า อรรถประโยชน์หรือความพอใจที่ได้รับจากการบริโภคการศึกษาของแต่ละบุคคลมีไม่เท่ากัน ความพอใจในการบริโภคการศึกษาของแต่ละบุคคลจึงขึ้นอยู่กับปัจจัย 3 อย่าง คือ รสนิยม รายได้ และราคาสินค้า เมื่อผู้บริโภคได้รับความพอใจในการบริโภคการศึกษา เป็นความพอใจส่วนบุคคล ซึ่งอาจโดยเหตุผลต่าง ๆ กันไปที่ผู้บริโภคตัดสินใจเข้าศึกษาต่อแต่ถือว่า

เมื่อได้รับบรรณประโยชน์จากการศึกษาต่อแล้วเช่นนี้ เป็นการมองการศึกษาเป็นการบริโภค ดังนั้นความต้องการศึกษาต่อของบุคคลจึงขึ้นอยู่กับ รายได้ของผู้บริโภคและอัตราค่าเล่าเรียน

5. คุณลักษณะช่องทางการสื่อสาร

การสื่อสารนับว่ามีความสำคัญต่อการแสดงพฤติกรรมของมนุษย์ในการยอมรับกิจกรรมจะขึ้นอยู่กับปัจจัยหนึ่งคือ ปัจจัยการติดต่อสื่อสาร โดยวิธีการแบบใดแบบหนึ่ง เป็นกระบวนการการติดต่อสื่อสารข้อมูลจากบุคคลหนึ่งสู่อีกบุคคลหนึ่ง หรือกลุ่มบุคคล เพื่อให้มีความเข้าใจที่ตรงกัน สำหรับช่องทางในการสื่อสารนั้นมีผู้ที่อธิบายไว้ดังนี้

โรเจอร์(Rogers.1983 : 197-198) ได้กล่าวถึงคุณลักษณะช่องทางการสื่อสารเป็นเรื่องยากสำหรับบุคคลในการจะแยกแยะระหว่างข้อมูลและช่องทางในการส่งข้อมูล แหล่งข้อมูลเริ่มจากบุคคลหรือสถาบัน ในที่นี้ให้ความหมายช่องทางคือ ข้อความที่ได้จากแหล่งข้อมูลถึงผู้รับข่าวสาร โดยมีการแบ่งลักษณะของช่องทางการสื่อสารแบ่งออกเป็น 2 ประเภท

1. ช่องทางการสื่อสารมวลชน เป็นการสื่อสารข้อความอย่างกว้างๆ เช่น หนังสือพิมพ์ วิทยุ โทรทัศน์ เป็นต้น ซึ่งแหล่งข่าวเหล่านี้อาจเป็นบุคคลคนเดียวหรือกลุ่มบุคคลที่ส่งข่าวสารให้แก่ผู้รับข่าวสารหลายคน ช่องทางการสื่อสารมวลชนสามารถส่งข้อมูลถึงผู้รับที่ละจำนวนมากๆ อย่างรวดเร็ว โดยสร้างความรู้และการกระจายข้อความ รวมถึงสามารถเปลี่ยนทัศนคติได้ด้วย

2. ช่องทางการสื่อสารระหว่างบุคคล เป็นการพบปะแลกเปลี่ยน ข้อมูลระหว่างบุคคลกับบุคคลหรือกลุ่มบุคคลจำนวนหนึ่ง ช่องทางนี้มีประสิทธิภาพมาก เพราะจะทำให้ผู้ที่ได้รับข่าวสาร มีปฏิกิริยาต่อต้านหรือไม่ใส่ใจได้ ช่องทางนี้มีผลในการสื่อสารอย่างมากคือ

2.1. มีการจัดหาข้อมูลการแลกเปลี่ยนสองทางระหว่างผู้ส่งและผู้รับข่าวสาร ส่วนการรับข้อมูลข่าวสารของบุคคลหนึ่งสามารถขยายความหรืออธิบายความเปลี่ยนแปลงไปได้

2.2. การชักจูงบุคคลหรือการเปลี่ยนทัศนคติ เป็นบทบาทของช่องทางการสื่อสารระหว่างบุคคล โดยเฉพาะการชักจูงมีผลต่อทัศนคติของบุคคล

ธวัชชัย สันติประภา (มปป. : 9 -10) ได้แบ่งประเภทของการติดต่อสื่อสารออกเป็น 3 ประเภทดังนี้

1. การติดต่อสื่อสารภายในตัวบุคคล เกิดขึ้นภายหลังตัวบุคคลเอง บุคคลเป็นผู้รับสารของตัวเอง

2. การติดต่อสื่อสารระหว่างบุคคล เกิดขึ้นระหว่างบุคคล 2 คนขึ้นไปส่วนใหญ่ จะเป็นการติดต่อสื่อสารแบบเผชิญหน้า ทั้งผู้ส่งสารและผู้รับสารจะใช้ประสาทสัมผัสทั้งห้าผู้ส่งสารจะทราบปฏิกิริยาสะท้อนกลับทันที

3. การติดต่อสื่อสารแบบมวลชน ผู้ส่งสารมุ่งส่งสารผ่านสื่อมวลชนไปถึงกลุ่มเป้าหมายเป็นจำนวนมากที่อยู่กระจัดกระจายทั่วไปในเวลาเดียวกันหรือใกล้เคียงกัน เป็นการสื่อสารทางเดียวไม่มีปฏิกิริยาสะท้อนกลับหรือมีแต่น้อยมากเมื่อเทียบกับจำนวนผู้รับสาร

สรุปช่องทางในการสื่อสาร เป็นการรับข่าวสารทั้งการใช้สื่อและบุคคลหรือกลุ่มบุคคลผู้รับข่าวสาร ซึ่งการให้ข่าวสารเพื่อชักจูงให้ผู้รับข่าวสารยอมรับหรือมีทัศนคติเปลี่ยนแปลงไปตามที่ได้รับข่าวสาร เช่นเดียวกับการที่ได้รับสื่อโฆษณา เช่น หนังสือพิมพ์ วิทยุ โทรทัศน์ ฯลฯ หรือการบอกกันปากต่อปากในการเข้ารับการศึกษา เพราะได้รับข้อมูลรายละเอียดต่างๆ ที่เป็นหลักสูตรของรูปแบบการศึกษา จะทำให้เกิดทัศนคติต่อการยอมรับในชื่อเสียง คุณภาพของสถาบันการศึกษานั้นๆ เป็นผลทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในความต้องการศึกษาต่อเนื่องของบุคคลได้

6. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

จากการศึกษาข้อมูลและงานวิจัยต่างๆที่เกี่ยวข้องทั้งในประเทศและต่างประเทศ สำหรับเรื่องความต้องการศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้นขององค์กรเอกชน ซึ่งผลการวิจัยจะเป็นแนวทางต่อการตั้งสมมติฐานและชี้ให้เห็นว่า ปัจจัยใดมีความสัมพันธ์กับความต้องการศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น โดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

สุภาพ ชีระประทีป (2516 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาความต้องการศึกษาต่อของพยาบาลประจำการโรงพยาบาลรามาริบัติ พบว่า พยาบาลส่วนใหญ่ต้องการศึกษาต่อโดยให้เหตุผลว่า ต้องการเลื่อนวิทยฐานะให้สูงขึ้น และต้องการหาความรู้เพิ่มเติม รองลงมาคือ มีความก้าวหน้าในอาชีพ เงินเดือนสูงขึ้น และต้องการปริญญา พยาบาลส่วนใหญ่ต้องการวุฒิการศึกษาคือปริญญาตรี รองลงมา คือ ปริญญาโทและปริญญาเอก นอกจากนี้ควรจัดการศึกษาพยาบาลภาคสมทบ เพื่อให้พยาบาลประจำการได้มีโอกาสศึกษาต่อโดยไม่เสียเวลาการทำงาน

อัครนิษฐ์ เสาวภาพ (2520 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง "ความคิดเห็นของพยาบาลเกี่ยวกับสวัสดิการในโรงพยาบาล สังกัดกระทรวงกลาโหม และทบวงมหาวิทยาลัยของรัฐ ในเขตกรุงเทพมหานคร" พบว่า ปัจจัยทางด้านอายุ พยาบาลที่อายุน้อยมีความต้องการศึกษาต่อสูงกว่ากลุ่มที่มีอายุมาก รูปแบบในการจัดการเรียนการสอนที่พยาบาลต้องการคือ ควรมีการฝึกอบรมเพิ่มเติมความรู้เกี่ยวกับการปฏิบัติงาน

กรองจิต วาทีสาธกกิจ (2522 : 139-151) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ความต้องการ และความคิดเห็นเกี่ยวกับการศึกษาต่อเนื่องทางการพยาบาล ของพยาบาลในโรงพยาบาล สังกัดสภาากาชาดไทย คือโรงพยาบาลจุฬาลงกรณ์ และโรงพยาบาลสมเด็จพระยุพราช โดยศึกษาจากกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 354 คน พบว่า พยาบาลโดยรวมมีความต้องการศึกษาต่อเนื่องร้อยละ 88.43 และปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการศึกษาต่อเนื่องดังกล่าว คือ ปัจจัยทางด้านอายุ สถานภาพสมรสความคาดหวังที่จะได้รับความรู้เพิ่มขึ้น และความก้าวหน้าทางวิชาชีพ

สายหยุด นิยมวิภาค และคนอื่นๆ . (2522 : บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่องความต้องการศึกษาต่อของพยาบาล โรงพยาบาลสังกัดกระทรวงสาธารณสุข โดยใช้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 726 คน พบว่า ปัจจัยทางด้าน รูปแบบการจัดการเรียนการสอน มีความสัมพันธ์กับความต้องการศึกษาต่อเนื่องของพยาบาล

มนัสวีร์ บุญเปี่ยม.(2523: 53-54) ได้ศึกษาปัจจัยที่มีผลความต้องการศึกษาต่อในโรงเรียนพยาบาล ผดุงครรภ์และอนามัย กองทัพบก พบว่า บทบาทและอาชีพของบิดา มารดา และญาติที่เป็นทหาร การสนับสนุนของครอบครัว มีบทบาทมากที่สุด รองลงมาได้แก่ความชอบการปฏิบัติงานในอาชีพและความต้องการยศ

อารมณ วุฒิพฤษ (2523 : 175-192) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง ความต้องการศึกษาต่อเนื่องของพยาบาลวิชาชีพในโรงพยาบาลศูนย์ พบว่า พยาบาลส่วนใหญ่ร้อยละ 91.9 มีความต้องการศึกษาเพิ่มเติมเพื่อใช้ในการปฏิบัติงานในปัจจุบัน ส่วนตัวแปรที่มีความสัมพันธ์กับการศึกษาต่อเนื่องของพยาบาลคือ ภูมิฐานะของพยาบาล ตำแหน่งหน้าที่ในการทำงาน ระยะเวลาในการปฏิบัติงาน

ไพบุลย์ หลักคำแก้ว.(2525 : บทคัดย่อ) ศึกษาถึงปัจจัยที่ทำให้ประชาชนสมัครเข้าเรียนการศึกษาผู้ใหญ่แบบกลุ่มสนใจทางวิทยุไปรษณีย์ พบว่าเหตุผลที่สำคัญที่สุดในการสมัครเข้าศึกษาต่อ คือ ต้องการใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ ต้องการเรียน ต้องการรับประกาศนียบัตร รองลงมาคือ เหตุผลทางด้านเศรษฐกิจ ได้แก่การนำความรู้ไปประกอบอาชีพ และราคาค่าศึกษาเล่าเรียนถูก ต่อมาคือ เหตุผลทางสังคม ได้แก่ มีผู้แนะนำ ต้องการร่วมกับหมู่คณะ ต้องการออกนอกบ้าน

นวลศิริ พงศ์ถาวรรักษ์ (2529 : 117-123) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างภูมิหลังกับความต้องการศึกษาต่อของนักศึกษาผู้ใหญ่แบบเบ็ดเสร็จระดับที่4 ในกรุงเทพมหานคร โดยศึกษาจากกลุ่มตัวอย่างจำนวน 633 คน พบว่า ตัวแปรสถานภาพสมรส อายุ จุดมุ่งหมายในการเข้าศึกษา ทักษะเกี่ยวกับการเรียน ความก้าวหน้าทางด้านอาชีพ ฐานะการเงินของครอบครัว มีความสัมพันธ์กับการศึกษาต่อของนักศึกษา

นพรัตน์ ผลาพิบูลย์ และคนอื่น ๆ (2530 : 55-63) ได้ศึกษาความต้องการศึกษาต่อในสาขาเฉพาะทางการพยาบาลระดับปริญญาโทของพยาบาล โดยศึกษาจากพยาบาลที่ปฏิบัติงานอยู่ในโรงพยาบาลศูนย์ 14 แห่งทั่วประเทศ อาจารย์ประจำวิทยาลัยพยาบาล ผู้บริหาร และเลขาของโรงพยาบาลศูนย์ จำนวนทั้งสิ้น 567 คน พบว่า ตัวแปรความก้าวหน้าในหน้าที่การงาน และชื่อเสียงของสถาบันการศึกษา และสาขาวิชาที่เปิดสอน รูปแบบการจัดการเรียนการสอน และการเพิ่มพูนความรู้และวิทยฐานะ มีความสัมพันธ์กับการศึกษาต่อของพยาบาล

สุรกุล เจนอบรม.(2530 : 57-69) ได้ศึกษาถึงความต้องการและความสนใจในด้านการศึกษาต่อเนื่องของ ข้าราชการไทย มีวัตถุประสงค์ต้องการทราบความคิดเห็นของข้าราชการไทยที่มีต่อความสนใจในการศึกษาหาความรู้เพิ่มเติม ตลอดจนศึกษาแรงจูงใจและสาเหตุที่เป็นอุปสรรค ขัดขวางในการที่จะศึกษาหาความรู้ของข้าราชการเหล่านั้น กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ เป็นข้าราชการพลเรือนตั้งแต่ระดับ 3 ถึงระดับ 6 จาก 10 กรมใน 5 กระทรวงหลัก จำนวน 1,000 คน ผลการวิจัยพบว่า ข้าราชการไทยส่วนใหญ่มีความต้องการที่จะศึกษาต่อ เพื่อหาความรู้เพิ่มเติมอยู่เสมอ โดยมีความเห็นว่าความรู้และประสบการณ์ที่ตนมีอยู่ในขณะนี้ นั้น ไม่เพียงพอต่อการปฏิบัติหน้าที่ราชการ ถ้าหน่วยงานที่ตนสังกัดอยู่ จะจัดให้มีกิจกรรมเพิ่มเติมเสริมความรู้ขึ้น

ข้าราชการเหล่านั้นยินดีที่จะเข้าร่วมกิจกรรมดังกล่าว ส่วนปัจจัยที่เป็นสาเหตุให้ข้าราชการ ขวนขวายหาความรู้เพิ่มเติม ได้แก่ ความก้าวหน้าในงานที่ตนกำลังปฏิบัติอยู่ เพื่อยกระดับ ตนเอง เรียนเพราะอยากรู้เพื่อให้เข้ากับมาตรฐานที่หน่วยงานต้องการ เรียนเพราะชอบเรียน เพื่อต้องการแก้ไขปัญหาในบางเรื่อง เพื่อต้องการพบบุคคลใหม่ๆ ต้องการเป็นพลเมืองดี เพื่อเอาปริญญาบัตร

รัชชัย เนียรวิฑูรย์ และ ถิรพงษ์ ถิรมนัส . (2531 : 32-43) ได้ศึกษาเกี่ยวกับความ ต้องการศึกษาคือเนื้อหาของเจ้าหน้าที่สาธารณสุขศึกษา กลุ่มตัวอย่างคือ เจ้าหน้าที่สาธารณสุข จำนวน 339 คน พบว่าปัจจัยที่มีผลต่อความต้องการศึกษาคือเนื้อหาของเจ้าหน้าที่สาธารณสุขคือ ต้องการปรับปรุงการศึกษา ความก้าวหน้าในหน้าที่ราชการ อยากเปลี่ยนอาชีพ ต้องการเพิ่มพูน ความรู้ความสามารถ

สมพร ศิลป์สุวรรณ (2532 : 68 -74) ได้ศึกษาความต้องการของข้าราชการ พนักงาน รัฐวิสาหกิจ และพนักงานธุรกิจเอกชน ในการเข้าศึกษาคือหลักสูตรชั้นปริญญาโท ภาคพิเศษ คณะพัฒนาการเศรษฐกิจ สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ โดยศึกษาจากกลุ่มตัวอย่างเป็น ข้าราชการ 187 ราย พนักงานรัฐวิสาหกิจ 57 ราย และพนักงานธุรกิจเอกชน 25 ราย พบว่า ปัจจัยที่มีผลต่อความต้องการศึกษาคือของกลุ่มตัวอย่างคือ ต้องการเพิ่มพูนความรู้ความ สามารถ และความก้าวหน้าในหน้าที่การงาน

สวลี อาชาสุวรรณ(2532 : 95) ศึกษาปัจจัยที่เกี่ยวกับการศึกษาคือและการเข้าสู่ตลาดแรงงานของผู้จบหลักสูตรประถมศึกษา ปีการศึกษา2529 จังหวัดสมุทรสาคร ผลการศึกษาคือพบว่า ผู้ปกครองเป็นผู้ที่มีอิทธิพลต่อโอกาสการศึกษาคือ และการเข้าสู่ตลาดแรงงานของผู้จบหลักสูตร ประถมศึกษา เพราะจากการศึกษาพบว่า อาชีพผู้ปกครอง รายได้ของครอบครัว ระดับ การศึกษาของผู้ปกครอง ความคาดหวังของผู้ปกครอง มีส่วนเกี่ยวข้องกับการศึกษาคือและการ เข้าสู่ตลาดแรงงานเป็นอย่างมาก อีกประการหนึ่งคือ สิ่งจูงใจประเภทหนังสือพิมพ์

อัจฉรา วงศ์วัฒนามงคล. (2533: 124-136) ได้ศึกษาตัวแปรทางพฤติกรรมศาสตร์ที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาคือในระดับอุดมศึกษา พบว่า ผู้ที่ศึกษาคือส่วนใหญ่เป็นผู้ที่มีอายุน้อย มีทัศนคติที่ดีต่อการศึกษาคือมาก มีสถานภาพทางเศรษฐกิจและสังคมค่อนข้างสูง มีความมั่นคง ในการทำงานสูง เป็นคนโสด

สุพิน พันธ์งาม.(2535 : 51) ได้ศึกษาแนวทางการจัดการศึกษานอกระบบ ในโรงงาน อุตสาหกรรม ในอำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี ผลการวิจัยพบว่า โดยใช้แรงงานประมาณ 3 ใน 4 มีความต้องการด้านความรู้พื้นฐานสายสามัญ โดยต้องการเรียนต่อในรูปแบบชั้นเรียน หรือ หลังเลิกงานในวันอาทิตย์ และปัจจัยที่เป็นสาเหตุทำให้นักเรียนต้องการศึกษาคือคือ ร้อยละ 41 ต้องการเรียนต่อในระดับสูงขึ้นต่อไป ร้อยละ 28 ต้องการนำไปปรับตำแหน่งในการปฏิบัติงาน ร้อยละ 20.2 ต้องการเปลี่ยนอาชีพ ร้อยละ 10.7 เรียนเพื่ออยากรู้

เรณู พงษ์เรืองพันธ์ุ และวรรณิ เดียววิสเรศ . (2537 : 33-37) ได้ศึกษาความต้องการ การศึกษาคือระดับปริญญาตรีสาขาพยาบาลศาสตร์ ของพยาบาลเทคนิคในภาคตะวันออก โดยได้

ทำการศึกษาจากกลุ่มตัวอย่าง คือ พยาบาลเทคนิคที่กำลังปฏิบัติงานอยู่ในโรงพยาบาลศูนย์และโรงพยาบาลประจำจังหวัด สังกัดกระทรวงสาธารณสุข ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ 7 จังหวัด จำนวน 173 คน พบว่า ความก้าวหน้าทางวิชาชีพ และการนำความรู้มาปรับใช้ในการปฏิบัติงาน เป็นสาเหตุแห่งความต้องการศึกษาต่อของพยาบาลเทคนิคในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

ศิริพร หงษ์พันธ์ . (2539 : 184-189) ได้ศึกษาความต้องการศึกษาต่อของบุคลากรประจำการในสาขาวิชาต่าง ๆ ทั้งในหลักสูตรระยะสั้นและระยะยาว ในจังหวัดสุรินทร์และศรีสะเกษ ได้ศึกษาจากกลุ่มตัวอย่างคือ เจ้าหน้าที่สาธารณสุข 326 คน พบว่าหลักสูตรและสาขาวิชาที่มีผลต่อความต้องการศึกษาต่อ

ภัทรธรา วารินทร์.(2539:130) ได้ศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการศึกษาต่อและไม่ศึกษาต่อการศึกษาออกโรงเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้นของพนักงานในโรงงานอุตสาหกรรมในจังหวัดนครปฐม พบว่า รายได้มีความสัมพันธ์กับการศึกษาต่อ โดยกลุ่มตัวอย่างร้อยละ 57.6 มีรายได้ระหว่าง 3,000-5,000บาท ซึ่งเป็นรายได้ที่ค่อนข้างต่ำและส่งผลกระทบต่อคุณภาพชีวิตในด้านความเป็นอยู่ค่อนข้างมาก ดังนั้นทางสังคมที่ได้รับการยอมรับอย่างกว้างขวางให้เป็นเครื่องมือชี้คุณภาพชีวิตคือ รายได้ของบุคคล ซึ่งเป็นภาพสะท้อน การคาดประมาณคุณภาพของชีวิตของบุคคลได้ในระดับหนึ่ง นอกจากนี้ยังพบว่า อายุ สถานภาพสมรส การย้ายถิ่นของบุคคล อาชีพของบิดา การสนับสนุนทางด้านการศึกษาของคนในครอบครัว การได้ข้อมูลข่าวสารทางการศึกษา การสนับสนุนทางด้านการศึกษาและอาชีพจากนายจ้าง และความมุ่งหวังทางด้านอาชีพ มีความสัมพันธ์กับการศึกษาต่อของพนักงานด้วย

สินธุ์ สโรบล และคนอื่นๆ .(2542 : 73-76) ได้ศึกษาเรื่อง ความต้องการของผู้ที่ต้องการศึกษาต่อในระดับบัณฑิตศึกษาในภาคเหนือ โดยศึกษาจากกลุ่มตัวอย่างคือ บุคคลที่จบปริญญาตรี ในกลุ่มอาชีพ คือ ข้าราชการ พนักงานรัฐวิสาหกิจ พานิชยกรรมบริการ พบว่า คุณภาพ ของอาจารย์ผู้สอนและชื่อเสียงของสถาบันเป็นปัจจัยที่สำคัญในการเลือกสถานที่ ที่จะศึกษาต่อของกลุ่มตัวอย่าง และกลุ่มตัวอย่างรับข้อมูลมาจากโปสเตอร์และป้ายประกาศเป็นส่วนใหญ่องลงมา คือทราบข้อมูลจากเพื่อน และเวลาที่เปิดสอนที่กลุ่มตัวอย่างต้องการ คือภาคพิเศษเรียนวันเสาร์-อาทิตย์

ทิพาพร สุเมษิต ,เพียรพันธ์ อัสววิทยา และบุญสม พิจารณา. (2542 : 53-56) ได้ศึกษาความต้องการศึกษาต่อเนื่องของเจ้าหน้าที่พยาบาลโดยศึกษาจากกลุ่มตัวอย่างจำนวน1,889 คน ผลการศึกษาพบว่า อายุมีความสัมพันธ์ต่อต้องการศึกษาต่อเนื่องของเจ้าหน้าที่พยาบาล อายุยิ่งน้อยยิ่งมีความต้องการศึกษาต่อเนื่องมาก นอกจากนี้ยังมีความต้องการในการพัฒนาตนเองในด้านต่าง ๆ เช่น การฟื้นฟูความรู้เกี่ยวกับการพยาบาลใหม่ๆ ฝึกอบรมเทคนิคการใช้วัสดุอุปกรณ์ การอบรมความรู้เกี่ยวกับกฎหมายด้านสาธารณสุข ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับสถานการณ์ปัจจุบันรวมทั้งผลกระทบ เทคโนโลยีการแพทย์สมัยใหม่ และความรู้ด้านสังคมวิทยาการแพทย์ ซึ่งปัจจัยเหล่านี้ล้วนสัมพันธ์กับความต้องการศึกษาต่อเนื่องของเจ้าหน้าที่พยาบาลทั้งสิ้น

สมมาตร แจ่มจรัส. (2543 : 49-52) ได้ศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อการศึกษาต่อในระดับปริญญาโทของนักศึกษาปริญญาโทมหาวิทยาลัยเกริก โดยศึกษาจากกลุ่มตัวอย่างจำนวน 120 คน พบว่า ปัจจัยที่มีผลต่อการศึกษาต่อของนักศึกษา คือ รายได้ของบิดามารดา

ประภาภรณ์ แก้วเหล็ก. (2544 : 59-62) ได้ศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความต้องการเข้าศึกษาต่อในระดับปริญญาตรี (ต่อเนื่อง) ของนักศึกษาจังหวัดขอนแก่นที่มีต่อคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตขอนแก่น ได้ศึกษาจากนักศึกษาต่อเนื่องจำนวน 171 คน ผลการศึกษา พบว่า ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความต้องการศึกษาต่อในระดับปริญญาตรีของนักศึกษา คือ ระดับการศึกษาของบิดามารดา อาชีพของบิดามารดา และฐานะทางการเงินของบิดามารดา ซึ่งนักศึกษากลุ่มนี้จะต้องรีบศึกษาให้จบเพื่อออกไปประกอบอาชีพให้เร็วที่สุดเพื่อแบ่งเบาภาระครอบครัว

ธารี วารีสงัด. (2544 : 70-78) ได้ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการศึกษาต่อของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงทางช่างอุตสาหกรรมและบริหารธุรกิจ ของนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ พบว่า ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความต้องการศึกษาต่อของนักศึกษา คือ อิทธิพลจากอาชีพ รายได้ของบิดามารดาหรือผู้อุปการะ การศึกษาของบิดามารดา และอิทธิพลจากครอบครัว

ชัยวัฒน์ สราญเลิศ. (2544 : 102-119) ได้ศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการศึกษาต่อในระดับปริญญาตรี สาขาวิทยาการคอมพิวเตอร์ ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่2 หลักสูตรกรมอาชีวศึกษา โรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน ในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่า ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการศึกษาต่อของนักศึกษา ได้แก่ ระดับการศึกษาของนักเรียน สถานภาพของบิดามารดา ระดับการศึกษาของบิดามารดา ความคาดหวังในการประกอบอาชีพ รายได้ที่คาดหวังในอนาคตหลังจากสำเร็จการศึกษา

ศรารัตน์ ศิริพันธุ์. (2544 : 100-114) ได้ศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการศึกษาต่อในระดับปริญญาโท ด้านคอมพิวเตอร์และเทคโนโลยีสารสนเทศ ของบัณฑิต สถาบันอุดมศึกษาของรัฐในสังกัดทบวงมหาวิทยาลัย ในเขตกรุงเทพฯ พบว่า ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการศึกษาต่อในระดับปริญญาโทของนักศึกษา คือ การศึกษาของสมาชิกในครอบครัว ทัศนคติต่อการศึกษาระดับปริญญาโท ความคาดหวังในการประกอบอาชีพ ความต้องการของผู้ปกครองต่อการศึกษาต่อของนักศึกษา และรายได้ของผู้ปกครอง

ณัชชา ประกฤติพงศ์. (2545 : 54-62) ได้ศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความต้องการเรียนต่อภาษาญี่ปุ่นในระดับชั้นที่สูงขึ้น กรณีศึกษา ณ สถาบันภาษาเขตกรุงเทพฯ ผลการศึกษา พบว่า ปัจจัยส่วนบุคคลที่มีความสัมพันธ์กับการศึกษาต่อคือระดับการศึกษาของผู้เรียน และอาชีพของผู้เรียน ส่วนปัจจัยทางด้านเศรษฐกิจและสังคมที่มีความสัมพันธ์กับการศึกษาต่อคือ รายได้ของผู้เรียนและอัตราค่าเล่าเรียน จำนวนเวลาเรียนต่อหลักสูตรและความคาดหวังของการมีงานทำในภาคเอกชน

ปาริชาติ รังคกุลวัฒน์และคนอื่นๆ . (2545 : 34-39) ได้ศึกษาความต้องการของพยาบาลวิชาชีพในการศึกษาต่อหลักสูตรพยาบาลมหาบัณฑิต สาขาการศึกษาและวิจัยทางการพยาบาล คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ จากกลุ่มตัวอย่างจำนวน 1,200 คน พบว่า พยาบาลต้องการศึกษาต่อเพราะ ต้องการทำวิจัยได้ และอยากเพิ่มพูนความรู้ให้สูงขึ้น

ปริญญญา ญาณโกชน. (2545 : 34-35) ได้ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการศึกษาต่อระดับปริญญาโทของนักศึกษาสถาบันราชภัฏมหาสารคาม พบว่า ปัจจัยที่มีผลต่อการศึกษาต่อของนักศึกษาระดับปริญญาโท คือ บทบาทของคณาจารย์และสถาบัน หลักสูตรและสาขาวิชา ค่านิยมของสังคม เศรษฐกิจปัจจุบัน ชื่อเสียงของสถาบัน และการชักจูงของบิดามารดา ญาติพี่น้องหรือเพื่อนๆ ให้เข้าศึกษาต่อ

พัชรภรณ์ อารีย์และคนอื่นๆ. (2545 : 48-50) ได้ศึกษาความต้องการศึกษาหลักสูตรพยาบาลศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาโภชนาการและโภชนบำบัด ของพยาบาลวิชาชีพ พบว่า ปัจจัยที่มีผลต่อการศึกษาต่อของพยาบาลวิชาชีพ คือ ความเชื่อมั่นในสถาบันการศึกษา ค่าใช้จ่ายในการศึกษาต่อ และผู้สนับสนุนทางการเงินในการศึกษาต่อ

แมทสัน (Mattson, 1974 : 24-29) ได้ศึกษาเกี่ยวกับความต้องการศึกษาต่อเนื่องของเจ้าหน้าที่พยาบาลโดยศึกษาจากพยาบาลจำนวน 150 คน พบว่า สถานภาพสมรส วุฒิการศึกษาของพยาบาล และตำแหน่งหน้าที่ในการทำงาน มีความสัมพันธ์กับการศึกษาต่อเนื่องของพยาบาล

เคอแรน (Curran, 1977 : 17-22) ได้ทำการวิจัยเกี่ยวกับการศึกษาต่อเนื่องของพยาบาล โดยศึกษากลุ่มตัวอย่างจำนวน 800 พบว่า อายุและรายได้ มีความสัมพันธ์กับความต้องการศึกษาต่อเนื่องของพยาบาล โดย ผู้ที่มีอายุมากมีความเห็นว่าการศึกษาต่อเนื่องจะต้องคำนึงถึงงบประมาณและแนวโน้มความต้องการพยาบาล และการใช้เทคนิคต่าง ๆ ในการพยาบาลผู้ป่วย ส่วนผู้ที่มีอายุน้อย ให้ความสำคัญกับการศึกษาต่อเนื่องว่าควรจัดที่วิทยาลัย และพบว่าพยาบาลที่มีรายได้ต่ำ จะต้องใช้จ่ายเงินเกี่ยวกับการศึกษาหาความรู้ และพยายามสอบเข้าศึกษาต่อในมหาวิทยาลัยในอัตราสูงกว่าพวกที่มีรายได้สูง

บุช และเลวิส (Bush and Lewis , 1978 : 10 –13) ได้ศึกษาเกี่ยวกับการศึกษาต่อเนื่องของเจ้าหน้าที่พยาบาลเพื่อนำผลการวิจัยมาปรับปรุงการปฏิบัติงาน และพัฒนาวิชาชีพ โดยใช้กลุ่มตัวอย่างเป็นพยาบาลที่ปฏิบัติงานอยู่ในโรงพยาบาลในรัฐอิลลินอยส์ จำนวน 113 คน พบว่า ปัจจัยทางด้านอายุ ระดับการศึกษา ลักษณะการปฏิบัติงาน และฐานะทางการเงินมีความสัมพันธ์กับการศึกษาต่อเนื่องของพยาบาล นอกจากนี้พยาบาลยังได้คาดหวังถึงการได้รับความรู้เพิ่มเติมทั้งทางด้านทฤษฎีและปฏิบัติ

อีเดลสไตน์ และ บันเนล . (Edelstein and Bunnell , 1978 : 19 – 23) ได้ทำการสำรวจเหตุผลที่พยาบาลเข้าศึกษาในโครงการศึกษาต่อเนื่องโดยใช้แบบสอบถามกับพยาบาล จำนวน 1,600 คน ในเขต รัทเจอร์ พบว่า รูปแบบในการจัดการเรียนการสอน สาขาวิชาที่ศึกษาระยะเวลาที่ทำกรเรียนการสอน มีความสัมพันธ์กับการศึกษาต่อของพยาบาล

จากการศึกษาวรรณคดีและรายงานการวิจัยที่เกี่ยวข้องดังที่ได้กล่าวมานี้ จะเห็นได้ว่า การศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น นอกจากจะเป็นการพัฒนาศักยภาพของตัวบุคลากรเอง ยังส่งผล ต่อผลผลิตองค์กรและประสิทธิภาพในการผลิตของประเทศชาติโดยรวมด้วย ในแง่ของบุคลากร ที่จะตัดสินใจศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้นนั้น อาจมาจากแรงจูงใจแตกต่างกันไป รวมทั้งมีปัจจัยที่ เกี่ยวข้องกับความต้องการที่พนักงานเหล่านั้นจะตัดสินใจศึกษาต่อมากมาย ผู้วิจัยจึงได้เรียบ เรียงตัวแปรตามแนวคิดทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องพบว่า มี ตัวแปรที่มีความสัมพันธ์กับความ ต้องการศึกษาดังนี้ คือ ปัจจัยส่วนบุคคลได้แก่ อายุ ระดับการศึกษาของพนักงาน ตำแหน่งงาน ภูมิสำเนาของพนักงาน สถานภาพสมรส และปัจจัยทางเศรษฐกิจและสังคม ได้แก่ ระดับการศึกษาของบิดา ระดับการศึกษาของมารดา อาชีพปัจจุบันของบิดา อาชีพปัจจุบัน ของมารดา รายได้เฉลี่ยต่อเดือนของพนักงาน รายได้เฉลี่ยต่อเดือนของบิดามารดา รายได้ เฉลี่ยต่อเดือนที่คาดหวังของพนักงาน ความคาดหวังต่อความก้าวหน้าในอาชีพ ค่าเล่าเรียน เฉลี่ยต่อภาคการศึกษา ช่วงเวลาที่เรียน แหล่งข้อมูลข่าวสารด้านการศึกษาดูเนื่อง ความคาดหวังในการเปลี่ยนอาชีพ ล้วนมีความสัมพันธ์ต่อความต้องการศึกษาดูในระดับสูงขึ้น ทั้งสิ้น ผู้วิจัยจึงได้เลือกเอาตัวแปรเหล่านี้มาศึกษาในงานวิจัยนี้

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้มุ่งศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความต้องการศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้นของพนักงานโรงพยาบาลเมืองสมุทร โดยมีวิธีการดำเนินการวิจัยตามขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. ขั้นตอนในการสร้างเครื่องมือ
4. การเก็บรวบรวมข้อมูล
5. การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากรที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ ได้แก่ พนักงานโรงพยาบาลเมืองสมุทรทั้งสามสาขาที่กำลังศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้นในสถาบันการศึกษาต่าง ๆ หรือ มีความต้องการศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น ณ ปัจจุบัน รวม 359 คน ประกอบด้วย โรงพยาบาลเมืองสมุทรปากน้ำ จำนวน 233 คน โรงพยาบาลเมืองสมุทรบางปู จำนวน 6 คน โรงพยาบาลเมืองสมุทรปู่เจ้าฯ จำนวน 120 คน ดังต่อไปนี้

1.2 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ได้จากการสุ่มจากประชากรดังข้อที่ 1 ซึ่งการสุ่มมี 2 ขั้นตอนดังนี้

1.2.1. การสุ่มตัวอย่างจากตาราง Taro Yamane ที่ระดับความเชื่อมั่น 95%จากประชากร 359 คนได้กลุ่มตัวอย่าง จากสูตร (Yamane, 1973 : 886)

$$n = \frac{N}{1 + Ne^2}$$

โดยที่

n = จำนวนตัวอย่าง

N = จำนวนประชากร

E = ขนาดของความคลาดเคลื่อน = $\pm 5\%$

ดังนั้นจำนวนตัวอย่างในการสำรวจครั้งนี้สามารถคำนวณได้จากสูตร ดังนี้

$$\begin{aligned} n &= \frac{359}{1 + (359)(0.05)^2} \\ &= 189 \text{ คน} \end{aligned}$$

ขนาดของกลุ่มตัวอย่างจำนวน 189 คน หรือประมาณร้อยละ 52.6 ของกลุ่มประชากรพนักงานโรงพยาบาลทั้งหมดรวม 359 คน ดังนี้

1.2.2. การสุ่มตัวอย่าง ด้วยการสุ่มแบบอย่างง่าย (Simple random sampling) โดยวิธีจับสลากจากกลุ่มตัวอย่างในข้อที่ 1.2.1. จนได้ตัวอย่างครบตามจำนวนที่ต้องการซึ่งการสุ่มตัวอย่างโดยวิธีจับสลากนี้เหมาะสำหรับกลุ่มตัวอย่างที่มีจำนวนไม่มากนัก และผู้วิจัยมีความรู้เกี่ยวกับกลุ่มประชากรน้อย

1.3 ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษา

1.3.1. ตัวแปรอิสระ ได้แก่

1.3.1.1. ปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ อายุ ระดับการศึกษาของพนักงาน

ตำแหน่งงาน ภูมิลำเนา และสถานภาพสมรส

1.3.1.2. ปัจจัยทางเศรษฐกิจและสังคม ได้แก่ ระดับการศึกษาของบิดา ระดับการศึกษาของมารดา อาชีพปัจจุบันของบิดา อาชีพปัจจุบันของมารดา รายได้เฉลี่ยต่อเดือนของพนักงาน รายได้เฉลี่ยต่อเดือนของบิดามารดา รายได้เฉลี่ยต่อเดือนที่คาดหวังของพนักงาน ความคาดหวังต่อความก้าวหน้าในอาชีพ ค่าเล่าเรียนเฉลี่ยต่อภาคการศึกษา ช่วงเวลาที่เรียน แหล่งข้อมูลข่าวสารด้านการศึกษาต่อเนื่อง และความคาดหวังในการเปลี่ยนอาชีพ

1.3.2. ตัวแปรตาม ได้แก่ ความต้องการศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้นของพนักงาน โรงพยาบาลเมืองสมุทร แยกเป็นความต้องการศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้นตามระดับการศึกษาและตามประเภทของสถาบันการศึกษา

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล คือ แบบสำรวจที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเพื่อใช้ในการเก็บข้อมูล จำนวน 1 ชุด โดยแบ่งเป็น 2 ตอนคือ

ตอนที่ 1 เป็นข้อคำถามเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคลและปัจจัยทางด้านเศรษฐกิจและสังคมของพนักงานโรงพยาบาลเมืองสมุทร ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Checklist)

ตอนที่ 2 เป็นข้อคำถามเกี่ยวกับ ความต้องการศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้นของพนักงาน โรงพยาบาลเมืองสมุทร รวมทั้งปัญหา และข้อเสนอแนะเกี่ยวกับ ความต้องการศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น ลักษณะของแบบสอบถามเป็นแบบ ตรวจสอบรายการ (Checklist) และปลายเปิด

3. ขั้นตอนในการสร้างเครื่องมือ

ผู้วิจัยได้สร้างเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยมีขั้นตอนดังนี้

3.1 ศึกษาค้นคว้าแนวคิดทฤษฎีและผลงานที่เกี่ยวข้องกับความต้องการที่จะศึกษาต่อในระดับสูงขึ้นแล้วรวบรวมข้อมูลมาเป็นกรอบในการสร้างแบบสอบถาม

3.2 สร้างแบบสอบถามให้ครอบคลุมคำถามวิจัยและตัวแปรทุกตัวตามกรอบและแนวทางที่ระบุในข้อ 3.1

3.3 เสนอแบบสอบถามฉบับร่างต่ออาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ และผู้เชี่ยวชาญ เพื่อตรวจสอบความถูกต้องและครอบคลุมด้านเนื้อหาที่จะวัดในแต่ละข้อ

3.4 นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปทดลองใช้ (Tryout) กับพนักงานโรงพยาบาลสำนักงานการแพทย์ จำนวน 50 คน

3.4.1 นำแบบสอบถามที่ได้กลับคืนมาจากการ Tryout มาพัฒนาเครื่องมือโดยตรวจสอบความตรงตามเนื้อหา (Content Validity) โดยพิจารณาจากคำร้อยละของผู้เชี่ยวชาญในการตรวจแบบสอบถามทั้งสามท่าน ที่มีความเห็นตรงกันในประเด็นที่เกี่ยวข้องกับ

3.4.1.1 ความครอบคลุมของเนื้อหา

3.4.1.2 ความสอดคล้องระหว่างเนื้อหาที่แยกเป็นหัวข้อใหญ่ และหัวข้อย่อยๆ

3.4.1.3 ความสอดคล้องระหว่างเนื้อหา จุดมุ่งหมายและน้ำหนัก

3.5 ปรับปรุงข้อมูลแบบสอบถามครั้งสุดท้ายจากอาจารย์ที่ปรึกษาและผู้เชี่ยวชาญแล้วจัดพิมพ์แบบสอบถามฉบับสมบูรณ์เพื่อนำไปใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง

4. การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ ได้ดำเนินการดังนี้

4.1 ติดต่อขอหนังสือแนะนำตัวจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อแสดงต่อโรงพยาบาลเมืองสมุทร เพื่อขอความอนุเคราะห์ในการเก็บข้อมูลจากพนักงานของโรงพยาบาลเมืองสมุทรทั้งสามสาขา

4.2 ขอความร่วมมือจากพนักงานโรงพยาบาลเมืองสมุทรในการตอบแบบสอบถาม

4.3 ดำเนินการจัดเก็บข้อมูลด้วยตนเองที่โรงพยาบาลเมืองสมุทรทั้งสามสาขา

4.4 รวบรวมแบบสอบถามที่ตอบกลับมาจากทั้งหมดวิเคราะห์ข้อมูลต่อไป

5. การวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษาวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS/PC (Statistical Package for the Social Science personal Computer) Version 10.0 และใช้สถิติดังต่อไปนี้

5.1 สถิติที่ใช้บรรยายสถานภาพทางเศรษฐกิจและสังคมของพนักงานโรงพยาบาลเมืองสมุทรใต้แก่

5.1.1. ค่าร้อยละ (Percent) เป็นค่าสถิติที่บอกถึงสัดส่วนจำนวนต่อร้อยละ จากสูตร (ประคอง กรรณสูตร . 2538 : 65-71)

$$\text{สูตร ร้อยละ} = f/n (100)$$

ร้อยละ	แทน	ค่าร้อยละ
f	แทน	ความถี่หรือจำนวน
n	แทน	จำนวนทั้งหมด

5.1.2. หาค่ามัชฌิมเลขคณิต (Mean) คือค่าคะแนนตัวหนึ่งซึ่งเกิดจากการเอาค่าคะแนนทุกตัวมารวมกันแล้วหารด้วยจำนวนของคะแนนทั้งหมดเพื่อต้องการทราบค่าเฉลี่ยของตัวแปรต้นและตัวแปรตาม คำนวณจากสูตร (ชูศรี วงศ์รัตน์ . 2541 : 35)

$$\bar{X} = \frac{\sum X}{N}$$

เมื่อ	$\bar{X}$	แทน	ค่ามัชฌิมเลขคณิตของคะแนน
	$\sum X$	แทน	ผลรวมของคะแนน
	N	แทน	จำนวนคะแนนทั้งหมด

5.1.3 คำนวณหาค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard deviation) เพื่อต้องการทราบการกระจายของข้อมูลของตัวแปรต้นและตัวแปรตามเมื่อเทียบกับตัวกลางเลขคณิต จากสูตร (ชูศรี วงศ์รัตน์ . 2541 : 65)

$$S = \sqrt{\frac{N\sum X^2 - (\sum X)^2}{N(N-1)}}$$

เมื่อ S แทน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

$\sum X$ แทน ผลรวมของคะแนน

N แทน จำนวนคะแนนทั้งหมด

$\sum X^2$ แทน ผลรวมของค่ายกกำลังสองของข้อมูลดิบ

$(\sum X)^2$ แทน ผลรวมของคะแนนยกกำลังสอง

5.1.4 หากการแจกแจงความถี่แบบไม่จัดเป็นกลุ่ม (Ungrouped data) (ชูศรี วงศ์รัตน์ . 2541 : 22) เพื่อต้องการทราบถึงความถี่ในแต่ละข้อมูล

2.3 ศึกษาหาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยทางเศรษฐกิจและสังคมกับความต้องการศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้นของพนักงานโรงพยาบาลเมืองสมุทรโดยทดสอบความเป็นอิสระด้วยการทดสอบค่าไคสแควร์ (χ^2) จากสูตร (ชูศรี วงศ์รัตน์ . 2541 : 219)

$$\chi^2 = \sum_{i=1}^r \sum_{j=1}^c \left| \frac{(O - E)^2}{E} \right| ; df = (r-1)(c-1)$$

O คือ ความถี่ที่ได้จากการปฏิบัติจริง

E คือ ความถี่ที่คาดหวังว่าจะเป็นจริง

n คือ จำนวนชั้น,กลุ่ม,ประเภทข้อมูล

r คือ จำนวนแถว

c คือ จำนวนหลัก

i คือ แถวที่ i

j คือ คอลัมน์ที่ j

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล

เพื่อให้เกิดความเข้าใจตรงกันในการวิเคราะห์ข้อมูลของผู้วิจัยจึงได้กำหนดสัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลดังต่อไปนี้

$\bar{X}$	=	ค่าคะแนนเฉลี่ย
S	=	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
χ^2	=	ค่าไคสแควร์
*	=	ระดับนัยสำคัญ 0.05

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาจากประชากรซึ่งเป็นพนักงานที่ปฏิบัติงานในโรงพยาบาลเมืองสมุทรทั้งสามสาขาในปัจจุบัน (เดือนสิงหาคม พ.ศ. 2546) จำนวน 189 คน และนำเสนอผลการวิเคราะห์โดย แบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 สถานภาพส่วนบุคคล สถานภาพทางเศรษฐกิจและสังคมและสถานภาพด้านความต้องการศึกษาต่อของกลุ่มตัวอย่าง

ตอนที่ 2 การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลและปัจจัยทางเศรษฐกิจและสังคมกับความต้องการศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้นของกลุ่มตัวอย่าง

ตอนที่ 3 สภาพปัญหาและข้อเสนอแนะของพนักงานโรงพยาบาลเมืองสมุทรเกี่ยวกับการศึกษาต่อของกลุ่มตัวอย่าง

ตอนที่ 1 สถานภาพส่วนบุคคลและสถานภาพทางเศรษฐกิจและสังคมของกลุ่มตัวอย่าง

1.1 สถานภาพด้านปัจจัยส่วนบุคคล ตาราง 3

เพศ จากการศึกษข้อมูลของกลุ่มตัวอย่างพบว่าพนักงานโรงพยาบาลเมืองสมุทรที่มีความต้องการศึกษาต่อส่วนใหญ่เป็นเพศหญิงคิดเป็นร้อยละ 82.50 ส่วนเพศชายคิดเป็นร้อยละ 17.50

อายุ จากการศึกษข้อมูลของกลุ่มตัวอย่าง พบว่าพนักงานโรงพยาบาลเมืองสมุทรที่มีความต้องการศึกษาต่ออายุระหว่าง 26-30 ปี มีสัดส่วนสูงที่สุด คิดเป็นร้อยละ 38.60 รองลงมาคืออายุระหว่าง 21-25 ปี คิดเป็นร้อยละ 35.40 มีอายุระหว่าง 30-35 ปี คิดเป็นร้อยละ 11.60 อายุมากกว่า 35 ปีขึ้นไปและอายุต่ำกว่า 20 ปี คิดเป็นร้อยละ 8.50 และ 5.80 ตามลำดับ โดยพนักงานมีอายุเฉลี่ย 27 ปี ($\bar{X} = 27.05$) และเมื่อพิจารณาจากค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานซึ่งมีค่าค่อนข้างสูง ($S = 5.35$)

ระดับการศึกษา จากการศึกษข้อมูลของกลุ่มตัวอย่างพบว่าพนักงานโรงพยาบาลเมืองสมุทรที่มีความต้องการศึกษาต่อมีการศึกษาระดับปริญญาตรี เป็นสัดส่วนสูงที่สุดคิดเป็นร้อยละ 37.6 รองลงมาคือระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย คิดเป็นร้อยละ 30.7 ระดับอนุปริญญา คิดเป็นร้อยละ 24.3 ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น คิดเป็นร้อยละ 4.8 ระดับประถมศึกษา คิดเป็นร้อยละ 1.6 ส่วนระดับสูงกว่าปริญญาตรี มีสัดส่วนน้อยที่สุดคิดเป็นร้อยละ 1.1

ตำแหน่งงาน จากการศึกษข้อมูลของกลุ่มตัวอย่างพบว่า พนักงานโรงพยาบาลเมืองสมุทรที่มีความต้องการศึกษาต่อมีตำแหน่งหน้าที่การงาน อยู่ในฝ่ายธุรการเป็นสัดส่วนสูงที่สุดคิดเป็นร้อยละ 51.3 ฝ่ายพยาบาล คิดเป็นร้อยละ 39.2 และฝ่ายแพทย์ คิดเป็นร้อยละ 9.5

อายุงาน จากการศึกษข้อมูลของกลุ่มตัวอย่างพบว่าพนักงานโรงพยาบาลเมืองสมุทรที่มีความต้องการศึกษาต่อมีอายุงานต่ำกว่า 2 ปี เป็นสัดส่วนสูงที่สุดคิดเป็นร้อยละ 29.10 รองลงมาคือ อายุงานระหว่าง 2-4 ปี คิดเป็นร้อยละ 26.50 และอายุงานระหว่าง 6-8 ปี คิดเป็นร้อยละ 19 และอายุงานระหว่าง 4-6 ปี มากกว่า 10 ปี และ 8-10 ปี คิดเป็นร้อยละ 13.8 , 6.9 และ 4.8 ตามลำดับ โดยอายุงานเฉลี่ยของพนักงานคือ 4 ปี ($\bar{X} = 4.322$) โดยอายุงานมีการกระจายกันมากระหว่าง 1-3 ปี เมื่อพิจารณาจากส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ($S = 3.613$)

ภูมิลำเนา จากการศึกษข้อมูลของกลุ่มตัวอย่างพบว่า พนักงานโรงพยาบาลเมืองสมุทรที่มีความต้องการศึกษาต่อมีภูมิลำเนา อยู่ในภาคกลาง เป็นสัดส่วนสูงที่สุดคิดเป็นร้อยละ 34.9 รองลงมาคือ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ คิดเป็นร้อยละ 26.5 กรุงเทพมหานคร คิดเป็นร้อยละ 15.3 ภาคเหนือ คิดเป็นร้อยละ 11.6 ภาคใต้ คิดเป็นร้อยละ 6.3 และภาคตะวันออกเฉียงเหนือ คิดเป็นร้อยละ 5.3

สถานภาพสมรส จากการศึกษข้อมูลของกลุ่มตัวอย่างพบว่าพนักงานโรงพยาบาลเมืองสมุทรที่มีความต้องการศึกษาต่อ มีสถานภาพสมรสเป็นโสด เป็นสัดส่วนสูงที่สุดคิดเป็นร้อยละ 74.1 รองลงมาคือพนักงานที่มีสถานภาพสมรสแล้ว คิดเป็นร้อยละ 22.8 พนักงานที่มีการหย่าร้าง คิดเป็นร้อยละ 2.1 และอื่น ๆ อีก คิดเป็นร้อยละ 1.1

ตาราง 3 ค่าร้อยละ คะแนนเฉลี่ยและความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของกลุ่มตัวอย่างแยกตามสถานภาพส่วนบุคคล

สถานภาพส่วนบุคคล	จำนวน	ร้อยละ	$\bar{X}$ ปี	S
เพศ				
หญิง	156	82.5		
ชาย	33	17.5		

ตาราง 3 (ต่อ)

สถานภาพส่วนบุคคล	จำนวน	ร้อยละ	$\bar{X}$ ปี	S
อายุ				
ต่ำกว่า 20 ปี	11	5.8		
21 – 25 ปี	67	35.4		
26 – 30 ปี	73	38.6	27.05	5.35
30 – 35 ปี	22	11.6		
มากกว่า 35 ปีขึ้นไป	16	8.5		
ระดับการศึกษาของพนักงาน				
ประถมศึกษา	3	1.6		
มัธยมศึกษาตอนต้น	9	4.8		
มัธยมศึกษาตอนปลาย	58	30.7		
อนุปริญญา	46	24.3		
ปริญญาตรี	71	37.6		
สูงกว่าปริญญาตรี	2	1.1		
ตำแหน่งงาน				
ฝ่ายแพทย์	18	9.5		
ฝ่ายธุรการ	97	51.3		
ฝ่ายพยาบาล	74	39.2		
อายุงาน				
ต่ำกว่า 2 ปี	55	29.1		
2 – 4 ปี	50	26.5		
4 – 6 ปี	26	13.8	4.322	3.613
6 – 8 ปี	36	19.0		
8 – 10 ปี	9	4.8		
มากกว่า 10 ปีขึ้นไป	13	6.9		

ตาราง 3 (ต่อ)

สถานภาพส่วนบุคคล	จำนวน	ร้อยละ	$\bar{X}$ ปี	S
ภูมิสำเนา				
กรุงเทพมหานคร	29	15.3		
ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	50	26.5		
ภาคกลาง	66	34.9		
ภาคตะวันออก	10	5.3		
ภาคเหนือ	22	11.6		
ภาคใต้	12	6.3		
สถานภาพสมรส				
โสด	140	74.1		
สมรส	43	22.8		
หย่าร้าง / หม้าย	4	2.1		
อื่น ๆ	2	1.1		
	189	100		

1.2 สถานภาพด้าน ปัจจัยเศรษฐกิจและปัจจัยทางสังคม ตาราง 4

ระดับการศึกษาของบิดา บิดาของพนักงานมีวุฒิการศึกษาระดับประถมศึกษาในสัดส่วนสูงที่สุด คิดเป็นร้อยละ 57.1 รองลงมาคือ บิดาของพนักงานมีวุฒิการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น คิดเป็นร้อยละ 13.2 บิดาของพนักงานมีวุฒิการศึกษาระดับที่ต่ำกว่าประถมศึกษา / ไม่ได้เข้าโรงเรียน คิดเป็นร้อยละ 11.6 บิดาของพนักงานมีวุฒิการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลายคิดเป็นร้อยละ 8.5 บิดาของพนักงานมีวุฒิการศึกษาระดับปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 5.3 บิดาของพนักงานมีวุฒิการศึกษาระดับอนุปริญญา คิดเป็นร้อยละ 3.7 ส่วนบิดาของพนักงานมีวุฒิการศึกษาระดับที่สูงกว่าปริญญาตรี มีสัดส่วนน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 0.5

ระดับการศึกษาของมารดา มารดาของพนักงานมีวุฒิการศึกษาระดับประถมศึกษา มีสัดส่วนสูงที่สุดคิดเป็นร้อยละ 69.8 รองลงมาคือ มารดาของพนักงานมีวุฒิการศึกษาระดับที่ต่ำกว่าประถมศึกษา / ไม่ได้เข้าโรงเรียน คิดเป็นร้อยละ 11.1 มารดาของพนักงานมีวุฒิการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น คิดเป็นร้อยละ 6.9 มารดาของพนักงานมีวุฒิการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลายคิดเป็นร้อยละ 6.3 มารดาของพนักงานมีวุฒิการศึกษาระดับ

ปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 3.2 ส่วนมารดาของพนักงานมีวุฒิการศึกษาระดับอนุปริญญา มีสัดส่วนน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 2.6

อาชีพปัจจุบันของบิดา บิดาของพนักงานประกอบอาชีพเกษตรกรรม มีสัดส่วนสูงที่สุดคิดเป็นร้อยละ 33.9 รองลงมาคือ บิดาของพนักงานที่ประกอบอาชีพอื่นๆหรือถึงแก่กรรมคิดเป็นร้อยละ 18.97 บิดาของพนักงานที่ประกอบอาชีพลูกจ้างบริษัทเอกชนและบิดาของพนักงานที่ไม่ได้ประกอบอาชีพ มีสัดส่วนเท่ากันคิดเป็นร้อยละ 12.2 บิดาของพนักงานที่ประกอบอาชีพรับราชการ / รัฐวิสาหกิจคิดเป็นร้อยละ 11.1 ส่วนบิดาของพนักงานที่ประกอบอาชีพอาชีพเจ้าของกิจการ/ธุรกิจส่วนตัว มีสัดส่วนน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 10.1

อาชีพปัจจุบันของมารดา มารดาของพนักงานประกอบอาชีพเกษตรกรรม มีสัดส่วนสูงที่สุดคิดเป็นร้อยละ 34.4 รองลงมาคือ มารดาของพนักงานที่ไม่ได้ประกอบอาชีพคิดเป็นร้อยละ 25.9 มารดาของพนักงานที่ประกอบอาชีพอื่นๆหรือถึงแก่กรรม คิดเป็นร้อยละ 13.8 มารดาของพนักงานที่ประกอบอาชีพเจ้าของกิจการ/ธุรกิจส่วนตัว คิดเป็นร้อยละ 13.2 มารดาของพนักงานที่ประกอบอาชีพลูกจ้างบริษัทเอกชนคิดเป็นร้อยละ 10.6 ส่วนมารดาของพนักงานที่ประกอบอาชีพรับราชการ / รัฐวิสาหกิจ มีสัดส่วนน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 2.1

รายได้ต่อเดือนของบิดา บิดาของพนักงานมีรายได้ต่ำกว่าเดือนละ 10,000 บาท มีสัดส่วนสูงที่สุดคิดเป็นร้อยละ 37.6 รองลงมาคือ บิดาของพนักงานไม่มีรายได้คิดเป็นร้อยละ 31.2 บิดาของพนักงานมีรายได้เดือนละ 10,001 – 20,000 บาทคิดเป็นร้อยละ 22.2 บิดาของพนักงานมีรายได้เดือนละ 20,001 – 30,000 บาทคิดเป็นร้อยละ 6.3 บิดาของพนักงานมีรายได้เดือนละ 30,001 – 40,000 บาทคิดเป็นร้อยละ 2.1 ส่วนบิดาของพนักงานมีรายได้ เดือนละ 40,001 – 50,000 มีสัดส่วนน้อยที่สุดคิดเป็นร้อยละ 0.5

รายได้ต่อเดือนของมารดา มารดาของพนักงานไม่มีรายได้ มีสัดส่วนสูงที่สุดคิดเป็นร้อยละ 44.4 รองลงมาคือ มารดาของพนักงานมีรายได้ต่ำกว่าเดือนละ 10,000 บาทคิดเป็นร้อยละ 38.1 มารดาของพนักงานมีรายได้เดือนละ 10,001 – 20,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 12.7 มารดาของพนักงานมีรายได้เดือนละ 20,001 – 30,000 บาทคิดเป็นร้อยละ 3.2 และ มารดาของพนักงานมีรายได้ 30,001 บาทขึ้นไปคิดเป็นร้อยละ 1.1 ส่วนมารดาของพนักงานมีรายได้เดือนละ 30,001 – 40,000 มีสัดส่วนน้อยที่สุดคิดเป็นร้อยละ 0.5

รายได้ต่อเดือนของพนักงาน พนักงานมีรายได้เดือนละ 5,001 – 15,000 บาท ซึ่งมีสัดส่วนสูงที่สุดคิดเป็นร้อยละ 73.5 รองลงมาคือ พนักงานที่มีรายได้เดือนละ 15,001 – 25,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 18.5 พนักงานที่มีรายได้ ต่ำกว่าเดือนละ 5,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 6.3 ส่วนพนักงานที่มีรายได้เดือนละ 25,001 – 35,000 บาท มีสัดส่วนน้อยที่สุดคิดเป็นร้อยละ 1.6

รายได้ต่อเดือนที่คาดหวังของพนักงาน จากการศึกษาข้อมูลของกลุ่มตัวอย่างพบว่า พนักงานโรงพยาบาลเมืองสมุทรมีความคาดหวังต่อรายได้ที่จะเพิ่มขึ้น หลังจากจบการศึกษาในหลักสูตรที่จะศึกษา คือ พนักงานที่ยังไม่มีข้อมูลในการคาดหวังทางรายได้ที่จะเพิ่มขึ้น หลังจากจบการศึกษา เป็นสัดส่วนที่มากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 45.5 รองลงมาคือ พนักงานที่คาดหวังรายได้ 10,001-15,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 22.8 พนักงานคาดหวังรายได้ต่ำกว่า 10,001 บาท คิดเป็นร้อยละ 10.1 พนักงานที่คาดหวังรายได้ 15,001-20,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 9.5 พนักงานที่คาดหวังรายได้ 20,001-25,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 7.9 ส่วนพนักงานที่คาดหวังรายได้มากกว่า 25,000 บาท ซึ่งเป็นสัดส่วนที่น้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 4.2

ค่าเล่าเรียนเฉลี่ยต่อภาคการศึกษา จากการศึกษาข้อมูลของกลุ่มตัวอย่างพบว่า พนักงานโรงพยาบาลเมืองสมุทร มีความต้องการอัตราค่าเล่าเรียนในหลักสูตรที่ประสงค์จะศึกษาต่อคือ พนักงานมีความต้องการอัตราค่าเล่าเรียนเฉลี่ยต่อภาคการศึกษา จำนวน 3,001-6,000 บาท เป็นสัดส่วนที่มากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 33.3 อัตราค่าเล่าเรียนเฉลี่ยต่อภาคการศึกษา จำนวน 6,001-9,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 21.7 พนักงานมีความต้องการ พนักงานมีความต้องการอัตราค่าเล่าเรียนเฉลี่ยต่อภาคการศึกษา จำนวนต่ำกว่า 3,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 13.8 พนักงานมีความต้องการอัตราค่าเล่าเรียนเฉลี่ยต่อภาคการศึกษาจำนวน 9,001-12,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 9 พนักงานมีความต้องการอัตราค่าเล่าเรียนเฉลี่ยต่อภาคการศึกษาจำนวน 12,001-15,000 บาท และพนักงานมีความต้องการอัตราค่าเล่าเรียนเฉลี่ยต่อภาคการศึกษาจำนวน ที่สูงกว่า 30,000 บาท มีสัดส่วนเท่ากันคิดเป็นร้อยละ 5.3 พนักงานมีความต้องการอัตราค่าเล่าเรียนเฉลี่ยต่อภาคการศึกษาจำนวน 15,001-18,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 3.2 พนักงานมีความต้องการอัตราค่าเล่าเรียนเฉลี่ยต่อภาคการศึกษาจำนวน 18,001-21,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 2.6 พนักงานมีความต้องการอัตราค่าเล่าเรียนเฉลี่ยต่อภาคการศึกษาจำนวน 21,001-24,000 บาท และพนักงานมีความต้องการอัตราค่าเล่าเรียนเฉลี่ยต่อภาคการศึกษาจำนวน 24,001-27,000 บาท มีสัดส่วนเท่ากัน คิดเป็นร้อยละ 2.1 ส่วนพนักงานมีความต้องการอัตราค่าเล่าเรียนเฉลี่ยต่อภาคการศึกษาจำนวน 27,001-30,000 บาท ซึ่งมีสัดส่วนน้อยที่สุดคิดเป็นร้อยละ 1.6

ช่วงเวลาที่เรียน จากการศึกษาข้อมูลของกลุ่มตัวอย่างพบว่า พนักงานโรงพยาบาลเมืองสมุทรมีความต้องการเรียนในวันและเวลาที่ประสงค์จะศึกษาต่อคือ พนักงานต้องการเรียนในช่วงวันเสาร์ – อาทิตย์ เวลา 8.00 น. ถึง 16.00 น. เป็นสัดส่วนที่มากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 46.0 รองลงมาคือ พนักงานต้องการเรียนในช่วงวันจันทร์ ถึงวันศุกร์ ในเวลาหลังเลิกงานช่วง 18.00 น. – 21.00 น. คิดเป็นร้อยละ 20.1 พนักงานไม่ต้องการไปเรียนในเวลา แต่อยากศึกษาด้วยตนเองแล้วไปสอบ คิดเป็นร้อยละ 19.0 พนักงานต้องการเรียนในช่วงวันจันทร์ ถึงวันศุกร์

ในเวลาปกติช่วง 9.00 น. – 16.00 น. คิดเป็นร้อยละ 9.0 ส่วนพนักงานต้องการเรียนวันและเวลาอื่นๆ ซึ่งเป็นสัดส่วนที่น้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 5.8

แหล่งข้อมูลข่าวสารด้านการศึกษาต่อเนื่อง จากการศึกษาข้อมูลของกลุ่มตัวอย่างพบว่าพนักงานโรงพยาบาลเมืองสมุทร ได้รับข้อมูลทางด้านการศึกษาจาก หนังสือพิมพ์ และนิตยสารมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 35 รองลงมาได้รับข้อมูลหรือคำแนะนำจากบุคคลคิดเป็นร้อยละ 25.4 พนักงานได้รับข้อมูลทางด้านการศึกษาจากแหล่งข้อมูลประเภท วิทยุ โทรทัศน์ และอินเทอร์เน็ต คิดเป็นร้อยละ 20 พนักงานได้รับข้อมูลหรือคำแนะนำจากแผ่นปลิวหรือป้ายประกาศคิดเป็นร้อยละ 15.4 ส่วนพนักงานได้รับข้อมูลหรือคำแนะนำจากสื่ออื่นๆ ซึ่งเป็นสัดส่วนที่น้อยที่สุดคิดเป็นร้อยละ 4.2 ตามลำดับ

ความคาดหวังต่อความก้าวหน้าในอาชีพ จากการศึกษาข้อมูลของกลุ่มตัวอย่างพบว่าพนักงานโรงพยาบาลเมืองสมุทรมีความคาดหวังต่อความก้าวหน้าในอาชีพ คิดเป็นร้อยละ 91 โดยคาดหวังในการก้าวหน้าในการประกอบอาชีพ เป็นสัดส่วนมากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 36.5 รองลงมาคือ เป็นการนำวุฒิที่ได้มาไปปรับตำแหน่งงานส่งผลให้รายได้เพิ่มขึ้นคิดเป็นร้อยละ 28 คาดหวังในด้านการนำความรู้ที่เรียนมาปรับปรุงงานและพัฒนาองค์กร คิดเป็นร้อยละ 14.8 นำความรู้เพิ่มเติมไปหารายได้จากงานประจำ คิดเป็นร้อยละ 9.5 ส่วนได้รู้จักสาขาวิชาชีพที่เรียนกว้างขวางขึ้น คิดเป็นร้อยละ 4.8 ส่วนความคาดหวังในด้านอื่น ๆ ซึ่งเป็นสัดส่วนน้อยที่สุดคิดเป็นร้อยละ 2.1 ส่วนที่ไม่มีความคาดหวังในความก้าวหน้าในอาชีพเป็นส่วนน้อย คิดเป็นร้อยละ 9

ความคาดหวังในการเปลี่ยนอาชีพ จากการศึกษาข้อมูลของกลุ่มตัวอย่างพบว่าพนักงานโรงพยาบาลเมืองสมุทร มีความคาดหวังในการเปลี่ยนอาชีพมากเป็นสัดส่วนมากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 51.9 เป็นความคาดหวังในด้านได้ความรู้มาใช้ประโยชน์ในการหางานพิเศษทำ คิดเป็นร้อยละ 45 ความคาดหวังในโอกาสที่จะก้าวหน้าในด้านต่าง ๆ คิดเป็นร้อยละ 43.9 และความคาดหวังในด้านอื่น ๆ ร้อยละ 5.8 รองลงมาคือมีความคาดหวังในการเปลี่ยนอาชีพปานกลาง คือเป็นร้อยละ 42.3 มีความคาดหวังในการเปลี่ยนอาชีพน้อย คิดเป็นร้อยละ 5.8

ตาราง 4 ค่าร้อยละ คะแนนเฉลี่ยและความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของกลุ่มตัวอย่างแยกตามสถานภาพทางเศรษฐกิจและสังคม

สถานภาพทางเศรษฐกิจและสังคม	จำนวน	ร้อยละ
ระดับการศึกษาของบิดา		
ต่ำกว่าประถมศึกษา / ไม่ได้เข้าโรงเรียน	22	11.6
ประถมศึกษา	108	57.1
มัธยมศึกษาตอนต้น	25	13.2
มัธยมศึกษาตอนปลาย / เทียบเท่า	16	8.5
อนุปริญญา / เทียบเท่า	7	3.7
ปริญญาตรี / เทียบเท่า	10	5.3
สูงกว่าปริญญาตรี	1	0.5
ระดับการศึกษาของมารดา		
ต่ำกว่าประถมศึกษา / ไม่ได้เข้าโรงเรียน	21	11.1
ประถมศึกษา	132	69.8
มัธยมศึกษาตอนต้น	13	6.9
มัธยมศึกษาตอนปลาย / เทียบเท่า	12	6.3
อนุปริญญา / เทียบเท่า	5	2.6
ปริญญาตรี / เทียบเท่า	6	3.2
อาชีพบิดา		
รับราชการ / ทำงานในรัฐวิสาหกิจ	21	11.1
รับจ้างภาคเอกชน	23	12.2
ประกอบธุรกิจส่วนตัว	19	10.1
เกษตรกรรม	64	33.9
ไม่ได้ประกอบอาชีพ	23	12.2
ถึงแก่กรรม และอื่น ๆ	26	20.6

ตาราง 4 (ต่อ)

สถานภาพทางเศรษฐกิจและสังคม	จำนวน	ร้อยละ
อาชีพมารดา		
รับราชการ / ทำงานในรัฐวิสาหกิจ	4	2.1
รับจ้างภาคเอกชน	20	10.6
ประกอบธุรกิจส่วนตัว	25	13.2
เกษตรกรรม	65	34.4
ไม่ได้ประกอบอาชีพ	49	25.9
ถึงแก่กรรม และอื่น ๆ	26	13.8
รายได้ต่อเดือนของบิดา		
ไม่มีรายได้	59	31.2
ต่ำกว่า 10,001 บาท	71	37.6
10,001 – 20,000 บาท	42	22.2
20,001 – 30,000 บาท	12	6.3
30,001 - 40,000 บาท	-	-
40,001 - 50,000 บาท	1	0.5
สูงกว่า 50,000 บาท	4	2.1
รายได้ต่อเดือนของมารดา		
ไม่มีรายได้	84	44.4
ต่ำกว่า 10,001 บาท	72	38.1
10,001 – 20,000 บาท	24	12.7
20,001 – 30,000 บาท	6	3.2
30,001 - 40,000 บาท	1	0.5
40,001 - 50,000 บาท	-	-
สูงกว่า 50,000 บาท	2	1.1

ตาราง 4 (ต่อ)

สถานภาพทางเศรษฐกิจและสังคม	จำนวน	ร้อยละ
รายได้ต่อเดือนของพนักงาน		
น้อยกว่า 5,001 บาท	12	6.3
5,001 – 15,000 บาท	139	73.5
15,001 – 25,000 บาท	35	18.5
25,001 – 35,000 บาท	3	1.6
สูงกว่า 35,000 บาท	-	-
รายได้ต่อเดือนที่คาดหวังของพนักงาน		
ยังไม่มีข้อมูล	86	45.5
ต่ำกว่า 10,001 บาท	19	10.1
10,001 – 15,000 บาท	43	22.8
15,001 – 20,000 บาท	18	9.5
20,001 – 25,000 บาท	15	7.9
สูงกว่า 25,000 บาท	8	4.2
ช่วงเวลาเรียน		
จันทร์ – ศุกร์ เวลาปกติ 9.00 – 16.00 น.	17	9
จันทร์ – ศุกร์ หลังเลิกงาน 18.00 – 21.00 น.	31	20.1
เสาร์ – อาทิตย์ 8.00 16.00 น.	87	46
ไม่ไปเรียน อ่านหนังสือสอบเอง	36	19
อื่น ๆ....	11	5.9

ตาราง 4 (ต่อ)

สถานภาพทางเศรษฐกิจและสังคม	จำนวน	ร้อยละ
ค่าเล่าเรียนเฉลี่ยต่อภาคการศึกษา		
ต่ำกว่า 3,000 บาท	26	13.8
3,001 - 6,000 บาท	63	33.3
6,001 - 9,000 บาท	41	21.7
9,001 - 12,000 บาท	17	9.0
12,000 - 15,000 บาท	10	5.3
15,001 - 18,000 บาท	6	3.2
18,001 - 21,000 บาท	5	2.6
21,001 - 24,000 บาท	4	2.1
24,001 - 27,000 บาท	4	2.1
27,001 - 30,000 บาท	3	1.6
สูงกว่า 30,000 บาท	10	5.3
แหล่งข้อมูลด้านการศึกษาต่อ		
ผ่านปลิว	20	10.6
โทรทัศน์	24	12.7
หนังสือพิมพ์	57	30.2
นิตยสาร	9	4.8
วิทยุ	2	1.1
อินเทอร์เน็ต	12	6.3
เพื่อนแนะนำ	48	25.4
บิดามารดาแนะนำ	-	-
ป้ายประกาศ	9	4.8
อื่น ๆ	8	4.2

ตาราง 4 (ต่อ)

สถานภาพทางเศรษฐกิจและสังคม	จำนวน	ร้อยละ
ความคาดหวังต่อความก้าวหน้าในอาชีพ		
คาดหวัง	172	91
นำวุฒิที่ได้มาปรับตำแหน่งงาน	53	28
นำความรู้มาปรับปรุงงานและพัฒนาองค์กร	28	14.8
เพื่อความก้าวหน้าในการประกอบอาชีพ	69	36.5
ได้รู้จักสาขาวิชาชีพที่เรียนกว้างขวางขึ้น	9	4.8
นำความรู้ที่ได้ไปหารายได้เพิ่มเติมจากงานประจำ	18	9.5
อื่นๆ	12	6.3
ไม่คาดหวัง	17	9
ความคาดหวังในการเปลี่ยนอาชีพ		
มาก	98	51.9
ปานกลาง	80	42.3
น้อย	11	5.8
เหตุผลในการเปลี่ยนอาชีพ		
นำความรู้ที่ได้ไปหางานพิเศษทำ	85	45
โอกาสที่จะก้าวหน้าในด้านต่าง ๆ	83	43.9
อื่น ๆ	11	5.8
	189	100

1.3 สถานภาพด้านความต้องการศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้นของพนักงานโรงพยาบาลเมืองสมุทร ตาราง 5

สถานภาพด้านการศึกษาต่อในปัจจุบันของพนักงาน จากการศึกษาข้อมูลของกลุ่มตัวอย่างพบว่าพนักงานโรงพยาบาลเมืองสมุทรที่ไม่ได้ศึกษาต่ออยู่ในปัจจุบัน มีสัดส่วนมากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 70.9 ส่วนพนักงานที่กำลังศึกษาต่ออยู่ คิดเป็นร้อยละ 29.1 ในจำนวน 55 คนของผู้ที่กำลังศึกษาต่อนั้น ศึกษาต่ออยู่ในระดับปริญญาโท จำนวน 5 คน ระดับปริญญาตรี จำนวน 48 คน และระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ จำนวน 2 คน เมื่อพิจารณาแยกตามประเภทของสถาบันการศึกษานั้นพนักงานศึกษาต่ออยู่ในมหาวิทยาลัยเปิดของรัฐ อยู่จำนวน 37 คน ศึกษาต่ออยู่ใน

มหาวิทยาลัยปิดของรัฐ อยู่ 5 คน ศึกษาต่อในสถาบันราชภัฏต่างๆ อยู่ 8 คน และศึกษาต่อในวิทยาลัยของรัฐและเอกชนต่าง ๆ อยู่ 3 คน

ระดับการศึกษาต่อที่พนักงานต้องการศึกษาต่ออยู่ในอนาคต จากการศึกษาข้อมูลของกลุ่มตัวอย่างพบว่าพนักงานโรงพยาบาลเมืองสมุทร ในอนาคตต้องการศึกษาต่อในระดับปริญญาตรี มีสัดส่วนที่มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 42.3 รองลงมาคือ ต้องการศึกษาต่อในระดับปริญญาโท คิดเป็นร้อยละ 33.9 ต้องการฝึกอบรมพิเศษตามสาขาวิชาต่างๆ คิดเป็นร้อยละ 9.5 ต้องการศึกษาต่อในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ คิดเป็นร้อยละ 4.8 ต้องการศึกษาต่อในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง คิดเป็นร้อยละ 3.7 ต้องการศึกษาต่อในระดับอื่น ๆ คิดเป็นร้อยละ 3.2 และต้องการศึกษาต่อในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพเทคนิคมีสัดส่วนน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 2.6

ประเภทของสถาบันการศึกษาที่พนักงานต้องการศึกษาต่อ จากการศึกษาข้อมูลของกลุ่มตัวอย่างพบว่าพนักงานโรงพยาบาลเมืองสมุทรต้องการเข้าศึกษาต่อ ในมหาวิทยาลัยเปิดของรัฐ มีสัดส่วนมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 42.9 รองลงมาคือต้องการเข้าศึกษาในมหาวิทยาลัยปิดของรัฐ คิดเป็นร้อยละ 29.1 ต้องการเข้าศึกษาต่อในสถาบันราชภัฏต่างๆ คิดเป็นร้อยละ 10.1 ต้องการเข้าศึกษาต่อในวิทยาลัยของรัฐ คิดเป็นร้อยละ 9.0 ต้องการเข้าศึกษาต่อในมหาวิทยาลัยเอกชน คิดเป็นร้อยละ 3.7 ต้องการเข้าศึกษาต่อในสถาบันการศึกษาอื่นๆ คิดเป็นร้อยละ 3.2 และต้องการเข้าศึกษาต่อในวิทยาลัยเอกชน ซึ่งมีสัดส่วนน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 2.1

ตาราง 5 สถานภาพด้านความต้องการศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้นของพนักงาน

ความต้องการศึกษาต่อ	จำนวน	ร้อยละ
สถานภาพด้านการศึกษาต่อในปัจจุบันของพนักงาน		
กำลังศึกษาต่ออยู่ในปัจจุบัน	55	29.1
ไม่ได้ศึกษา	134	70.9

ตาราง 5 (ต่อ)

ความต้องการศึกษาต่อ	จำนวน	ร้อยละ
ระดับการศึกษาที่พนักงานต้องการศึกษาต่อใน อนาคต		
ประกาศนียบัตรวิชาชีพ	9	4.8
ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง	7	3.7
ประกาศนียบัตรวิชาชีพเทคนิค	5	2.6
ปริญญาตรี	80	42.3
ปริญญาโท	64	33.9
ฝึกอบรมพิเศษเฉพาะสาขาวิชา	18	9.5
อื่นๆ	6	3.2
ประเภทของสถาบันการศึกษาที่พนักงานต้องการ ศึกษาต่อ		
มหาวิทยาลัยปิดของรัฐ	55	29.1
มหาวิทยาลัยเปิดของรัฐ	81	42.9
มหาวิทยาลัยเอกชน	7	3.7
สถาบันราชภัฏต่าง ๆ	19	10.1
วิทยาลัยของรัฐ	17	9.0
วิทยาลัยเอกชน	4	2.1
อื่นๆ	6	3.2
	189	100

ตอนที่ 2 การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลและปัจจัยทางเศรษฐกิจและสังคมกับความต้องการศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้นของพนักงานโรงพยาบาลเมืองสมุทร

จากการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล และปัจจัยทางเศรษฐกิจและสังคมกับความต้องการศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้นของพนักงานโรงพยาบาลเมืองสมุทร แยกตามระดับการศึกษา และตามสถาบันการศึกษา โดยการทดสอบสมมุติฐานที่ 1 ถึงสมมุติฐานที่ 17 ด้วยการทดสอบค่า ไคสแควร์ ได้ผลแสดงดังในตาราง 6 - ตาราง 9 ดังนี้

ตาราง 6 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลกับความต้องการศึกษาต่อในระดับการศึกษาต่างๆของพนักงานโรงพยาบาลเมืองสมุทร

ปัจจัยส่วนบุคคล	ความต้องการศึกษาต่อตามระดับการศึกษา							รวม	χ^2
	ปวช.	ปวส.	ปวท.	ป.ตรี	ป.โท	ฝึกอบรม	อื่นๆ		
เพศ									
ชาย	2	2	1	14	2	2	-	33	2.610
หญิง	7	5	4	66	52	16	6	156	
รวม	9	7	5	80	64	18	6	189	
อายุ									
ต่ำกว่า 20 ปี	-	1	1	7	1	1	-	11	34.679
20 – 25 ปี	5	3	1	34	21	2	1	67	
26 – 30 ปี	1	2	2	32	26	7	3	73	
31 – 35 ปี	1	-	-	5	10	4	2	22	
มากกว่า 35 ปีขึ้นไป	2	1	1	2	6	4	-	16	
รวม	9	7	5	80	64	18	6	189	
ระดับการศึกษาของพนักงาน									
ประถมศึกษา	1	-	1	-	-	1	-	3	227.180*
มัธยมศึกษาตอนต้น	4	1	-	4	-	-	-	9	
มัธยมศึกษาตอนปลาย	2	6	4	38	4	4	-	58	
อนุปริญญา	1	-	-	33	9	2	1	46	
ปริญญาตรี	1	-	-	5	51	11	3	71	
สูงกว่าปริญญาตรี	-	-	-	-	-	-	2	2	
รวม	9	7	5	80	64	18	6	189	
ตำแหน่งงาน									
ฝ่ายแพทย์	-	1	2	6	8	1	-	18	24.934*
ฝ่ายธุรการ	7	4	1	52	22	9	2	97	
ฝ่ายพยาบาล	2	2	2	22	34	8	4	8	
รวม	9	7	5	80	64	18	6	189	

* ระดับนัยสำคัญ 0.05

ตาราง 6 (ต่อ)

ปัจจัยส่วนบุคคล	ความต้องการศึกษาต่อตามระดับการศึกษา							รวม	χ^2
	ปวช.	ปวส.	ปวท.	ป.ตรี	ป.โท	ฝึกอบรม	อื่นๆ		
อายุงาน									
ต่ำกว่า 2 ปี	3	4	2	28	15	3	-	55	39.186
2 – 4 ปี	3	-	-	20	19	4	4	50	
4 – 6 ปี	1	2	1	7	8	6	1	26	
6 – 8 ปี	1	1	1	17	13	2	1	36	
8 – 10 ปี	-	-	-	5	1	3	-	9	
มากกว่า 10 ปีขึ้นไป	1	-	1	3	8	-	-	13	
รวม	9	7	5	80	64	18	6	189	
ภูมิลำเนา									
กรุงเทพมหานคร	-	-	-	12	11	5	1	29	30.968
ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	3	2	2	26	13	4	-	50	
ภาคกลาง	4	4	2	27	25	3	1	66	
ภาคตะวันออก	1	-	-	2	4	2	1	10	
ภาคเหนือ	1	1	1	6	8	2	3	22	
ภาคใต้	-	-	-	7	3	2	-	12	
รวม	9	7	5	80	64	18	6	189	
สถานภาพสมรส									
โสด	4	4	2	59	51	14	6	140	32.951*
สมรส	4	3	2	20	12	2	-	43	
หย่าร้าง / หม้าย	-	-	1	1	1	1	-	4	
อื่น ๆ	1	-	-	-	-	1	-	2	
รวม	9	7	5	80	64	18	6	189	

* ระดับนัยสำคัญ 0.05

จากตาราง 6 เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่าง เพศ กับ ความต้องการศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้นแยกตามระดับการศึกษาต่าง ๆ พบว่า ค่า χ^2 ที่คำนวณได้มีค่า 2.610 และมีค่า sig 2 side = 0.856 ซึ่งมีไม่นัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ 0.05 ($\chi^2_{0.05, 6} = 12.59$) แสดงว่าเพศไม่มี

ความสัมพันธ์กับความต้องการศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้นของพนักงานโรงพยาบาลแยกตามระดับการศึกษา

เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่าง อายุ กับ ความต้องการศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้นแยกตามระดับการศึกษาต่าง ๆ พบว่า ค่า χ^2 ที่คำนวณได้มีค่า 34.679 และมีค่า sig 2 side = 0.073 ซึ่งไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ 0.05 ($\chi^2_{0.05, 24} = 36.415$) แสดงว่าอายุไม่มีความสัมพันธ์กับความต้องการศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้นของ พนักงานโรงพยาบาลแยกตามระดับการศึกษาซึ่งไม่เป็นไปตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้ (สมมุติฐานที่ 1)

เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่าง ระดับการศึกษาของพนักงาน กับ ความต้องการศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้นแยกตามระดับการศึกษาต่าง ๆ พบว่า ค่า χ^2 ที่คำนวณได้มีค่า 227.180 และมีค่า sig 2 side = 0.00 ซึ่งมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ 0.05 ($\chi^2_{0.05, 30} = 43.77$) แสดงว่าระดับการศึกษาของพนักงาน มีความสัมพันธ์กับความต้องการศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้นของพนักงานโรงพยาบาลแยกตามระดับการศึกษาซึ่งเป็นไปตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้(สมมุติฐานที่ 2)

เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่าง ตำแหน่งงาน กับ ความต้องการศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้นแยกตามระดับการศึกษาต่าง ๆ พบว่า ค่า χ^2 ที่คำนวณได้มีค่า 24.934และมีค่า sig 2 side = 0.015 ซึ่งมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ 0.05 ($\chi^2_{0.05, 12} = 21.03$) แสดงว่าตำแหน่งงานมีความสัมพันธ์กับความต้องการศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น ของพนักงานโรงพยาบาลแยกตามระดับการศึกษาซึ่งเป็นไปตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้ (สมมุติฐานที่ 3)

เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่าง อายุงาน กับ ความต้องการศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้นแยกตามระดับการศึกษาต่าง ๆ พบว่า ค่า χ^2 ที่คำนวณได้มีค่า 39.186 และมีค่า sig 2 side = 0.122 ซึ่งไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ 0.05 ($\chi^2_{0.05, 30} = 43.77$) แสดงว่าอายุงานของพนักงาน ไม่มีความสัมพันธ์กับความต้องการศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้นของพนักงานโรงพยาบาลแยกตามระดับการศึกษา

เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่าง ภูมิลำเนาของพนักงาน กับ ความต้องการศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้นแยกตามระดับการศึกษาต่าง ๆ พบว่า ค่า χ^2 ที่คำนวณได้มีค่า 30.968และมีค่า sig 2 side = 0.417 ซึ่งไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ 0.05 ($\chi^2_{0.05, 30} = 43.77$) แสดงว่าภูมิลำเนาของพนักงาน ไม่มีความสัมพันธ์กับความต้องการศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้นของพนักงานโรงพยาบาลแยกตามระดับการศึกษาซึ่งไม่เป็นไปตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้ (สมมุติฐานที่ 4)

เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่าง สถานภาพสมรส กับ ความต้องการศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้นแยกตามระดับการศึกษาต่าง ๆ พบว่า ค่า χ^2 ที่คำนวณได้มีค่า 32.951และมีค่า sig

2 side= 0.017 ซึ่งมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ 0.05 ($\chi^2_{0.05, 18} = 28.87$) แสดงว่าสถานภาพสมรรถของพนักงานมีความสัมพันธ์กับความต้องการศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น ของพนักงานโรงพยาบาลแยกตามระดับการศึกษาซึ่งเป็นไปตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้ (สมมุติฐานที่ 5)

ตาราง 7 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยทางด้านเศรษฐกิจและสังคมกับความต้องการศึกษาต่อในระดับการศึกษาต่างๆของพนักงานโรงพยาบาลเมืองสมุทร

ปัจจัยทางเศรษฐกิจ และสังคม	ความต้องการศึกษาต่อตามระดับการศึกษา							รวม	χ^2
	ปวช.	ปวส.	ปวท.	ป.ตรี	ป.โท	ฝึกอบรม	อื่นๆ		
ระดับการศึกษาของบิดา									
ต่ำกว่าประถมศึกษา / ไม่ได้เข้าโรงเรียน	3	-	1	11	5	2	-	22	44.717
ประถมศึกษา	6	7	2	49	30	11	3	108	
มัธยมศึกษาตอนต้น	-	-	2	8	11	3	1	25	
มัธยมศึกษาตอน	-	-	-	10	4	2	-	16	
ปลาย / เทียบเท่า									
อนุปริญญา/เทียบเท่า	-	-	-	-	6	-	1	7	
ปริญญาตรี/เทียบเท่า	-	-	-	2	7	-	1	10	
สูงกว่าปริญญาตรี	-	-	-	-	1	-	-	1	
รวม	9	7	5	80	64	18	6	189	
ระดับการศึกษาของ มารดา									
ต่ำกว่าประถมศึกษา / ไม่ได้เข้าโรงเรียน	3	1	-	10	4	3	-	21	34.480
ประถมศึกษา	6	6	4	58	42	12	4	132	
มัธยมศึกษาตอนต้น	-	-	-	5	5	3	-	13	
มัธยมศึกษาตอน	-	-	1	6	4	-	1	12	
ปลาย / เทียบเท่า									
อนุปริญญา/เทียบเท่า	-	-	-	-	5	-	-	5	
ปริญญาตรี/เทียบเท่า	-	-	-	1	4	-	1	6	
สูงกว่าปริญญาตรี	-	-	-	-	-	-	-	-	
รวม	9	7	5	80	64	18	6	189	

ตาราง 7 (ต่อ)

ปัจจัยทางเศรษฐกิจ และสังคม	ความต้องการศึกษาต่อตามระดับการศึกษา							รวม	χ^2
	ปวช.	ปวส.	ปวท.	ป.ตรี	ป.โท	ฝึกอบรม	อื่นๆ		
อาชีพบิดา									
รับราชการ/ ทำงานใน รัฐวิสาหกิจ	-	1	-	4	15	-	1	21	42.359
รับจ้างภาคเอกชน	1	-	-	9	11	2	-	23	
ประกอบธุรกิจส่วนตัว	-	1	1	5	9	2	1	19	
เกษตรกรรม	4	4	3	32	12	8	1	64	
ไม่ได้ประกอบอาชีพ	-	-	-	13	7	3	-	23	
ถึงแก่กรรมและอื่น ๆ	4	1	1	17	10	3	3	39	
รวม	9	7	5	80	64	18	6	189	
อาชีพมารดา									
รับราชการ / ทำงาน ในรัฐวิสาหกิจ	-	-	-	-	4	-	-	4	41.163
รับจ้างภาคเอกชน	1	1	-	13	4	1	-	20	
ประกอบธุรกิจส่วนตัว	1	-	1	7	12	2	2	25	
เกษตรกรรม	5	4	2	32	14	8	-	65	
ไม่ได้ประกอบอาชีพ	1	-	-	18	20	7	3	49	
ถึงแก่กรรม และอื่น ๆ	1	2	2	10	10	-	1	26	
รวม	9	7	5	80	64	18	6	189	
รายได้ต่อเดือนของบิดา									
ไม่มีรายได้	7	2	2	28	11	8	1	59	49.067*
ต่ำกว่า 10,001 บาท	1	4	1	37	21	4	3	71	
10,001-20,000 บาท	1	1	-	11	21	6	2	42	
20,001-30,000 บาท	-	-	2	2	8	-	-	12	
30,001- 40,000 บาท	-	-	-	-	-	-	-	-	
40,001- 50,000 บาท	-	-	-	1	-	-	-	1	
สูงกว่า 50,000 บาท	-	-	-	1	3	-	-	4	
รวม	9	7	5	80	64	18	6	189	

* ระดับนัยสำคัญ 0.05

ตาราง 7 (ต่อ)

ปัจจัยทางเศรษฐกิจ และสังคม	ความต้องการศึกษาต่อตามระดับการศึกษา							รวม	χ^2
	ปวช.	ปวส.	ปวท.	ป.ตรี	ป.โท	ฝึกอบรม	อื่นๆ		
รายได้ต่อเดือนของ									
มารดา									
ไม่มีรายได้	5	4	3	33	27	9	3	84	26.505
ต่ำกว่า 10,001 บาท	3	3	1	39	18	6	2	72	
10,001–20,000 บาท	1	-	-	6	14	2	1	24	
20,001–30,000 บาท	-	-	1	2	3	-	-	6	
30,001- 40,000 บาท	-	-	-	-	1	-	-	1	
40,001- 50,000 บาท	-	-	-	-	-	-	-	-	
สูงกว่า 50,000 บาท	-	-	-	-	1	1	-	2	
รวม	9	7	5	80	64	18	6	189	
รายได้ต่อเดือนของ									
พนักงาน									
น้อยกว่า5,001 บาท	4	1	1	4	-	2	-	12	67.079*
5,001–15,000 บาท	4	6	4	73	39	8	5	139	
15,001–25,000บาท	1	-	-	3	23	7	3	35	
25,001–35,000บาท	-	-	-	-	2	1	-	3	
สูงกว่า 35,000 บาท	-	-	-	-	-	-	-	-	
รวม	9	7	5	80	64	18	6	189	
รายได้ต่อเดือนที่คาด									
หวังของพนักงาน									
ยังไม่มีข้อมูล	5	5	4	39	23	10	-	86	56.030*
ต่ำกว่า10,000บาท	2	1	-	10	3	3	-	19	
10,001–15,000บาท	1	1	1	23	12	2	3	43	
15,001–20,000บาท	-	-	-	7	11	-	-	18	
20,001–25,000บาท	1	-	-	1	10	2	1	15	
สูงกว่า 25,000 บาท	-	-	-	-	5	1	2	8	
รวม	9	7	5	80	64	18	6	189	

* ระดับนัยสำคัญ 0.05

ตาราง 7 (ต่อ)

ปัจจัยทางเศรษฐกิจ และสังคม	ความต้องการศึกษาต่อตามระดับการศึกษา							รวม	χ^2
	ปวช.	ปวส.	ปวท.	ป.ตรี	ป.โท	ฝึกอบรม	อื่นๆ		
ช่วงเวลาเรียน									
จันทร์ – ศุกร์ เวลา ปกติ 9.00 – 16.00 น.	-	-	-	5	8	3	1	17	19.886
จันทร์-ศุกร์ หลังเลิก งาน 18.00–21.00 น.	1	1	1	19	13	3	-	38	
เสาร์-อาทิตย์ 8.00 16.00 น.	4	3	2	35	32	8	3	87	
ไม่ไปเรียนอ่าน หนังสือสอบเอง	2	3	2	16	8	4	1	36	
อื่น ๆ....	2	-	-	5	3	-	1	11	
รวม	9	7	5	80	64	18	6	189	
ค่าเล่าเรียนเฉลี่ยต่อภาค การศึกษา									
ต่ำกว่า 3,000 บาท	4	-	2	15	2	2	1	26	86.463*
3,001 - 6,000 บาท	2	4	2	38	13	4	-	63	
6,001 – 9,000 บาท	1	2	1	17	14	5	1	41	
9,001– 12,000 บาท	-	1	-	5	9	2	-	17	
12,000–15,000 บาท	1	-	-	2	6	-	-	10	
15,001-18,000 บาท	-	-	-	1	4	-	1	6	
18,001–21,000 บาท	-	-	-	-	4	1	-	5	
21,001–24,000 บาท	-	-	-	-	3	1	-	4	
24,001–27,000 บาท	-	-	-	-	2	1	1	4	
27,001–30,000 บาท	-	-	-	1	1	-	1	3	
สูงกว่า 30,000 บาท	1	-	-	1	6	2	-	10	
รวม	9	7	5	80	64	18	6	10	

* ระดับนัยสำคัญ 0.05

ตาราง 7 (ต่อ)

ปัจจัยทางเศรษฐกิจ และสังคม	ความต้องการศึกษาต่อตามระดับการศึกษา							รวม	χ^2
	ปวช.	ปวส.	ปวท.	ป.ตรี	ป.โท	ฝึกอบรม	อื่นๆ		
แหล่งข้อมูลด้านการ ศึกษาต่อ									
ผ่านปลิว	1	1	-	9	5	4	-	20	72.141*
โทรทัศน์	1	-	2	11	8	1	1	24	
หนังสือพิมพ์	3	5	1	16	27	3	2	57	
นิตยสาร	-	-	-	7	-	1	1	9	
วิทยุ	-	-	1	-	1	-	-	2	
อินเตอร์เน็ต	-	-	-	3	7	1	1	12	
เพื่อนแนะนำ	1	1	1	26	13	6	-	48	
บิดามารดาแนะนำ	-	-	-	-	-	-	-	-	
ป้ายประกาศ	2	-	-	5	1	-	1	9	
อื่น ๆ	1	-	-	3	2	2	-	8	
รวม	9	7	5	80	64	18	6	189	
ความคาดหวังต่อความ ก้าวหน้าในอาชีพ									
คาดหวัง	8	6	5	75	57	15	6	172	3.702
ไม่คาดหวัง	1	1	-	5	7	3	-	17	
รวม	9	7	5	80	64	18	6	189	

* ระดับนัยสำคัญ 0.05

ตาราง 7 (ต่อ)

ปัจจัยทางเศรษฐกิจ และสังคม	ความต้องการศึกษาต่อตามระดับการศึกษา							รวม	χ ²
	ปวช.	ปวส.	ปวท.	ป.ตรี	ป.โท	ฝึกอบรม	อื่นๆ		
เหตุผลที่คาดหวัง									
นำวุฒิที่ได้มา	2	3	-	32	13	2	1	53	43.251
ปรับตำแหน่งงาน									
นำความรู้มา	1	-	-	11	11	2	3	28	
ปรับปรุงงานและพัฒนาองค์กร									
เพื่อความก้าวหน้าในการประกอบอาชีพ	3	2	2	23	27	11	1	69	
ได้รู้จักสาขาวิชาที่เรียนกว้างขวางขึ้น									
นำความรู้ที่ได้ไปหารายได้เพิ่มเติมจากงานประจำ	2	1	2	5	6	1	1	18	
อื่นๆ	-	-	-	-	3	1	-	4	
ไม่มีเหตุผล	1	1	-	2	4	-	-	8	
รวม	9	7	5	80	64	18	6	189	
ความคาดหวังในการเปลี่ยนอาชีพ									
มาก	6	3	3	39	36	7	4	98	8.441
ปานกลาง	3	3	2	37	25	8	2	80	
น้อย	-	1	-	4	3	3	-	10	
รวม	9	7	5	80	64	18	6	189	

ตาราง 7 (ต่อ)

ปัจจัยทางเศรษฐกิจ และสังคม	ความต้องการศึกษาต่อตามระดับการศึกษา							รวม	χ^2
	ปวช.	ปวส.	ปวท.	ป.ตรี	ป.โท	ฝึกอบรม	อื่นๆ		
เหตุผลในการเปลี่ยนอาชีพ									
นำความรู้ที่ได้ไป	6	4	3	39	21	10	2	85	14.414
หางานพิเศษทำ									
โอกาสที่จะก้าว	3	2	2	32	33	7	4	83	
หน้าในด้านต่างๆ									
อื่น ๆ	-	-	-	6	4	1	-	11	
ไม่มีเหตุผล	-	1	-	3	6	-	-	10	
รวม	9	7	5	80	64	18	6	189	

จากตาราง 7 เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่าง ระดับการศึกษาของบิดา กับ ความต้องการศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้นแยกตามระดับการศึกษาต่าง ๆ พบว่า ค่า χ^2 ที่คำนวณได้มีค่า 44.717 และมีค่า sig 2 side= 0.151 ซึ่งไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ 0.05 ($\chi^2_{0.05, 36} = 51.00$) แสดงว่าระดับการศึกษาของบิดาพนักงานไม่มีความสัมพันธ์กับความต้องการศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น ของพนักงานโรงพยาบาลแยกตามระดับการศึกษาซึ่งไม่เป็นไปตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้ (สมมุติฐานที่ 6)

เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่าง ระดับการศึกษาของมารดา กับ ความต้องการศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้นแยกตามระดับการศึกษาต่าง ๆ พบว่า ค่า χ^2 ที่คำนวณได้มีค่า 34.480 และมีค่า sig 2 side= 0.262 ซึ่งไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ 0.05 ($\chi^2_{0.05, 30} = 43.77$) แสดงว่า ระดับการศึกษาของมารดาพนักงาน ไม่มีความสัมพันธ์กับความต้องการศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น ของพนักงานโรงพยาบาลแยกตามระดับการศึกษาซึ่งไม่เป็นไปตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้ (สมมุติฐานที่ 7)

เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่าง อาชีพของบิดา กับ ความต้องการศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้นแยกตามระดับการศึกษาต่าง ๆ พบว่า ค่า χ^2 ที่คำนวณได้มีค่า 42.359 และมีค่า sig 2 side= 0.067 ซึ่งไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ 0.05 ($\chi^2_{0.05, 30} = 43.77$) แสดงว่าอาชีพของ

บิดาพนักงาน ไม่มีความสัมพันธ์กับ ความต้องการศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้นของพนักงาน โรงพยาบาลแยกตามระดับการศึกษาซึ่งไม่เป็นไปตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้ (สมมุติฐานที่ 8)

เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่าง อาชีพของมารดา กับ ความต้องการศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้นแยกตามระดับการศึกษาต่าง ๆ พบว่า ค่า χ^2 ที่คำนวณได้มีค่า 41.163 และมีค่า sig 2 side= 0.084 ซึ่งไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ 0.05 ($\chi^2_{0.05, 30} = 43.77$) แสดงว่าอาชีพของมารดาพนักงานไม่มีความสัมพันธ์กับความต้องการศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น ของพนักงาน โรงพยาบาลแยกตามระดับการศึกษาซึ่งไม่เป็นไปตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้ (สมมุติฐานที่ 9)

เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่าง รายได้ต่อเดือนของพนักงาน กับ ความต้องการศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้นแยกตามระดับการศึกษาต่าง ๆ พบว่า ค่า χ^2 ที่คำนวณได้มีค่า 67.079 และมีค่า sig 2 side= 0.000 ซึ่งมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ 0.05 ($\chi^2_{0.05, 18} = 28.87$) แสดงว่า รายได้ต่อเดือนของพนักงานมีความสัมพันธ์กับความต้องการศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น ของพนักงานโรงพยาบาลแยกตามระดับการศึกษาซึ่งเป็นไปตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้ (สมมุติฐานที่ 10)

เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่าง รายได้ต่อเดือนของบิดา กับ ความต้องการศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้นแยกตามระดับการศึกษาต่าง ๆ พบว่า ค่า χ^2 ที่คำนวณได้มีค่า 49.067 และมีค่า sig 2 side= 0.015 ซึ่งมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ 0.05 ($\chi^2_{0.05, 30} = 43.77$) แสดงว่ารายได้ต่อเดือนของบิดาพนักงาน มีความสัมพันธ์กับความต้องการศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้นของพนักงานโรงพยาบาลแยกตามระดับการศึกษาซึ่งเป็นไปตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้(สมมุติฐานที่11)

เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่าง รายได้ต่อเดือนของมารดา กับ ความต้องการศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้นแยกตามระดับการศึกษาต่าง ๆ พบว่า ค่า χ^2 ที่คำนวณได้มีค่า 26.505 และมีค่า sig 2 side= 0.649 ซึ่งไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ 0.05 ($\chi^2_{0.05, 30} = 43.77$) แสดงว่า รายได้ต่อเดือนของมารดาพนักงาน ไม่มีความสัมพันธ์กับความต้องการศึกษาต่อ ในระดับที่สูงขึ้นของพนักงานโรงพยาบาลแยกตามระดับการศึกษา ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้ (สมมุติฐานที่ 11)

เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่าง รายได้ที่คาดหวังของพนักงาน กับ ความต้องการศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้นแยกตามระดับการศึกษาต่าง ๆ พบว่า ค่า χ^2 ที่คำนวณได้มีค่า 56.030 และมีค่า sig 2 side= 0.003 ซึ่งมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ 0.05 ($\chi^2_{0.05, 30} = 43.77$) แสดงว่ารายได้ที่คาดหวังของพนักงานมีความสัมพันธ์กับความต้องการศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น ของพนักงานโรงพยาบาลแยกตามระดับการศึกษาซึ่งเป็นไปตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้ (สมมุติฐานที่ 12)

เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่าง ความคาดหวังต่อความก้าวหน้าในอาชีพ กับ ความต้องการศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้นแยกตามระดับการศึกษาต่าง ๆ พบว่า ค่า χ^2 ที่คำนวณได้มีค่า 3.702 และมีค่า sig 2 side= 0.717 ซึ่งไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ 0.05 ($\chi^2_{0.05, 6} = 12.59$) แสดงว่าความคาดหวังต่อความก้าวหน้าในอาชีพ ไม่มีความสัมพันธ์กับ ความต้องการศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น ของพนักงานโรงพยาบาลแยกตามระดับการศึกษาซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ และเมื่อพิจารณาเหตุผลที่มีต่อความคาดหวังต่อความก้าวหน้าในอาชีพของพนักงานกับความต้องการศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้นแยกตามระดับการศึกษาต่าง ๆ พบว่า ค่า χ^2 ที่คำนวณได้มีค่า 43.251 และมีค่า sig 2 side= 0.189 ซึ่งไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ 0.05 ($\chi^2_{0.05, 36} = 51.00$) เช่นกัน แสดงว่า เหตุผลของความคาดหวังต่อความก้าวหน้าในอาชีพ ไม่มีความสัมพันธ์กับ ความต้องการศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้นของพนักงานโรงพยาบาลแยกตามระดับการศึกษาซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ (สมมติฐานที่ 13)

เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่าง ค่าเล่าเรียนเฉลี่ยต่อภาคการศึกษา กับ ความต้องการศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้นแยกตามระดับการศึกษาต่าง ๆ พบว่า ค่า χ^2 ที่คำนวณได้มีค่า 86.463 และมีค่า sig 2 side= 0.014 ซึ่งมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ 0.05 ($\chi^2_{0.05, 80} = 79.08$) แสดงว่าค่าเล่าเรียนเฉลี่ยต่อภาคการศึกษา มีความสัมพันธ์กับความต้องการศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้นของพนักงานโรงพยาบาลแยกตามระดับการศึกษา ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ (สมมติฐานที่ 14)

เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่าง ช่วงเวลาที่เรียน กับ ความต้องการศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้นแยกตามระดับการศึกษาต่าง ๆ พบว่า ค่า χ^2 ที่คำนวณได้มีค่า 19.886 และมีค่า sig 2 side= 0.703 ซึ่งไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ 0.05 ($\chi^2_{0.05, 24} = 26.42$) แสดงว่าช่วงเวลาที่เรียนไม่มีความสัมพันธ์กับความต้องการศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น ของพนักงานโรงพยาบาลแยกตามระดับการศึกษาซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ (สมมติฐานที่ 15)

เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่าง แหล่งข้อมูลข่าวสารด้านการศึกษาต่อเนื่อง กับ ความต้องการศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้นแยกตามระดับการศึกษาต่าง ๆ พบว่า ค่า χ^2 ที่คำนวณได้มีค่า 72.141 และมีค่า sig 2 side= 0.014 ซึ่งมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ 0.05 ($\chi^2_{0.05, 48} = 65.17$) แสดงว่าแหล่งข้อมูลข่าวสารด้านการศึกษาต่อเนื่อง มีความสัมพันธ์กับ ความต้องการศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น ของพนักงานโรงพยาบาลแยกตามระดับการศึกษาซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ (สมมติฐานที่ 16)

เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่าง ความคาดหวังในการเปลี่ยนอาชีพ กับ ความต้องการศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้นแยกตามระดับการศึกษาต่าง ๆ พบว่า ค่า χ^2 ที่คำนวณได้มีค่า

8.441 และมีค่า sig 2 side = 0.750 ซึ่งไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ 0.05 ($\chi^2_{0.05, 12} = 21.03$) แสดงว่าความคาดหวังในการเปลี่ยนอาชีพ ไม่มีความสัมพันธ์กับความต้องการศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้นของพนักงานโรงพยาบาลแยกตามระดับการศึกษา ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ และเมื่อพิจารณาเหตุผลที่มีต่อความคาดหวังในการเปลี่ยนอาชีพของพนักงานกับความต้องการศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้นแยกตามระดับการศึกษาต่าง ๆ พบว่า ค่า χ^2 ที่คำนวณได้มีค่า 14.414 และมีค่า sig 2 side = 0.702 ซึ่งไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ 0.05 ($\chi^2_{0.05, 18} = 28.87$) เช่นกัน แสดงว่าเหตุผลของความคาดหวังในการเปลี่ยนอาชีพไม่มีความสัมพันธ์กับความต้องการศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น ของพนักงานโรงพยาบาลแยกตามระดับการศึกษาซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ (สมมติฐานที่ 17)

ตาราง 8 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลกับความต้องการศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้นของพนักงานโรงพยาบาลเมืองสมุทรแยกตามสถาบันการศึกษา

ปัจจัยส่วนบุคคล	ความต้องการศึกษาต่อแยกตามสถาบันการศึกษา							รวม	χ^2
	ปิด รัฐ	เปิด รัฐ	เอกชน ราชภัฏ	วิทยาลัย ของรัฐ	วิทยาลัย เอกชน	อื่นๆ			
เพศ									
ชาย	6	19	3	-	5	-	-	33	0.024*
หญิง	49	62	4	19	12	4	6	156	
รวม	55	81	7	19	17	4	6	189	
อายุ									
ต่ำกว่า 20 ปี	2	7	-	1	-	-	1	11	30.176
20 – 25 ปี	17	31	3	7	6	2	1	67	
26 – 30 ปี	22	30	3	9	3	2	4	73	
31 – 35 ปี	9	8	1	2	2	-	-	22	
มากกว่า 35 ปีขึ้นไป	5	5	-	-	6	-	-	16	
รวม	55	81	7	19	17	4	6	189	

* ระดับนัยสำคัญ 0.05

ตาราง 8 (ต่อ)

ปัจจัยส่วนบุคคล	ความต้องการศึกษาต่อแยกตามสถาบันการศึกษา							รวม	χ^2
	ปิด รัฐ	เปิด รัฐ	เอกชน	ราชภัฏ	วิทยาลัย ของรัฐ	วิทยาลัย เอกชน	อื่นๆ		
ระดับการศึกษาของ พนักงาน									
ประถมศึกษา	-	-	-	-	3	1	-	3	123.495*
มัธยมศึกษาตอนต้น	3	2	-	-	4	-	-	9	
มัธยมศึกษาตอนปลาย	5	38	2	3	6	3	1	58	
อนุปริญญา	6	24	1	11	1	1	2	46	
ปริญญาตรี	40	17	3	5	3	-	3	71	
สูงกว่าปริญญาตรี	1	-	1	-	-	-	-	2	
รวม	55	81	7	19	17	4	6	189	
ตำแหน่งงาน									
ฝ่ายแพทย์	6	8	-	1	2	-	1	18	24.934*
ฝ่ายธุรการ	14	47	6	13	11	3	3	97	
ฝ่ายพยาบาล	35	26	1	5	4	1	1	74	
รวม	55	81	7	19	17	4	6	189	
อายุงาน									
ต่ำกว่า 2 ปี	15	26	1	5	5	1	2	55	27.726
2 – 4 ปี	19	22	1	2	4	1	1	50	
4 – 6 ปี	7	9	2	1	4	1	2	26	
6 – 8 ปี	7	15	3	8	2	1	-	36	
8 – 10 ปี	2	4	-	2	-	-	1	9	
มากกว่า 10 ปีขึ้นไป	5	5	-	1	2	-	-	13	
รวม	55	81	7	19	17	4	6	189	

* ระดับนัยสำคัญ 0.05

ตาราง 8 (ต่อ)

ปัจจัยส่วนบุคคล	ความต้องการศึกษาต่อแยกตามสถาบันการศึกษา							รวม	χ^2
	ปิด	เปิด	เอกชน	ราชภัฏ	วิทยาลัย	วิทยาลัย	อื่นๆ		
	รัฐ	รัฐ			ของรัฐ	เอกชน			
ภูมิสำเนา									
กรุงเทพมหานคร	9	13	1	2	1	1	2	29	42.438
ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	11	26	1	7	2	3	-	50	
เหนือ									
ภาคกลาง	17	27	3	8	10	-	1	66	
ภาคตะวันออก	6	2	-	-	-	-	2	10	
ภาคเหนือ	10	7	1	-	3	-	1	22	
ภาคใต้	2	6	1	2	1	-	-	12	
รวม	55	81	7	19	17	4	6	189	
สถานภาพสมรส									
โสด	44	62	6	12	9	1	6	140	41.296*
สมรส	10	18	1	7	5	2	-	43	
หย่าร้าง / หม้าย	1	1	-	-	1	1	-	4	
-	-	-	-	-	-	-	-	-	
อื่น ๆ	-	-	-	-	2	-	-	2	
	55	81	7	19	17	4	6	189	

* ระดับนัยสำคัญ 0.05

จากตาราง 8 เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่าง เพศ กับ ความต้องการศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้นแยกตามสถาบันการศึกษา พบว่า ค่า χ^2 ที่คำนวณได้มีค่า 14.611 และมีค่า sig 2 side= 0.024 ซึ่งมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ 0.05 ($\chi^2_{0.05, 6} = 12.59$) แสดงว่าเพศมีความสัมพันธ์กับความต้องการศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้นของพนักงานโรงพยาบาล แยกตามสถาบันการศึกษา

เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่าง อายุ กับ ความต้องการศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้นแยกตามสถาบันการศึกษา พบว่า ค่า χ^2 ที่คำนวณได้มีค่า 30.176 และมีค่า sig 2 side= 0.179 ซึ่งไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ 0.05 ($\chi^2_{0.05, 24} = 36.415$) แสดงว่าอายุไม่มี

ความสัมพันธ์กับความต้องการศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้นของพนักงานโรงพยาบาล แยกตามสถาบันการศึกษาซึ่งไม่เป็นไปตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้ (สมมุติฐานที่ 1)

เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่าง ระดับการศึกษาของพนักงาน กับ ความต้องการศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้นแยกตามสถาบันการศึกษาต่าง ๆ พบว่า ค่า χ^2 ที่คำนวณได้มีค่า 123.495 และมีค่า sig 2 side= 0.00 ซึ่งมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ 0.05 ($\chi^2_{0.05, 30} = 43.77$) แสดงว่า ระดับการศึกษาของพนักงานมีความสัมพันธ์กับ ความต้องการศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้นของพนักงานโรงพยาบาลแยกตามประเภทของสถาบันการศึกษา ซึ่งเป็นไปตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้ (สมมุติฐานที่ 2)

เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่าง ตำแหน่งงาน กับ ความต้องการศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้นแยกตามสถาบันการศึกษา พบว่า ค่า χ^2 ที่คำนวณได้มีค่า 26.222 และมีค่า sig 2 side= 0.010 ซึ่งมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ 0.05 ($\chi^2_{0.05, 12} = 21.03$) แสดงว่า ตำแหน่งงานของพนักงาน มีความสัมพันธ์กับความต้องการศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น ของพนักงานโรงพยาบาลแยกตามสถาบันการศึกษา ซึ่งเป็นไปตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้ (สมมุติฐานที่ 3)

เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่าง อายุงาน กับ ความต้องการศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้นแยกตามสถาบันการศึกษาต่าง ๆ พบว่า ค่า χ^2 ที่คำนวณได้มีค่า 27.726 และมีค่า sig 2 side= 0.585 ซึ่งไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ 0.05 ($\chi^2_{0.05, 30} = 43.77$) แสดงว่าอายุงานของพนักงาน ไม่มีความสัมพันธ์กับความต้องการศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้นของพนักงานโรงพยาบาลแยกตามสถาบันการศึกษา

เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่าง ภูมิลำเนาของพนักงาน กับ ความต้องการศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้นแยกตามสถาบันการศึกษาต่าง ๆ พบว่า ค่า χ^2 ที่คำนวณได้มีค่า 42.438 และมีค่า sig 2 side= 0.066 ซึ่งไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ 0.05 ($\chi^2_{0.05, 30} = 43.77$) แสดงว่า ภูมิลำเนาของพนักงาน ไม่มีความสัมพันธ์กับความต้องการศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น ของพนักงานโรงพยาบาลแยกตามสถาบันการศึกษาซึ่งไม่เป็นไปตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้ (สมมุติฐานที่ 4)

เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่าง สถานภาพสมรส กับ ความต้องการศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้นแยกตามสถาบันการศึกษาต่าง ๆ พบว่า ค่า χ^2 ที่คำนวณได้มีค่า 41.296 และมีค่า sig 2 side= 0.001 ซึ่งมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ 0.05 ($\chi^2_{0.05, 18} = 28.87$) แสดงว่า สถานภาพสมรสของพนักงานมีความสัมพันธ์กับความต้องการศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น ของพนักงานโรงพยาบาลแยกตามสถาบันการศึกษาซึ่งเป็นไปตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้ (สมมุติฐานที่ 5)

ตาราง 9 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยทางเศรษฐกิจและสังคมกับความต้องการศึกษาต่อ
ในระดับที่สูงขึ้นของพนักงานโรงพยาบาลเมืองสมุทรแยกตามสถานบันการศึกษา

ปัจจัยทางเศรษฐกิจ และสังคม	ความต้องการศึกษาต่อแยกตามสถาบันการศึกษา							รวม	χ^2
	ปิด รัฐ	เปิด รัฐ	เอกชน	ราชภัฏ	วิทยาลัย ของรัฐ	วิทยาลัย เอกชน	อื่นๆ		
ระดับการศึกษาของบิดา									
ต่ำกว่าประถมศึกษา / ไม่ได้เข้าโรงเรียน	5	9	-	5	3	-	-	22	40.362
ประถมศึกษา	25	49	3	11	12	3	5	108	
มัธยมศึกษาตอนต้น	10	12	-	1	1	-	1	25	
มัธยมศึกษาตอน ปลาย / เทียบเท่า	5	6	1	2	1	1	-	16	
อนุปริญญา/เทียบเท่า	4	1	2	-	-	-	-	7	
ปริญญาตรี/เทียบเท่า	5	4	1	-	-	-	-	10	
สูงกว่าปริญญาตรี	1	-	-	-	-	-	-	1	
รวม	55	81	7	19	17	4	6	189	
ระดับการศึกษาของ มารดา									
ต่ำกว่าประถมศึกษา / ไม่ได้เข้าโรงเรียน	6	6	-	5	3	1	-	21	23.810
ประถมศึกษา	35	59	5	12	13	3	-	132	
มัธยมศึกษาตอนต้น	5	5	-	1	1	-	1	13	
มัธยมศึกษาตอน ปลาย / เทียบเท่า	3	6	2	1	-	-	-	12	
อนุปริญญา/เทียบเท่า	3	2	-	-	-	-	-	5	
ปริญญาตรี/เทียบเท่า	3	3	-	-	-	-	-	6	
สูงกว่าปริญญาตรี	-	-	-	-	-	-	-	-	
รวม	55	81	7	19	17	4	6	189	

* ระดับนัยสำคัญ 0.05

ตาราง 9 (ต่อ)

ปัจจัยทางเศรษฐกิจ และสังคม	ความต้องการศึกษาต่อแยกตามสถาบันการศึกษา							รวม	χ^2
	ปิด รัฐ	เปิด รัฐ	เอกชน	ราชภัฏ	วิทยาลัย ของรัฐ	วิทยาลัย เอกชน	อื่นๆ		
อาชีพบิดา									
รับราชการ/ ทำงานใน รัฐวิสาหกิจ	8	7	3	2	1	-	-	21	44.454*
รับจ้างภาคเอกชน	5	8	3	3	2	1	1	23	
ประกอบธุรกิจส่วนตัว	9	4	-	3	1	-	2	19	
เกษตรกรรม	14	35	-	2	7	3	3	64	
ไม่ได้ประกอบอาชีพ	5	11	1	4	2	-	-	23	
ถึงแก่กรรมและอื่น ๆ	14	16	-	5	4	-	-	39	
รวม	55	81	7	19	17	4	6	189	
อาชีพมารดา									
รับราชการ / ทำงาน ในรัฐวิสาหกิจ	2	2	-	-	-	-	-	4	32.728
รับจ้างภาคเอกชน	3	12	-	1	1	1	2	20	
ประกอบธุรกิจส่วนตัว	11	6	1	3	2	-	2	25	
เกษตรกรรม	16	32	1	5	6	3	2	65	
ไม่ได้ประกอบอาชีพ	15	18	5	6	5	-	-	49	
ถึงแก่กรรม และอื่น ๆ	8	11	-	4	3	-	-	26	
รวม	55	81	7	19	17	4	6	189	
รายได้ต่อเดือนของบิดา									
ไม่มีรายได้	16	26	1	6	7	2	1	59	48.605*
ต่ำกว่า 10,001 บาท	18	38	-	6	5	1	3	71	
10,001-20,000 บาท	14	13	3	6	3	1	2	42	
20,001-30,000 บาท	5	3	1	1	2	-	-	12	
30,001- 40,000 บาท	-	-	-	-	-	-	-	-	
40,001- 50,000 บาท	-	-	1	-	-	-	-	1	
สูงกว่า 50,000 บาท	2	1	1	-	-	-	-	4	
รวม	55	81	7	19	17	4	6	189	

* ระดับนัยสำคัญ 0.05

ตาราง 9 (ต่อ)

ปัจจัยทางเศรษฐกิจ และสังคม	ความต้องการศึกษาต่อแยกตามสถานการศึกษา							รวม	χ^2
	ปิด รัฐ	เปิด รัฐ	เอกชน	ราชภัฏ	วิทยาลัย ของรัฐ	วิทยาลัย เอกชน	อื่นๆ		
รายได้ต่อเดือนของ									
มารดา									
ไม่มีรายได้	24	34	5	9	10	2	-	84	26.505
ต่ำกว่า 10,001 บาท	13	39	1	7	5	2	5	72	
10,001-20,000 บาท	14	6	-	3	1	-	-	24	
20,001-30,000 บาท	3	2	-	-	1	-	-	6	
30,001- 40,000 บาท	-	-	1	-	-	-	-	1	
40,001- 50,000 บาท	-	-	-	-	-	-	-	-	
สูงกว่า 50,000 บาท	1	-	-	-	-	-	1	2	
รวม	55	81	7	19	17	4	6	189	
รายได้ต่อเดือนของ									
พนักงาน									
น้อยกว่า5,001 บาท	-	5	-	1	6	-	-	12	78.477*
5,001-15,000 บาท	27	70	7	18	8	4	5	139	
15,001-25,000บาท	26	6	-	-	2	-	1	35	
25,001-35,000บาท	2	-	-	-	1	-	-	3	
สูงกว่า 35,000 บาท	-	-	-	-	-	-	-	-	
รวม	55	81	7	19	17	4	6	189	

* ระดับนัยสำคัญ 0.05

ตาราง 9 (ต่อ)

ปัจจัยทางเศรษฐกิจ และสังคม	ความต้องการศึกษาต่อแยกตามสถาบันการศึกษา							รวม	χ^2
	ปิด รัฐ	เปิด รัฐ	เอกชน	ราชภัฏ	วิทยาลัย ของรัฐ	วิทยาลัย เอกชน	อื่นๆ		
รายได้ต่อเดือนที่คาด หวังของพนักงาน									
ยังไม่มีข้อมูล	23	37	1	6	12	3	4	86	62.640*
ต่ำกว่า10,000บาท	1	9	1	4	3	1	-	19	
10,001-15,000บาท	7	23	2	8	2	-	1	43	
15,001-20,000บาท	6	10	1	1	-	-	-	18	
20,001-25,000บาท	12	2	1	-	-	-	-	15	
สูงกว่า 25,000 บาท	6	-	1	-	-	-	1	8	
รวม	55	81	7	19	17	4	6	189	
จันทร์ – ศุกร์ เวลา ปกติ 9.00 – 16.00 น.									
จันทร์-ศุกร์ หลังเลิก งาน 18.00-21.00 น	6	16	2	8	4	1	1	38	49.169*
เสาร์-อาทิตย์ 8.00 16.00 น.	28	34	4	10	7	-	4	87	
ไม่ไปเรียนอ่าน	5	25	-	-	4	2	-	36	
หนังสือสอบเอง	4	2	1	1	1	1	1	11	
อื่น ๆ....	4	2	1	1	1	1	1	11	
รวม	55	81	7	19	17	4	6	189	

* ระดับนัยสำคัญ 0.05

ตาราง 9 (ต่อ)

ปัจจัยทางเศรษฐกิจ และสังคม	ความต้องการศึกษาต่อแยกตามสถาบันการศึกษา							รวม	χ^2
	ปิด รัฐ	เปิด รัฐ	เอกชน	ราชภัฏ	วิทยาลัย ของรัฐ	วิทยาลัย เอกชน	อื่นๆ		
ค่าเล่าเรียนเฉลี่ยต่อภาค การศึกษา									
ต่ำกว่า 3,000 บาท	2	18	-	-	4	2	-	26	103.255*
3,001 - 6,000 บาท	10	37	1	6	6	1	2	63	
6,001 – 9,000 บาท	15	9	-	11	3	1	2	41	
9,001– 12,000 บาท	6	8	1	1	1	-	-	17	
12,000–15,000 บาท	3	5	-	1	1	-	-	10	
15,001-18,000 บาท	3	2	-	-	-	-	1	6	
18,001–21,000 บาท	3	-	1	-	1	-	-	5	
21,001–24,000 บาท	4	-	-	-	-	-	-	4	
24,001–27,000 บาท	2	1	1	-	-	-	-	4	
27,001–30,000 บาท	2	-	1	-	-	-	-	3	
สูงกว่า 30,000 บาท	5	1	2	-	1	-	1	10	
รวม	55	81	7	19	17	4	6	189	
แหล่งข้อมูลด้านการ ศึกษาต่อ									
ผ่านปลิว	7	8	-	1	1	1	2	20	70.147*
โทรทัศน์	8	11	1	1	2	1	-	24	
หนังสือพิมพ์	22	22	2	3	5	1	2	57	
นิตยสาร	1	7	-	1	-	-	-	9	
วิทยุ	-	1	-	-	1	-	-	2	
อินเทอร์เน็ต	8	1	1	2	-	-	-	12	
เพื่อนแนะนำ	5	27	1	9	3	1	2	48	
บิดามารดาแนะนำ	-	-	-	-	-	-	-	-	
ป้ายประกาศ	4	2	-	1	2	-	-	9	
อื่น ๆ	-	2	2	1	3	-	-	8	
รวม	55	81	7	19	17	4	6	189	

* ระดับนัยสำคัญ 0.05

ตาราง 9 (ต่อ)

ปัจจัยทางเศรษฐกิจ และสังคม	ความต้องการศึกษาต่อแยกตามสถาบันการศึกษา							รวม	χ^2
	ปิด รัฐ	เปิด รัฐ	เอกชน	ราชภัฏ	วิทยาลัย ของรัฐ	วิทยาลัย เอกชน	อื่นๆ		
ความคาดหวังต่อความก้าวหน้าในอาชีพ									
คาดหวัง	50	76	7	16	15	4	4	172	7.449
ไม่คาดหวัง	5	5	-	6	2	-	2	17	
รวม	55	81	7	19	17	4	6	189	
เหตุผลที่คาดหวัง									
นำวุฒิที่ได้มา ปรับตำแหน่งงาน	9	29	1	7	4	1	2	53	48.019
นำความรู้มา ปรับปรุงงานและพัฒนา องค์กร	11	11	2	2	2	-	-	28	
เพื่อความก้าวหน้า ในการประกอบอาชีพ	27	25	3	7	5	1	1	69	
ได้รู้จักสาขาวิชา ชีพที่เรียนกว้างขวางขึ้น	2	4	-	1	1	-	1	9	
นำความรู้ที่ได้ไป หารายได้เพิ่มเติมจาก งานประจำ	3	9	-	-	4	2	-	18	
อื่นๆ	-	1	1	1	-	-	1	4	
ไม่มีเหตุผล	3	2	-	1	1	-	1	8	
รวม	55	81	7	19	17	4	6	189	
ความคาดหวังในการเปลี่ยนอาชีพ									
มาก	32	38	3	10	12	1	2	98	8.654
ปานกลาง	20	38	4	8	4	3	3	80	
น้อย	3	5	-	1	1	-	1	10	
รวม	55	81	7	19	17	4	6	189	

ตาราง 9 (ต่อ)

ปัจจัยทางเศรษฐกิจ และสังคม	ความต้องการศึกษาต่อแยกตามสถาบันการศึกษา							รวม	χ^2
	ปิด รัฐ	เปิด รัฐ	เอกชน	ราชภัฏ	วิทยาลัย ของรัฐ	วิทยาลัย เอกชน	อื่นๆ		
เหตุผลในการเปลี่ยน อาชีพ									
นำความรู้ที่ได้ไป	27	39	2	3	10	2	2	85	18.047
ทำงานพิเศษทำ									
โอกาสที่จะก้าว	20	35	4	13	7	2	2	83	
หน้าในด้านต่างๆ									
อื่น ๆ	5	3	1	1	-	-	1	11	
ไม่มีเหตุผล	-	1	-	3	6	-	-	10	
รวม	55	81	7	19	17	4	6	189	

จากตาราง 9 เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่าง ระดับการศึกษาของบิดา กับ ความต้องการศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้นแยกตามสถาบันการศึกษาต่าง ๆ พบว่า ค่า χ^2 ที่คำนวณได้มีค่า 40.362 และมีค่า sig 2 side= 0.283 ซึ่งไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ 0.05 ($\chi^2_{0.05, 36} = 51.00$) แสดงว่าระดับการศึกษาของบิดาพนักงานไม่มีความสัมพันธ์กับความต้องการศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น ของพนักงานโรงพยาบาลแยกตามสถาบันการศึกษาซึ่งไม่เป็นไปตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้ (สมมุติฐานที่ 6)

เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่าง ระดับการศึกษาของมารดา กับ ความต้องการศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้นแยกตามสถาบันการศึกษาต่าง ๆ พบว่า ค่า χ^2 ที่คำนวณได้มีค่า 23.810 และมีค่า sig 2 side= 0.781 ซึ่งไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ 0.05 ($\chi^2_{0.05, 30} = 43.77$) แสดงว่าระดับการศึกษาของมารดาพนักงาน ไม่มีความสัมพันธ์กับความต้องการศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น ของพนักงานโรงพยาบาลแยกตามสถาบันการศึกษาซึ่งไม่เป็นไปตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้ (สมมุติฐานที่ 7)

เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่าง อาชีพของบิดา กับ ความต้องการศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้นแยกตามสถาบันการศึกษาต่าง ๆ พบว่า ค่า χ^2 ที่คำนวณได้มีค่า 44.454 และมีค่า sig 2 side= 0.043 ซึ่งมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ 0.05 ($\chi^2_{0.05, 30} = 43.77$) แสดงว่าอาชีพของบิดาพนักงาน มีความสัมพันธ์กับความต้องการศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้นของพนักงานโรงพยาบาลแยกตามสถาบันการศึกษา ซึ่งเป็นไปตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้ (สมมุติฐานที่ 8)

เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่าง อาชีพของมารดา กับ ความต้องการศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้นแยกตามระดับการศึกษาต่าง ๆ พบว่า ค่า χ^2 ที่คำนวณได้มีค่า 32.728 และมีค่า sig 2 side= 0.334 ซึ่งไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ 0.05 ($\chi^2_{0.05, 30} = 43.77$) แสดงว่าอาชีพของมารดาพนักงานไม่มีความสัมพันธ์กับความต้องการศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น ของพนักงานโรงพยาบาลแยกตามสถาบันการศึกษาซึ่งไม่เป็นไปตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้ (สมมุติฐานที่ 9)

เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่าง รายได้ต่อเดือนของพนักงาน กับ ความต้องการศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้นแยกตามสถาบันการศึกษาต่าง ๆ พบว่า ค่า χ^2 ที่คำนวณได้มีค่า 78.477 และมีค่า sig 2 side= 0.000 ซึ่งมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ 0.05 ($\chi^2_{0.05, 18} = 28.87$) แสดงว่ารายได้ต่อเดือนของพนักงานมีความสัมพันธ์กับความต้องการศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น ของพนักงานโรงพยาบาลแยกตามสถาบันการศึกษาซึ่งเป็นไปตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้ (สมมุติฐานที่ 10)

เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่าง รายได้ต่อเดือนของบิดา กับ ความต้องการศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้นแยกตามสถาบันการศึกษาต่าง ๆ พบว่า ค่า χ^2 ที่คำนวณได้มีค่า 48.605 และมีค่า sig 2 side= 0.017 ซึ่งมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ 0.05 ($\chi^2_{0.05, 30} = 43.77$) แสดงว่ารายได้ต่อเดือนของบิดาพนักงาน มีความสัมพันธ์กับความต้องการศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้นของพนักงานโรงพยาบาล แยกตามสถาบันการศึกษา ซึ่งเป็นไปตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้ (สมมุติฐานที่ 11)

เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่าง รายได้ต่อเดือนของมารดา กับ ความต้องการศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้นแยกตามสถาบันการศึกษาต่าง ๆ พบว่า ค่า χ^2 ที่คำนวณได้มีค่า 70.501 และมีค่า sig 2 side= 0.000 ซึ่งมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ 0.05 ($\chi^2_{0.05, 30} = 43.77$) แสดงว่ารายได้ต่อเดือนของมารดาพนักงาน มีความสัมพันธ์กับความต้องการศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้นของพนักงานโรงพยาบาลแยกตามสถาบันการศึกษาซึ่งเป็นไปตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้ (สมมุติฐานที่ 11)

เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่าง รายได้ที่คาดหวังของพนักงาน กับ ความต้องการศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้นแยกตามสถาบันการศึกษาต่าง ๆ พบว่า ค่า χ^2 ที่คำนวณได้มีค่า 62.640 และมีค่า sig 2 side= 0.000 ซึ่งมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ 0.05 ($\chi^2_{0.05, 30} = 43.77$) แสดงว่ารายได้ที่คาดหวังของพนักงานมีความสัมพันธ์กับความต้องการศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้นของพนักงานโรงพยาบาลแยกตามสถาบันการศึกษาซึ่งเป็นไปตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้ (สมมุติฐานที่ 12)

เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่าง ความคาดหวังต่อความก้าวหน้าในอาชีพ กับ ความต้องการศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้นแยกตามสถาบันการศึกษาต่าง ๆ พบว่า ค่า χ^2 ที่

คำนวณได้มีค่า 7.449 และมีค่า sig 2 side= 0.281ซึ่งไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ 0.05 ($\chi^2_{0.05, 6} = 12.59$) แสดงว่าความคาดหวังต่อความก้าวหน้าในอาชีพไม่มีความสัมพันธ์กับความต้องการศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้นของพนักงานโรงพยาบาลแยกตามสถาบันการศึกษา ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้ และเมื่อพิจารณาเหตุผลที่มีต่อความคาดหวังต่อความก้าวหน้าในอาชีพของพนักงาน กับความต้องการศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้นแยกตามสถาบันการศึกษา พบว่า ค่า χ^2 ที่คำนวณได้มีค่า 48.019 และมีค่า sig 2 side= 0.087 ซึ่งไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ 0.05 ($\chi^2_{0.05, 36} = 51.00$)เช่นกัน แสดงว่าเหตุผลของความคาดหวังต่อความก้าวหน้าในอาชีพไม่มีความสัมพันธ์กับความต้องการศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น ของพนักงานโรงพยาบาลแยกตามสถาบันการศึกษาซึ่งไม่เป็นไปตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้ (สมมุติฐานที่ 13)

เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่าง ค่าเล่าเรียนเฉลี่ยต่อภาคการศึกษา กับ ความต้องการศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้นแยกตามสถาบันการศึกษาต่าง ๆ พบว่า ค่า χ^2 ที่คำนวณได้มีค่า 103.225 และมีค่า sig 2 side= 0.00 ซึ่งมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ 0.05 ($\chi^2_{0.05, 60} = 79.08$) แสดงว่าค่าเล่าเรียนเฉลี่ยต่อภาคการศึกษามีความสัมพันธ์กับความต้องการศึกษาต่อ ในระดับที่สูงขึ้น ของพนักงานโรงพยาบาลแยกตามสถาบันการศึกษาซึ่งเป็นไปตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้ (สมมุติฐานที่ 14)

เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่าง ช่วงเวลาที่เรียน กับ ความต้องการศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้นแยกตามสถาบันการศึกษาต่าง ๆ พบว่า ค่า χ^2 ที่คำนวณได้มีค่า 49.169และมีค่า sig 2 side= 0.002 ซึ่งมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ 0.05 ($\chi^2_{0.05, 24} = 26.42$) แสดงว่าช่วงเวลาที่เรียนมีความสัมพันธ์กับความต้องการศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น ของพนักงานโรงพยาบาลแยกตามสถาบันการศึกษาซึ่งเป็นไปตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้ (สมมุติฐานที่ 15)

เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่าง แหล่งข้อมูลข่าวสารด้านการศึกษาต่อเนื่อง กับ ความต้องการศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้นแยกตามสถาบันการศึกษาต่าง ๆ พบว่า ค่า χ^2 ที่คำนวณได้มีค่า 70.147 และมีค่า sig 2 side= 0.020 ซึ่งมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ 0.05 ($\chi^2_{0.05, 48} = 65.17$) แสดงว่าแหล่งข้อมูลข่าวสารด้านการศึกษาต่อเนื่อง มีความสัมพันธ์กับความต้องการศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น ของพนักงานโรงพยาบาลแยกตามสถาบันการศึกษาซึ่งเป็นไปตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้ (สมมุติฐานที่ 16)

เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่าง ความคาดหวังในการเปลี่ยนอาชีพ กับ ความต้องการศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้นแยกตามสถาบันการศึกษาต่าง ๆ พบว่า ค่า χ^2 ที่คำนวณได้มีค่า 88.654 และมีค่า sig 2 side= 0.732 ซึ่งไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ 0.05 ($\chi^2_{0.05, 12} = 21.03$) แสดงว่าความคาดหวังในการเปลี่ยนอาชีพ ไม่มีความสัมพันธ์กับความต้องการศึกษาต่อ

ในระดับที่สูงขึ้น ของพนักงานโรงพยาบาลแยกตามสถาบันการศึกษา ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้และเมื่อพิจารณาเหตุผลที่มีต่อความคาดหวังในการเปลี่ยนอาชีพของพนักงานกับความต้องการศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้นแยกตามระดับการศึกษาต่าง ๆ พบว่า ค่า χ^2 ที่คำนวณได้มีค่า 18.047 และมีค่า sig 2 side= 0.453 ซึ่งไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ 0.05 ($\chi^2_{0.05, 18} = 28.87$) เช่นกัน แสดงว่าเหตุผลของความคาดหวังในการเปลี่ยนอาชีพไม่มีความสัมพันธ์กับความต้องการศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้นของพนักงานโรงพยาบาล แยกตามระดับการศึกษาซึ่งไม่เป็นไปตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้เช่นกัน (สมมุติฐานที่ 17)

ผลการวิเคราะห์ปัจจัยส่วนบุคคลและปัจจัยทางเศรษฐกิจและสังคมและการศึกษา ด้วยการทดสอบค่าไคสแควร์ พบว่า ตัวแปรที่มีความสัมพันธ์กับความต้องการศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้นของพนักงานโรงพยาบาลเมืองสมุทรแยกตามระดับการศึกษามี 8 ตัวแปร คือ ปัจจัยส่วนบุคคลได้แก่ ระดับการศึกษาของพนักงาน ตำแหน่งงาน และสถานภาพสมรส และปัจจัยทางเศรษฐกิจและสังคม ได้แก่ รายได้ต่อเดือนของบิดา รายได้ต่อเดือนของพนักงาน รายได้ต่อเดือนที่คาดหวังของพนักงาน ค่าเล่าเรียนเฉลี่ยต่อภาคการศึกษา แหล่งข้อมูลด้านการศึกษาต่อของพนักงาน ซึ่งเป็นไปตามสมมุติฐานของการวิจัย ส่วนตัวแปรที่ไม่มีนัยสำคัญ มี 10 ตัวแปร คือ ปัจจัยส่วนบุคคลได้แก่ อายุ ภูมิลำเนาเดิมของพนักงาน และปัจจัยทางเศรษฐกิจและสังคม ได้แก่ ระดับการศึกษาของบิดา ระดับการศึกษาของมารดา อาชีพของบิดา อาชีพของมารดา รายได้ต่อเดือนของมารดา ช่วงเวลาที่เรียน ความคาดหวังต่อความก้าวหน้าในอาชีพ ความคาดหวังในการเปลี่ยนอาชีพ ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมุติฐานของการวิจัย

ผลการวิเคราะห์ปัจจัยส่วนบุคคลและปัจจัยทางเศรษฐกิจและสังคมและการศึกษาด้วยการทดสอบค่าไคสแควร์ พบว่า ตัวแปรที่มีความสัมพันธ์กับความต้องการศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้นของพนักงานโรงพยาบาลเมืองสมุทรแยกตามสถาบันการศึกษามี 11 ตัวแปร คือ ปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ ระดับการศึกษาของพนักงาน ตำแหน่งงาน และสถานภาพสมรส และปัจจัยทางเศรษฐกิจและสังคม ได้แก่ อาชีพของบิดา รายได้ต่อเดือนของบิดา รายได้ต่อเดือนของมารดา รายได้ต่อเดือนของพนักงาน รายได้ต่อเดือนที่คาดหวังของพนักงาน ค่าเล่าเรียนเฉลี่ยต่อภาคการศึกษา ช่วงเวลาเรียน แหล่งข้อมูลด้านการศึกษาต่อของพนักงาน ซึ่งเป็นไปตามสมมุติฐานของการวิจัย ส่วนตัวแปรที่ไม่มีนัยสำคัญ มี 7 ตัวแปร คือ ปัจจัยส่วนบุคคลได้แก่ อายุ ภูมิลำเนาเดิมของพนักงาน และปัจจัยทางเศรษฐกิจและสังคม ได้แก่ ระดับการศึกษาของบิดา ระดับการศึกษาของมารดา อาชีพของมารดา ความคาดหวังต่อความก้าวหน้าในอาชีพ ความคาดหวังในการเปลี่ยนอาชีพ ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมุติฐานของการวิจัย ซึ่งสามารถสรุปผลได้ดังตาราง 10

ตาราง 10 ผลการวิเคราะห์ปัจจัยส่วนบุคคลและปัจจัยทางเศรษฐกิจและสังคมทำการศึกษาด้วยการทดสอบค่าไคสแควร์

ความต้องการศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้นของพนักงาน โรงพยาบาลเมืองสมุทรตามระดับการศึกษา		ความต้องการศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้นของพนักงาน โรงพยาบาลเมืองสมุทรตามสถานการศึกษา	
ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ หลังจากการทดสอบค่า ไคสแควร์	ปัจจัยที่ไม่มีความ สัมพันธ์หลังจากการ ทดสอบค่าไคสแควร์	ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ หลังจากการทดสอบค่า ไคสแควร์	ปัจจัยที่ไม่มีความ สัมพันธ์หลังจากการ ทดสอบค่าไคสแควร์
ระดับการศึกษาของ พนักงาน	อายุของพนักงาน	ระดับการศึกษาของ พนักงาน	อายุของพนักงาน
ตำแหน่งหน้าที่ในการ ทำงาน	ภูมิลำเนาเดิมของ พนักงาน	ตำแหน่งหน้าที่ในการ ทำงาน	ภูมิลำเนาเดิมของ พนักงาน
สถานภาพสมรส	ระดับการศึกษาของบิดา	สถานภาพสมรส	ระดับการศึกษาของบิดา
รายได้ต่อเดือนของบิดา	ระดับการศึกษาของ มารดา	อาชีพของบิดา	ระดับการศึกษาของ มารดา
รายได้ต่อเดือนของ พนักงาน	อาชีพของบิดา	รายได้ต่อเดือนของบิดา	อาชีพของมารดา
รายได้ต่อเดือนที่คาด หวังของพนักงาน	อาชีพของมารดา	รายได้ต่อเดือนของ มารดา	ความคาดหวังต่อความ ก้าวหน้าในอาชีพ
ค่าเล่าเรียนเฉลี่ยต่อภาค การศึกษา	รายได้ต่อเดือนของ มารดา	รายได้ต่อเดือนของ พนักงาน	ความคาดหวังในการ เปลี่ยนอาชีพ
แหล่งข้อมูลด้านการ ศึกษาต่อเนื่อง	ช่วงเวลาที่เรียน	รายได้ต่อเดือนที่คาด หวังของพนักงาน	
	ความคาดหวังต่อความ ก้าวหน้าในอาชีพ	ค่าเล่าเรียนเฉลี่ยต่อภาค การศึกษา	
	ความคาดหวังในการ เปลี่ยนอาชีพ	ช่วงเวลาที่เรียน	
		แหล่งข้อมูลด้านการ ศึกษาต่อเนื่อง	
รวม 8 ปัจจัย	รวม 10 ปัจจัย	รวม 11 ปัจจัย	รวม 7 ปัจจัย

ตอนที่ 3 ปัญหาและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้นของพนักงานโรงพยาบาลเมืองสมุทร

จากการศึกษาวิเคราะห์เกี่ยวกับปัญหาและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้นของพนักงานโรงพยาบาลเมืองสมุทร จากการแจกแจงความถี่ ดังตาราง 11 และตาราง 12

ปัญหาเกี่ยวกับการศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้นของพนักงานโรงพยาบาลเมืองสมุทร

จากการศึกษาวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับ ปัญหาที่เกี่ยวกับการศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้นของพนักงานโรงพยาบาลเมืองสมุทร โดยพิจารณาจากค่าความถี่ที่ได้จากผู้ตอบแบบสอบถาม จากตาราง 11 พบว่า

ปัญหาเกี่ยวกับทางการเงินคือทุนทรัพย์ไม่พร้อม ซึ่งมีความถี่สูงถึง 123 รองลงไปคือ ปัญหาเกี่ยวกับภาระในการปฏิบัติงานในปัจจุบัน ซึ่งมีความถี่ 110 และปัญหาเกี่ยวกับภารกิจรอบครัว ปัญหาเกี่ยวกับภารกิจส่วนตัว ปัญหาเกี่ยวกับพื้นฐานความรู้ไม่พร้อมที่จะไปศึกษาต่อ ปัญหาในการสอบแข่งขันไม่ได้ ซึ่งมีความถี่เท่ากับ 63 , 27 , 24 และ 15 เรียงลงไปตามลำดับ

ในขณะที่ปัญหาที่เกี่ยวกับความเบื่อน่ายในการเรียน ปัญหาที่เกี่ยวกับมีเวลาไม่เพียงพอในการเรียน ปัญหาเกี่ยวกับองค์กรไม่สนับสนุนให้พนักงานศึกษาต่อ และปัญหาเกี่ยวกับการเดินทางไปเรียนระยะทางไกล และ มีความถี่ต่ำที่สุด คือเท่ากับ 7 , 4 , 3 และ 1 เรียงลงไปตามลำดับ ตามลำดับ

ตาราง 11 ปัญหาที่เกี่ยวกับการศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้นของพนักงานโรงพยาบาลเมืองสมุทร

ปัญหาเกี่ยวกับการศึกษาต่อของพนักงาน	ความถี่
1.ทุนทรัพย์ไม่พร้อม	123
2.มีภาระหน้าที่ในการปฏิบัติงาน	110
3.มีภารกิจรอบครัว	63
4.มีภารกิจส่วนตัว	27
5.พื้นฐานความรู้ไม่พร้อมจะไปศึกษาต่อ	24
6.สอบแข่งขันไม่ได้	15
7.เบื่อน่ายต่อการเรียน	7
8.มีเวลาไม่เพียงพอในการเรียน	4
9.องค์กรไม่สนับสนุนให้พนักงานศึกษาต่อ	3
10.การเดินทางไปเรียนระยะทางไกลไม่สะดวก	1

ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้นของพนักงานโรงพยาบาลเมืองสมุทร

จากการศึกษาวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับข้อเสนอแนะที่เกี่ยวกับการศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้นของพนักงานโรงพยาบาลเมืองสมุทร โดยพิจารณาจากค่าความถี่ที่ได้จากผู้ตอบแบบสอบถามจากตาราง 12 พบว่า

ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับควรให้องค์กรสนับสนุนให้พนักงานศึกษาต่อในระดับสูงให้มากขึ้น ซึ่งมีความถี่สูงถึง 32 รองลงไปคือข้อเสนอแนะเกี่ยวกับองค์กรควรจัดสรรเวลาเพื่อให้พนักงานได้มีโอกาสไปศึกษาต่อมากขึ้น ซึ่งมีความถี่ 25 และข้อเสนอแนะเกี่ยวกับองค์กรควรมีกองทุนกู้ยืมทางการศึกษาให้แก่พนักงาน และควรส่งเสริมให้พนักงานไปศึกษาในสาขาวิชาที่เกี่ยวข้องกับหน่วยงานเพื่อประสิทธิภาพการทำงานจะได้สูงขึ้น ซึ่งมีความถี่เท่ากับ 14 และ 13 ตามลำดับ

ในขณะที่ข้อเสนอแนะที่เกี่ยวกับควรให้สถาบันการศึกษาต่าง ๆ ลดค่าเล่าเรียนลงอีกเพื่อเอื้อประโยชน์ให้กับพนักงานที่มีรายได้ต่ำ และข้อเสนอแนะที่เกี่ยวกับควรให้สถาบันการศึกษาต่าง ๆ ขยายการรับนักศึกษาเพิ่มขึ้นเพื่อประโยชน์แก่พนักงานประจำจะได้เข้าไปศึกษาต่อมากขึ้น มีความถี่เท่ากับ 8 และ 7 ตามลำดับ

ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับสถาบันการศึกษาต่าง ๆ ควรจัดการเรียนการสอนที่เอื้อแก่พนักงาน เช่น วันเสาร์-อาทิตย์เพิ่มขึ้น ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับสถาบันการศึกษาต่าง ๆ ควรปรับปรุงหลักสูตรการเรียนการสอนให้น่าสนใจ และข้อเสนอแนะเกี่ยวกับสถาบันการศึกษาต่าง ๆ ควรมีเทคนิคการสอนที่แปลกใหม่น่าสนใจ มีความถี่ต่ำที่สุด คือเท่ากับ 3 , 2 และ 2 ตามลำดับ

ตาราง 12 ข้อเสนอแนะของพนักงานเกี่ยวกับการศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้นของพนักงาน
โรงพยาบาลเมืองสมุทร

ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการศึกษาต่อของพนักงาน	ความถี่
1.ควรให้องค์กรควรสนับสนุนให้พนักงานศึกษาต่อมากขึ้น	32
2.องค์กรควรจัดสรรเวลาเพื่อให้พนักงานได้มีโอกาสไปศึกษาต่อมากขึ้น	25
3.องค์กรควรมีกองทุนกู้ยืมทางการศึกษาให้แก่พนักงาน	14
4.ควรส่งเสริมให้พนักงานไปศึกษาต่อในสาขาที่เกี่ยวข้องกับหน่วยงาน เพื่อ ประสิทธิภาพในการทำงานจะได้สูงขึ้น	13
5.ควรให้สถาบันการศึกษาต่าง ๆ ลดค่าเล่าเรียนลงอีก	8
6.ควรให้สถาบันการศึกษาต่าง ๆ ขยายการรับนักศึกษาเพิ่มเพื่อผู้ที่ปฏิบัติงาน อยู่จะได้เข้าศึกษามากขึ้น	7
7.สถาบันการศึกษาต่าง ๆ ควรมีการจัดการเรียนการสอนที่เอื้อต่อพนักงาน ที่ปฏิบัติงานประจำ เช่นเวลาพิเศษ วันเสาร์-วันอาทิตย์	3
8.สถาบันการศึกษาต่าง ๆ ควรมีการปรับปรุงหลักสูตรการสอนให้น่าสนใจ	2
9.สถาบันการศึกษาต่าง ๆ ควรมีวิธีการสอนที่แปลกใหม่น่าสนใจ	2

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

จากการวิเคราะห์และแปลผลข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพปัจจัยส่วนบุคคลและปัจจัยทางด้านเศรษฐกิจและสังคม และความสัมพันธ์ของปัจจัยดังกล่าวกับความต้องการศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น แยกตามระดับการศึกษา และสถาบันการศึกษาต่าง ๆ ของพนักงานโรงพยาบาลเมืองสมุทรสามารถสรุป อภิปรายผล และเสนอแนะดังนี้

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

1. เพื่อศึกษาสถานภาพด้านปัจจัยส่วนบุคคลและปัจจัยทางเศรษฐกิจและสังคมของพนักงานโรงพยาบาลเมืองสมุทร
2. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลและปัจจัยเศรษฐกิจและสังคมกับความต้องการศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้นของพนักงานโรงพยาบาลเมืองสมุทร
3. เพื่อศึกษาปัญหาและข้อเสนอแนะในการศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้นของพนักงานโรงพยาบาลเมืองสมุทร

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้คือ พนักงานที่ปฏิบัติงานอยู่ในโรงพยาบาลเมืองสมุทร ทั้ง 3 แห่งที่กำลังศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้นในสถาบันการศึกษาต่าง ๆ หรือมีความต้องการที่จะศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น ณ ปัจจุบัน ปี พ.ศ. 2546 จำนวน 189 คน ซึ่งได้มาจากการสุ่มโดยใช้วิธีการสุ่มแบบอย่างง่าย (Simple random sampling) โดยวิธีจับสลาก

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัยครั้งนี้เป็น แบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความต้องการศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้นของพนักงานโรงพยาบาลเมืองสมุทรที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นซึ่งมีลักษณะเป็นแบบคำถามแบบปลายปิดและปลายเปิด

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ผู้วิจัยดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS/PC for Windows (Statistical Package for the Social Science personal Computer) Version 10.0 ตามขั้นตอนดังต่อไปนี้

1.วิเคราะห์สถานภาพส่วนบุคคล สถานภาพทางเศรษฐกิจและสังคมและสถานภาพด้านความต้องการศึกษาต่อของพนักงานโรงพยาบาลเมืองสมุทร ด้วยการใช้ ค่าร้อยละ ค่าคะแนนเฉลี่ย และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน

2.วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลและปัจจัยทางเศรษฐกิจและสังคม กับความต้องการศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้นของพนักงานโรงพยาบาลเมืองสมุทร ด้วยการทดสอบค่าไคสแควร์

3.วิเคราะห์ปัญหาและข้อเสนอแนะของการศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้นของพนักงานโรงพยาบาลเมืองสมุทร ด้วยการทำการแจกแจงความถี่

สรุปผลการวิจัย

จากการศึกษาสถานภาพด้านปัจจัยส่วนบุคคลและปัจจัยทางด้านเศรษฐกิจและสังคมที่มีความสัมพันธ์กับความต้องการศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้นของพนักงานโรงพยาบาลเมืองสมุทร

1.สถานภาพด้านปัจจัยส่วนบุคคลและปัจจัยทางด้านเศรษฐกิจและสังคมของพนักงานโรงพยาบาลเมืองสมุทร

จากผลการศึกษาสามารถสรุปผลได้ดังนี้

1.1 สถานภาพด้านปัจจัยส่วนบุคคล

จากการศึกษาข้อมูลของกลุ่มตัวอย่าง พบว่าพนักงานโรงพยาบาลเมืองสมุทรที่มีความต้องการศึกษาต่อเป็นเพศหญิงมากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 82.5 พนักงานมีอายุในช่วง 26-30 ปี ในสัดส่วนสูงที่สุดคิดเป็นร้อยละ 38.60 และมีอายุต่ำกว่า 20 ปีเพียงร้อยละ 5.80 อายุเฉลี่ยของพนักงานคือ 27 ปี ($\bar{X} = 27.05$) พนักงานสำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีมีสัดส่วนสูงที่สุดร้อยละ 37.6 และพนักงานที่สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโทมีสัดส่วนเพียง ร้อยละ 1.1 จากการศึกษพบว่าพนักงานที่มีความต้องการศึกษาต่อปฏิบัติงานอยู่ในฝ่ายธุรการ ในสัดส่วนสูงที่สุดร้อยละ 51.3 และพนักงานที่ปฏิบัติงานอยู่ในฝ่ายแพทย์ มีสัดส่วนเพียงร้อยละ 9.5 พิจารณาจากอายุงานของพนักงานพบว่า พนักงานที่มีความต้องการศึกษาต่อมีอายุงานต่ำกว่า 2 ปี ในสัดส่วนสูงที่สุดร้อยละ 29.10 และพนักงานที่มีอายุงานระหว่าง 8-10 ปี มีสัดส่วนเพียงร้อยละ 4.80 พิจารณาจากภูมิลำเนาเดิมของพนักงาน พบว่า พนักงานมีภูมิลำเนาในเขตภาคกลางในสัดส่วนสูงที่สุดร้อยละ 34.9 รองลงมามีภูมิลำเนาอยู่ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ร้อยละ 26.5 ส่วนพนักงานที่มีภูมิลำเนาเดิมอยู่ใน กรุงเทพมหานคร ภาคเหนือ ภาคใต้ และภาคตะวันออก มีสัดส่วนเท่ากับร้อยละ 15.3 ร้อยละ 11.6 ร้อยละ 6.3 และร้อยละ 5.3 ตามลำดับ พิจารณาจากสถานภาพสมรสของพนักงาน พบว่า พนักงาน มีสถานภาพโสดมีสัดส่วนสูงถึงร้อยละ 74.1 และมีสถานภาพสมรส สถานภาพหย่าร้าง สถานภาพอื่น ๆ ร้อยละ 22.8 ร้อยละ 2.1 และร้อยละ 1.1 ตามลำดับ

1.2 สถานภาพด้านปัจจัยเศรษฐกิจและสังคม

บิดาของพนักงานที่มีความต้องการศึกษาต่อ สำเร็จการศึกษาในระดับประถมศึกษา มีสัดส่วนสูงที่สุดคิดเป็นร้อยละ 57.1 และสำเร็จการศึกษาระดับสูงกว่าปริญญาตรีมีสัดส่วนเพียงร้อยละ 0.5 ส่วนมารดาของพนักงานที่สำเร็จการศึกษาในระดับประถมศึกษา มีสัดส่วนสูงที่สุดร้อยละ 69.8 และสำเร็จการศึกษาในระดับอนุปริญญา มีสัดส่วนเพียง ร้อยละ 2.6 บิดาของพนักงานประกอบอาชีพเกษตรกรรมมีสัดส่วนสูงที่สุดคิดเป็นร้อยละ 33.9 และบิดาของพนักงานที่รับราชการ / รัฐวิสาหกิจ มีสัดส่วนเพียงร้อยละ 11.1 มารดาของพนักงานประกอบอาชีพเกษตรกรรมมีสัดส่วนสูงที่สุดคิดเป็นร้อยละ 34.4 และมารดาของพนักงานที่รับราชการ / รัฐวิสาหกิจ มีสัดส่วนเพียงร้อยละ 2.1 พนักงานที่ต้องการศึกษาต่อมีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนอยู่ระหว่าง 5,001-15,000 บาท มีสัดส่วนสูงที่สุดคิดเป็นร้อยละ 73.5 และพนักงานที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนอยู่ระหว่าง 25,001-35,000 บาท มีสัดส่วนเพียงร้อยละ 1.6 ส่วนบิดาของพนักงานที่มีรายได้ต่อเดือนต่ำกว่า 10,001 บาทมีสัดส่วนสูงสุดคิดเป็นร้อยละ 37.6 และบิดาของพนักงานที่มีรายได้ต่อเดือนระหว่าง 40,001-50,000 มีสัดส่วนเพียงร้อยละ 0.5 ส่วนมารดาของพนักงานที่ไม่มีรายได้มีสัดส่วนสูงสุดคิดเป็นร้อยละ 44.4 และมารดาของพนักงานที่มีรายได้ต่อเดือนระหว่าง 30,001-40,000 บาท มีสัดส่วนเพียงร้อยละ 0.5 พนักงานไม่มีความคาดหวังที่จะได้รับรายได้หลังจากจบการศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้นแล้ว ในสัดส่วนสูงที่สุดคิดเป็นร้อยละ 45.5 และมีความคาดหวังที่จะได้รับรายได้ที่สูงกว่า 25,000 บาท มีสัดส่วนเพียงร้อยละ 4.2 ช่วงเวลาเรียนที่พนักงานประสงค์จะศึกษาต่อ จะเป็น วันเสาร์และวันอาทิตย์ เวลา 8.00-16.00 น. เป็นสัดส่วนสูงสุดร้อยละ 46.0 และช่วงเวลาอื่น ๆ มีสัดส่วนเพียงร้อยละ 5.8 พนักงานมีความต้องการศึกษาต่อในอัตราค่าเล่าเรียนต่อภาคการศึกษาอยู่ระหว่าง 3,001-6,000 บาท มีสัดส่วนสูงสุดร้อยละ 33.3 และอัตราค่าเล่าเรียนต่อภาคการศึกษาระหว่าง 27,001-30,000 บาท มีสัดส่วนเพียงร้อยละ 1.6 พนักงานมีความคาดหวังต่อความก้าวหน้าในอาชีพหลังจากสำเร็จการศึกษาต่อแล้ว มีสัดส่วนสูงที่สุดร้อยละ 91.0 มีเพียงร้อยละ 9.0 ที่ไม่ได้คาดหวังความก้าวหน้าในอาชีพไว้ พนักงานมีความคาดหวังในการเปลี่ยนอาชีพที่ดีขึ้นหลังจากจบการศึกษาต่อแล้ว มีความคาดหวังมากมีสัดส่วนสูงสุดคิดเป็นร้อยละ 51.9 มีความคาดหวังปานกลาง ร้อยละ 42.3 มีความคาดหวังน้อยเพียงร้อยละ 5.8 พนักงานได้รับข้อมูลทางด้านการศึกษาต่อ จากหนังสือพิมพ์และนิตยสารมีสัดส่วนสูงสุดร้อยละ 35.0 และพนักงานได้รับข้อมูลจากสื่ออื่นๆ น้อยที่สุดคิดเป็นร้อยละ 4.2

1.3 สถานภาพทางด้านการต้องการศึกษาต่อของพนักงาน

พนักงานโรงพยาบาลที่ไม่ได้ศึกษาต่ออยู่ในปัจจุบัน มีสัดส่วนสูงที่สุดคิดเป็นร้อยละ 70.9 ส่วนพนักงานที่กำลังศึกษาต่ออยู่ มีสัดส่วนเพียงร้อยละ 29.1 พนักงานโรงพยาบาลต้องการศึกษาต่อในอนาคตในระดับปริญญาตรีมีสัดส่วนที่สูงที่สุด คิดเป็นร้อยละ 42.3 ส่วนพนักงาน

โรงพยาบาลต้องการศึกษาต่อในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพเทคนิคมีสัดส่วนเพียง ร้อยละ 2.6 พนักงานโรงพยาบาลต้องการเข้าศึกษาต่อในมหาวิทยาลัยเปิดของรัฐ มีสัดส่วนสูงที่สุด คิดเป็น ร้อยละ 42.9 ส่วนพนักงานโรงพยาบาลที่ต้องการเข้าศึกษาต่อในวิทยาลัยเอกชน สัดส่วนเพียง ร้อยละ 2.1

2.วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล และปัจจัยทางเศรษฐกิจและสังคมกับความต้องการศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้นของพนักงานโรงพยาบาลเมืองสมุทร แยกตามระดับการศึกษาและสถาบันการศึกษา

2.1—ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลและปัจจัยทางด้านเศรษฐกิจและสังคมกับความต้องการศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้นของพนักงานโรงพยาบาลเมืองสมุทร แยกตามระดับการศึกษา

จากการวิเคราะห์พบว่า ปัจจัยส่วนบุคคลที่มีความสัมพันธ์กับความต้องการศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้นของพนักงานโรงพยาบาลเมืองสมุทร แยกตามระดับการศึกษาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ 0.05 มี สามปัจจัย คือ ระดับการศึกษาของพนักงาน ตำแหน่งงาน และสถานภาพสมรส ซึ่งเป็นไปตามสมมุติฐานของการวิจัย ในขณะที่อายุและภูมิลำเนาเดิมของพนักงานมีความสัมพันธ์กับความต้องการศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้นของ พนักงานโรงพยาบาลเมืองสมุทร แยกตามระดับการศึกษาอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ 0.05 ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมุติฐานของการวิจัยส่วนปัจจัยทางเศรษฐกิจและสังคมที่มีความสัมพันธ์กับความต้องการศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้นของพนักงานโรงพยาบาลเมืองสมุทรแยกตามระดับการศึกษา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ 0.05 มี ห้าปัจจัย คือ รายได้ต่อเดือนของบิดา รายได้ต่อเดือนของพนักงาน รายได้ต่อเดือนที่คาดหวังของพนักงาน ค่าเล่าเรียนเฉลี่ยต่อภาคการศึกษา แหล่งข้อมูลด้านการศึกษาต่อของพนักงาน ซึ่งเป็นไปตามสมมุติฐานของการวิจัย ในขณะที่ระดับการศึกษาของบิดา ระดับการศึกษาของมารดา อาชีพของบิดา อาชีพของมารดา รายได้ต่อเดือนของมารดา ช่วงเวลาที่เรียน ความคาดหวังต่อความก้าวหน้าในอาชีพ ความคาดหวังในการเปลี่ยนอาชีพ มีความสัมพันธ์กับความต้องการศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้นของพนักงานโรงพยาบาลเมืองสมุทรอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ 0.05 ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมุติฐานของการวิจัย

2.2ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลและปัจจัยทางด้านเศรษฐกิจและสังคม กับความต้องการศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้นของพนักงานโรงพยาบาลเมืองสมุทร แยกตามสถาบันการศึกษา

จากการวิเคราะห์พบว่า ปัจจัยส่วนบุคคลที่มีความสัมพันธ์กับความต้องการศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้นของพนักงานโรงพยาบาลเมืองสมุทรแยกตามสถาบันการศึกษา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ 0.05 มี สามปัจจัย คือ ระดับการศึกษาของพนักงาน ตำแหน่งงาน และสถานภาพสมรส ซึ่งเป็นไปตามสมมุติฐานของการวิจัย ในขณะที่ อายุ และภูมิลำเนาเดิม

ของพนักงานมีความสัมพันธ์กับความต้องการศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น ของ พนักงาน โรงพยาบาลเมืองสมุทร แยกตามระดับการศึกษาอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ 0.05 ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานของการวิจัย ส่วนปัจจัยทางเศรษฐกิจและสังคมที่มีความสัมพันธ์กับความต้องการศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้นของพนักงานโรงพยาบาลเมืองสมุทร แยกตามสถาบันการศึกษา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ 0.05 มีแปดปัจจัย คือ อาชีพของบิดา รายได้ต่อเดือนของบิดา รายได้ต่อเดือนของมารดา รายได้ต่อเดือนของพนักงาน รายได้ต่อเดือนที่คาดหวังของพนักงาน ค่าเล่าเรียนเฉลี่ยต่อภาคการศึกษา ช่วงเวลาเรียน แหล่งข้อมูลด้านการศึกษาต่อของพนักงาน ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานของการวิจัย ในขณะที่ ระดับการศึกษาของบิดา ระดับการศึกษาของมารดา อาชีพของมารดา ความคาดหวังต่อความก้าวหน้าในอาชีพ ความคาดหวังในการเปลี่ยนอาชีพ มีความสัมพันธ์กับความต้องการศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้นของพนักงานโรงพยาบาลเมืองสมุทรอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ 0.05 ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานของการวิจัย

3.วิเคราะห์ปัญหาและข้อเสนอแนะของการศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้นของพนักงาน โรงพยาบาลเมืองสมุทร ด้วยการให้การแจกแจงความถี่

3.1 ปัญหาที่เกี่ยวกับการศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้นของพนักงานโรงพยาบาลเมืองสมุทร จากการศึกษาวិเคราะห์พบว่า ปัญหาที่เกี่ยวกับทางการเงินคือทุนทรัพย์ไม่พร้อมสำหรับการศึกษาต่อมีความถี่สูงสุดเท่ากับ 123 และปัญหาการเดินทางไปเรียนมีระยะทางไกลมีความถี่ต่ำที่สุดเท่ากับ 1

3.2 ข้อเสนอแนะที่เกี่ยวกับการศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น ของพนักงานโรงพยาบาลเมืองสมุทร

จากการศึกษาวิเคราะห์พบว่า ข้อเสนอแนะที่เกี่ยวกับองค์กรควรสนับสนุนให้พนักงานศึกษาต่อมากขึ้น มีความถี่สูงสุดเท่ากับ 32 และข้อเสนอแนะที่เกี่ยวกับสถาบันการศึกษาควรปรับปรุงหลักสูตรการเรียนการสอนให้น่าสนใจหรือมีเทคนิคการสอนที่แปลกใหม่ มีความถี่ต่ำที่สุดเท่ากับ 2

อภิปรายผล

จากผลการศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความต้องการศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น ของ พนักงานโรงพยาบาลเมืองสมุทร จังหวัดสมุทรปราการ มีประเด็นสำคัญที่จะนำมาอภิปรายผล ดังนี้

1.ปัจจัยส่วนบุคคลและปัจจัยทางด้านเศรษฐกิจและสังคมที่มีความสัมพันธ์กับความต้องการศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้นของพนักงานโรงพยาบาลเมืองสมุทรแยกตามระดับการศึกษา

ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความต้องการศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้นของพนักงาน
โรงพยาบาลเมืองสมุทรแยกตามระดับการศึกษา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ 0.05 มี
ปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ ระดับการศึกษาของพนักงาน ตำแหน่งงาน และสถานภาพสมรส และ
ปัจจัยทางเศรษฐกิจและสังคม ได้แก่ รายได้ต่อเดือนของบิดา รายได้ต่อเดือนของพนักงาน
รายได้ต่อเดือนที่คาดหวังของพนักงาน ค่าเล่าเรียนเฉลี่ยต่อภาคการศึกษา แหล่งข้อมูลด้าน
การศึกษาต่อของพนักงาน

ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความต้องการศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้นของพนักงาน
โรงพยาบาลเมืองสมุทรแยกตามระดับการศึกษา อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ 0.05 มี
ปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ อายุและภูมิลำเนาเดิมของพนักงาน และปัจจัยทางเศรษฐกิจและสังคม
ได้แก่ระดับการศึกษาของบิดา ระดับการศึกษาของมารดา อาชีพของบิดา อาชีพของมารดา
รายได้ต่อเดือนของมารดา ช่วงเวลาที่เรียน ความคาดหวังต่อความก้าวหน้าในอาชีพ
ความคาดหวังในการเปลี่ยนอาชีพ

2. ปัจจัยส่วนบุคคลและปัจจัยทางด้านเศรษฐกิจและสังคมที่มีความสัมพันธ์กับ
ความต้องการศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้นของพนักงานโรงพยาบาลเมืองสมุทรแยกตาม
สถาบันการศึกษา

ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความต้องการศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้นของพนักงาน
โรงพยาบาลเมืองสมุทรแยกตามสถาบันการศึกษา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ 0.05 มี
ปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ ระดับการศึกษาของพนักงาน ตำแหน่งงาน และสถานภาพสมรส และ
ปัจจัยทางเศรษฐกิจและสังคม ได้แก่ อาชีพของบิดา รายได้ต่อเดือนของบิดา รายได้ต่อเดือน
ของมารดา รายได้ต่อเดือนของพนักงาน รายได้ต่อเดือนที่คาดหวังของพนักงาน ช่วงเวลา
ที่เรียน ค่าเล่าเรียนเฉลี่ยต่อภาคการศึกษา แหล่งข้อมูลด้านการศึกษาต่อของพนักงาน

ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความต้องการศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้นของพนักงาน
โรงพยาบาลเมืองสมุทรแยกตามสถาบันการศึกษา อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ 0.05
มี ปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ อายุ ภูมิลำเนาเดิมของพนักงาน และปัจจัยทางเศรษฐกิจและสังคม
ได้แก่ ระดับการศึกษาของบิดา ระดับการศึกษาของมารดา อาชีพของมารดา ความคาดหวัง
ต่อความก้าวหน้าในอาชีพ ความคาดหวังในการเปลี่ยนอาชีพ ซึ่งสามารถอภิปรายผลได้ดังนี้

อายุ พนักงานที่ศึกษาต่ออายุระหว่าง 26-30 ปี มากที่สุด ร้อยละ 38.6 รองลงมาคือ
อายุระหว่าง 21-25 ปีคิดเป็นร้อยละ 35.4 ถ้าพิจารณาจากกลุ่มอายุ 21-30 ปี สูงถึงร้อยละ 74
และจากผลการศึกษาวิเคราะห์พบว่า อายุของพนักงานมีความสัมพันธ์กับความต้องการศึกษา
ต่อในระดับที่สูงขึ้นของพนักงานโรงพยาบาลเมืองสมุทรแยกตามระดับการศึกษาและ แยกตาม
สถาบันการศึกษา อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ 0.05 ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้ง
ไว้ ($\chi^2 = 34.679$) และ ($\chi^2 = 30.176$)

จากผลการศึกษาดังกล่าวสะท้อนให้เห็นว่า การศึกษาต่อของผู้ที่ปฏิบัติงานประจำนั้นไม่ได้ขึ้นอยู่กับอายุเสมอไป เนื่องจากการศึกษาต่อในปัจจุบันเปิดกว้างมากให้กับคนทุกเพศทุกวัย สถาบันการศึกษาทั้งภาครัฐบาลและเอกชนต่าง ๆ เปิดหลักสูตรและสาขาวิชาต่าง ๆ รองรับอยู่ในทุกระดับการศึกษา อายุจึงไม่มีความสัมพันธ์กับความต้องการศึกษาต่อของพนักงาน สอดคล้องกับ การศึกษาของสมพร ศิลป์สุวรรณ (2532 : 68 -74) พบว่า อายุไม่มีความสัมพันธ์กับความต้องการศึกษาต่อพนักงานธุรกิจเอกชนพนักงานที่มีอายุแตกต่างกัน มีความต้องการศึกษาต่อไม่แตกต่างกันสอดคล้องกับ ผลการศึกษาของชัชชัย เนียรวิฑูรย์ และ ถิรพงษ์ ถิรมนัส . (2531 : 32-43) พบว่า อายุไม่มีความสัมพันธ์ความต้องการศึกษาต่อเนื่องจากของเจ้าหน้าที่สาธารณสุข เจ้าหน้าที่สาธารณสุขที่มีอายุแตกต่างกันมีความต้องการศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้นไม่แตกต่างกัน นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับผลการศึกษาของปาริชาติ รังकुณวัฒน์และคนอื่น ๆ. (2545 : 34-38) พบว่าอายุไม่มีความสัมพันธ์กับความต้องการศึกษาต่อของพยาบาลวิชาชีพ

ระดับการศึกษาของพนักงาน พนักงานโรงพยาบาลเมืองสมุทรที่มีความต้องการศึกษาต่อมีการศึกษาระดับปริญญาตรีสูงที่สุดคิดเป็นร้อยละ 37.6 รองลงมาคือระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย คิดเป็นร้อยละ 30.7 และจากผลการศึกษาวิเคราะห์พบว่า ระดับการศึกษาของพนักงาน มีความสัมพันธ์กับความต้องการศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น ของพนักงาน โรงพยาบาลเมืองสมุทรทั้ง แยกตามระดับการศึกษาและแยกตามสถาบันการศึกษา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ 0.05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ($\chi^2 = 227.180$) และ ($\chi^2 = 123.495$)

จากผลการศึกษาดังกล่าวสะท้อนให้เห็นว่า ระดับการศึกษาของพนักงาน เป็นตัวแปรที่มีความสัมพันธ์กับความต้องการศึกษาต่อแยกตามระดับการศึกษา และตามสถาบันการศึกษา เนื่องจากการศึกษาทำให้คนจะประสบความสำเร็จ จึงมุ่งมานะที่จะศึกษาต่อให้สูงที่สุดที่ตนเองจะทำได้ เพื่อที่จะนำความรู้ไปใช้ประโยชน์ในอนาคตในด้านต่าง ๆ สอดคล้องกับผลการศึกษาของ ณัฏฐา ประกฤติพงศ์.(2545 : 54-62) พบว่า ระดับการศึกษาของผู้เรียนมีความสัมพันธ์กับความต้องการเรียนต่อภาษาญี่ปุ่นในระดับชั้นที่สูงขึ้น อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ 0.05 สอดคล้องกับผลการศึกษาของ แมทสัน(Mattson, 1974 : 24-29) พบว่า ระดับการศึกษาของพยาบาล มีความสัมพันธ์กับความต้องการศึกษาต่อเนื่องจากของเจ้าหน้าที่พยาบาล พยาบาลที่มีอายุแตกต่างกันมีความต้องการศึกษาต่อเนื่องแตกต่างกัน และสอดคล้องกับผลการศึกษาของ ชัยวัฒน์ สราญเลิศ (2544 : 102-119) ระดับการศึกษาของนักศึกษาที่มีความสัมพันธ์กับการศึกษาต่อของนักศึกษาประกาศนียบัตรวิชาชีพ โรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชนในกรุงเทพฯ นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับผลการศึกษาของบุช และเลวิส (Bush and Lewis , 1978 : 10 –13) พบว่า ระดับการศึกษาของพยาบาล มีความสัมพันธ์กับการศึกษาต่อเนื่องจากของพยาบาล ผู้ที่อายุน้อยจะมีโอกาสศึกษาต่อได้มากกว่าผู้ที่มีอายุมาก

ตำแหน่งหน้าที่ในการทำงาน จากการศึกษาข้อมูลของกลุ่มตัวอย่างพบว่าพนักงานโรงพยาบาลเมืองสมุทรที่มีความต้องการศึกษาต่อมีตำแหน่งหน้าที่การทำงานอยู่ใน ฝ่ายธุรการสูงที่สุด คิดเป็นร้อยละ 51.3 รองลงมาคือ ฝ่ายพยาบาล คิดเป็นร้อยละ 39.2 และจากผลการศึกษาวิเคราะห์พบว่า ตำแหน่งหน้าที่ในการทำงาน มีความสัมพันธ์กับความต้องการศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้นของพนักงานโรงพยาบาลเมืองสมุทรทั้งแยกตามระดับการศึกษา และแยกตามสถาบันการศึกษาต่างๆ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ 0.05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ($\chi^2 = 24.934$) และ ($\chi^2 = 26.222$)

จากผลการศึกษาดังกล่าวสะท้อนให้เห็นว่า ตำแหน่งหน้าที่ในการทำงาน เป็นตัวแปรที่มีความสัมพันธ์กับความต้องการศึกษาต่อแยกตามระดับการศึกษา และตามสถาบันการศึกษา เนื่องจากพนักงานที่อยู่ในตำแหน่งหน้าที่ใดก็ตาม มีความต้องการศึกษาต่อเพื่อเพิ่มคุณวุฒิให้กับตนเอง จะได้ก้าวหน้าในอาชีพของตน สอดคล้องกับแนวคิดของ บุญพุ่ม เสนารักษ์ (2531 : 158 -169) กล่าวว่าตำแหน่งงานจะมีผลทำให้อุปสงค์สำหรับการศึกษาต่อของบุคคลเปลี่ยนแปลงไป และสอดคล้องกับผลการศึกษาของอารมณ วุฒิพฤษ (2523 : 175-192) พบว่า ตำแหน่งหน้าที่ในการทำงานมีความสัมพันธ์ความต้องการศึกษาต่อเนื่องของพยาบาลวิชาชีพ พยาบาลที่มีตำแหน่งหน้าที่การทำงานแตกต่างกันมีความต้องการศึกษาต่อแตกต่างกัน นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับ ผลการศึกษาของแมทสัน (Mattson, 1974 : 24-29) พบว่า ตำแหน่งงานหน้าที่ในการทำงาน มีความสัมพันธ์กับความต้องการศึกษาต่อเนื่องของพยาบาล พยาบาลที่มีตำแหน่งหน้าที่ในการทำงานแตกต่างกันมีความต้องการศึกษาต่อเนื่องแตกต่างกัน

ภูมิสำเนาเดิมของพนักงาน จากการศึกษาข้อมูลของกลุ่มตัวอย่างพบว่าพนักงานโรงพยาบาลเมืองสมุทรที่มีความต้องการศึกษาต่อมีภูมิสำเนา อยู่ในภาคกลางสูงที่สุดคิดเป็นร้อยละ 34.9 รองลงมาคือ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ คิดเป็นร้อยละ 26.5 และจากผลการศึกษาวิเคราะห์พบว่า ภูมิสำเนาเดิมของพนักงาน มีความสัมพันธ์กับความต้องการศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้นของพนักงานโรงพยาบาลเมืองสมุทรทั้งแยกตามระดับการศึกษา และแยกตามสถาบันการศึกษา อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ 0.05 ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ($\chi^2 = 30.968$) และ ($\chi^2 = 42.438$)

จากผลการศึกษาดังกล่าวสะท้อนให้เห็นว่า ภูมิสำเนาเดิมของพนักงาน เป็นตัวแปรที่ไม่มีความสัมพันธ์กับความต้องการศึกษาต่อแยกตามระดับการศึกษา และตามสถาบันการศึกษา เนื่องจากพนักงานส่วนใหญ่อพยพมาจากแหล่งอื่น ประกอบกับปัจจุบันมีสถาบันการศึกษาในระดับสูงรองรับอยู่ทั่วประเทศ ไม่ว่าอยู่ที่ใดก็ศึกษาต่อได้ ภูมิสำเนาเดิมจึงไม่มีผลต่อการศึกษา สอดคล้องกับผลการศึกษาของ สุพิน พินงาม.(2535 : 36) พบว่า ภูมิสำเนาเดิมของพนักงาน ไม่มีความสัมพันธ์การศึกษาต่อของพนักงานในโรงงานอุตสาหกรรม พนักงานที่มีภูมิสำเนาแตกต่างกัน มีความต้องการศึกษาต่อไม่แตกต่างกัน และสอดคล้องกับ ผลการศึกษาของ อัจฉรา

วงศ์วัฒนางมล. (2533: 124-136) พบว่า ภูมิสำเนาเดิมของพนักงานไม่มีความสัมพันธ์กับการศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาของกลุ่มตัวอย่าง ผู้ที่ศึกษาต่อที่มีภูมิสำเนาแตกต่างกัน มีความต้องการศึกษาต่อไม่แตกต่างกัน นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับ ผลการศึกษาของ สุวพันธ์ พงษ์บริบูรณ์ (2545 : 54-75) พบว่า ภูมิสำเนาเดิมของพนักงานไม่มีความสัมพันธ์กับการศึกษาต่อในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงของนักศึกษาในจังหวัดขอนแก่น

สถานภาพสมรส จากการศึกษาข้อมูลของกลุ่มตัวอย่าง พบว่า พนักงานโรงพยาบาลเมืองสมุทรที่มีความต้องการศึกษาต่อ มีสถานภาพสมรสเป็นโสดสูงสุด คิดเป็นร้อยละ 74.1 รองลงมาคือพนักงานที่มีสถานภาพสมรสแล้ว คิดเป็นร้อยละ 22.8 และจากผลการศึกษาวิเคราะห์พบว่า สถานภาพสมรส มีความสัมพันธ์กับความต้องการศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้นของพนักงานโรงพยาบาลเมืองสมุทรทั้งแยกตามระดับการศึกษา และแยกตามสถาบันการศึกษา ต่างๆ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ 0.05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ($\chi^2 = 32.951$) และ ($\chi^2 = 41.296$)

จากผลการศึกษาดังกล่าวสะท้อนให้เห็นว่า สถานภาพสมรส เป็นตัวแปรที่มีความสัมพันธ์กับความต้องการศึกษาต่อแยกตามระดับการศึกษาและตามสถาบันการศึกษา เนื่องจากภาระในการรับผิดชอบในครอบครัว คนโสดจะมีโอกาสที่จะศึกษาต่อได้มากกว่าผู้ที่สมรสแล้วเนื่องจากมีภาระรับผิดชอบน้อยกว่า สอดคล้องกับผลการศึกษาของ นวลศิริ พงศ์ถาวรวิญญู (2529 : 117-123) พบว่า ตัวแปรสถานภาพสมรสมีความสัมพันธ์กับความต้องการศึกษาต่อของนักศึกษาผู้ใหญ่ นักศึกษาผู้ใหญ่มีสถานภาพสมรสแตกต่างกันมีความต้องการศึกษาต่อแตกต่างกัน สอดคล้องกับผลการศึกษาของ อัจฉรา วงศ์วัฒนางมล. (2533: 124-136) ผู้ที่ศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษามีสถานภาพโสดมากกว่ามีสถานภาพสมรสแล้ว นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับผลการศึกษาของกรองจิต วาทีสาธกกิจ (2522 : 139-151) พบว่า สถานภาพสมรส มีความสัมพันธ์กับการศึกษาต่อของพยาบาล

ระดับการศึกษาขั้นสูงสุดของบิดา บิดาของพนักงานมีการศึกษาระดับประถมศึกษามากที่สุด ร้อยละ 57.1 รองลงมาคือ พนักงานที่บิดามีการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น คิดเป็นร้อยละ 13.2 และบิดาของพนักงานที่มีการศึกษาระดับที่ต่ำกว่าประถมศึกษา / ไม่ได้เข้าโรงเรียน คิดเป็นร้อยละ 11.6 และจากผลการศึกษาวิเคราะห์พบว่า ระดับการศึกษาขั้นสูงสุดของบิดา มีความสัมพันธ์กับความต้องการศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้นของพนักงานโรงพยาบาลเมืองสมุทรทั้งแยกตามระดับการศึกษา และแยกตามสถาบันการศึกษา อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ 0.05 ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ($\chi^2 = 44.717$) และ ($\chi^2 = 40.362$)

ระดับการศึกษาขั้นสูงสุดของมารดา มารดาของพนักงานมีการศึกษาระดับประถมศึกษา มากที่สุด ร้อยละ 69.8 รองลงมาคือ มารดาของพนักงานที่มีการศึกษาระดับที่ต่ำกว่าประถมศึกษา / ไม่ได้เข้าโรงเรียน คิดเป็นร้อยละ 11.1 พนักงานที่มารดามีการศึกษา

ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น คิดเป็นร้อยละ 6.9 และจากผลการศึกษาวิเคราะห์พบว่า ระดับการศึกษาขั้นสูงสุดของมารดา มีความสัมพันธ์กับความต้องการศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้นของพนักงานโรงพยาบาลเมืองสมุทรทั้งแยกตามระดับการศึกษา และแยกตามสถาบันการศึกษาต่าง ๆ อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ 0.05 ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ($\chi^2 = 34.480$) และ ($\chi^2 = 23.810$)

จากผลการศึกษาดังกล่าวสะท้อนให้เห็นว่า ระดับการศึกษาของบิดามารดาไม่มีผลกับความต้องการศึกษาต่อแยกตามระดับการศึกษาและตามสถาบันการศึกษาของพนักงาน เพราะพนักงานส่วนใหญ่ไม่ได้รับ อิทธิพลของการศึกษามาจากบิดามารดา พิจารณาจากบิดาของพนักงานกลุ่มที่จบการศึกษาในระดับประถมศึกษาหรือต่ำกว่าคิดเป็นร้อยละ 68.7 และมารดาของพนักงานกลุ่มที่จบการศึกษาในระดับประถมศึกษาหรือต่ำกว่าคิดเป็นร้อยละ 80.9 ทำให้บทบาทที่จะแนะนำให้บุตรทราบเรื่องการศึกษาต่อ ค่อนข้างน้อยและประกอบกับพนักงานมีประกอบอาชีพแล้วจึงสามารถตัดสินใจเรียนได้ด้วยตนเองจึงไม่ขึ้นอยู่กับระดับการศึกษาของบิดามารดาดังสมมติฐาน สอดคล้องกับผลการศึกษาของ ณัฏฐา ประกฤตพงศ์.(2545 : 54-62) พบว่าระดับการศึกษาของบิดามารดามีความสัมพันธ์กับการศึกษาต่อของนักเรียนอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ 0.05 และสอดคล้องกับผลการศึกษาของมนัสวีร์ บุญเปี่ยม.(2523: 53-54) พบว่า ระดับการศึกษาของบิดามารดาไม่มีผลกับความต้องการศึกษาต่อของพยาบาลผดุงครรภ์

อาชีพปัจจุบันของบิดา บิดาของพนักงานประกอบอาชีพเกษตรกรรมสูงที่สุดคิดเป็นร้อยละ 33.9 รองลงมาคือ บิดาของพนักงานที่ประกอบอาชีพอื่น ๆ หรือถึงแก่กรรมคิดเป็นร้อยละ 18.97 บิดาของพนักงานที่ประกอบอาชีพลูกจ้างบริษัทเอกชนและบิดาของพนักงานที่ไม่ได้ประกอบอาชีพ มีสัดส่วนเท่ากันคิดเป็นร้อยละ 12.2 และจากผลการศึกษาวิเคราะห์พบว่า อาชีพปัจจุบันของบิดา มีความสัมพันธ์กับความต้องการศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้นของพนักงานโรงพยาบาลเมืองสมุทรแยกตามระดับการศึกษา อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ 0.05 ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ($\chi^2 = 42.359$) แต่เมื่อพิจารณาแยกตามสถาบันการศึกษาพบว่า อาชีพปัจจุบันของบิดา มีความสัมพันธ์กับความต้องการศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้นของพนักงานโรงพยาบาลเมืองสมุทรแยกตามสถาบันการศึกษา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ 0.05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ($\chi^2 = 44.454$)

จากผลการศึกษาดังกล่าวสะท้อนให้เห็นว่าอาชีพปัจจุบันของบิดาไม่มีผลกับความต้องการศึกษาต่อของพนักงานในระดับการศึกษาต่าง ๆ เนื่องจากบิดาของพนักงานส่วนใหญ่ประกอบอาชีพเกษตรกรรมและประกอบอาชีพอื่น ๆ ถึงร้อยละ 52.87 และพิจารณาจากระดับการศึกษาของบิดาพนักงานส่วนใหญ่จบการศึกษาระดับประถมศึกษา จึงสะท้อนให้เห็นว่าตัวแปรอาชีพปัจจุบันของบิดาจึงไม่มีผลต่อความต้องการศึกษาต่อของพนักงาน สอดคล้องกับผลการศึกษา

ของวรรณารถ มีภูมิรู้ (2546 : 90) พบว่า อาชีพปัจจุบันของบิดาไม่มีผลต่อการตัดสินใจเข้าศึกษาของพนักงานโรงงานอุตสาหกรรม และ สอดคล้องกับผลการศึกษาของ จุฑามาต อินทรปรีชาและคนอื่นๆ (2539 : 48-53) พบว่าอาชีพของบิดาไม่มีความสัมพันธ์กับความ ต้องการศึกษาต่อสาขาพยาบาลศาสตร์ของนักเรียน นอกจากนี้อาชีพปัจจุบันของบิดามีความสัมพันธ์กับความ ต้องการศึกษาต่อแยกตามสถาบันการศึกษา เพราะ การที่บิดาประกอบอาชีพ อย่างไร จะทำให้บุตรมีพฤติกรรมลอกเลียนแบบจากบิดาโดยทางอ้อม ดังนั้นการที่บิดาศึกษาใน ด้านสาขาวิชาชีพใดหรือหลักสูตรไหน บุตรก็จะศึกษาตามแบบบิดาได้ สอดคล้องกับผล การศึกษาของสวลี อาชาสุวรรณ (2532 : 95) พบว่า อาชีพของบิดามีความสัมพันธ์เกี่ยวกับการ ศึกษาต่อของแรงงานในจังหวัดสมุทรสาคร แรงงานที่มีอาชีพของบิดาแตกต่างกันจะมี ความต้องการศึกษาต่อแตกต่างกัน และสอดคล้องกับผลการศึกษาของ ภัทรธิดา วารินทร์ (2539:130) พบว่าอาชีพของบิดามีความสัมพันธ์กับการศึกษาต่อคนงานในโรงงานอุตสาหกรรม ในจังหวัดนครปฐม นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับผลการศึกษาของ ประภาภรณ์ แก้วเหล็ก (2544 : 59-62) พบว่า อาชีพของบิดามารดามีอิทธิพลต่อความต้องการเข้าศึกษาต่อของ นักศึกษา

อาชีพปัจจุบันของมารดา มารดาของพนักงานประกอบอาชีพเกษตรกรรมสูงที่สุดคิดเป็น ร้อยละ 34.4 รองลงมาคือ มารดาของพนักงานที่ไม่ได้ประกอบอาชีพคิดเป็นร้อยละ 25.9 และ จากผลการศึกษาวิเคราะห์พบว่า อาชีพมารดา มีความสัมพันธ์กับความต้องการศึกษาต่อ ในระดับที่สูงขึ้นของพนักงานโรงพยาบาลเมืองสมุทรทั้งแยกตามระดับการศึกษา และแยกตาม สถาบันการศึกษา อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ 0.05 ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐาน ที่ตั้งไว้ ($\chi^2 = 41.163$) และ ($\chi^2 = 32.728$)

จากผลการศึกษาดังกล่าวสะท้อนให้เห็นว่า อาชีพปัจจุบันของมารดา ไม่มีผลกับความ ต้องการศึกษาต่อในระดับการศึกษาของพนักงาน เมื่อพิจารณาจากอาชีพของมารดาพนักงาน ส่วนมากอยู่ในกลุ่มเกษตรกรรมและไม่ได้ประกอบอาชีพถึงร้อยละ 60.3 ซึ่งอาชีพดังกล่าวได้ ค่าจ้างค่อนข้างต่ำ พนักงานจึงหันมาศึกษาต่อในด้านอื่นที่คาดหวังว่าจะประกอบอาชีพใน อนาคตได้ดีกว่า ตัวแปรอาชีพปัจจุบันของมารดา จึงไม่มีผลต่อความต้องการศึกษาต่อของ พนักงาน สอดคล้องกับผลการศึกษาของณัฏฐา ประกฤตพงศ์.(2545 : 54-62) พบว่าอาชีพ มารดาไม่มีความสัมพันธ์กับการศึกษาต่อของนักเรียนอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ 0.05 และยังสอดคล้องกับผลการศึกษาของวรรณารถ มีภูมิรู้ (2546 : 91) พบว่า อาชีพปัจจุบันของ มารดาไม่มีผลต่อการตัดสินใจเข้าศึกษาของพนักงานโรงงานอุตสาหกรรม

รายได้ต่อเดือนของพนักงาน พนักงานมีรายได้เดือนละ 5,001 – 15,000 บาท สูงที่สุด คิดเป็นร้อยละ 73.5 รองลงมาคือ พนักงานที่มีรายได้เดือนละ 15,001 – 25,000 บาทคิดเป็น ร้อยละ 18.5 และจากผลการศึกษาวิเคราะห์พบว่า รายได้ต่อเดือนของพนักงาน มีความสัมพันธ์

กับความต้องการศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้นของพนักงานโรงพยาบาลเมืองสมุทรทั้งแยกตามระดับการศึกษา และแยกตามสถาบันการศึกษา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ 0.05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ($\chi^2 = 67.079$) และ ($\chi^2 = 78.477$)

จากผลการศึกษาดังกล่าวสะท้อนให้เห็นว่า รายได้ต่อเดือนของพนักงาน เป็นตัวแปรที่มีความสัมพันธ์กับความต้องการศึกษาต่อแยกตามระดับการศึกษา และตามสถาบันการศึกษา เนื่องจาก พนักงานมีรายได้จากการประกอบอาชีพย่อมสามารถรับภาระค่าเล่าเรียนได้ด้วยตนเองซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของทฤษฎีอรรถประโยชน์ ที่ระบุว่ารายได้เป็นปัจจัยหนึ่งที่ส่งผลต่อความต้องการของการศึกษาของแต่ละบุคคลว่า มีความพอใจในการบริโภคมากน้อยเพียงใด (สรุปมาจาก พินเดย์คและรูบินฟีล (Pindyck and Rubinfeld. 2001 : 73,90) , ทูรท์ (Truett. 1987: G-11,G18-G19) , ปาร์กิน (Parkin.1994 : 160,637,644) , ซัมมวลสันและนอร์ทัส (samuelson and nordhuas. 1992 : 83-84,447-484) , คอปลิน (Koplin.1971 : 29-30) และบรู (Brue.1996 : 139,G-25)) และยังสอดคล้องกับผลการศึกษาของ เคอแรน (Curran 1977 : 17-22) พบว่า รายได้มีความสัมพันธ์กับความต้องการศึกษาต่อเนื่องของพยาบาล พยาบาลที่มีรายได้ต่ำ จะต้องใช้จ่ายเงินเกี่ยวกับการศึกษาหาความรู้ และพยายามสอบเข้าศึกษาต่อในมหาวิทยาลัยในอัตราสูงกว่าพวกที่มีรายได้สูง นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับผลการศึกษาของบรูช และเลวิส (Bush and Lewis , 1978 : 10 -13) ได้ศึกษาเกี่ยวกับการศึกษาต่อเนื่องของเจ้าหน้าที่พยาบาลพบว่า รายได้มีความสัมพันธ์กับการศึกษาต่อของพยาบาล

รายได้ต่อเดือนของบิดา บิดาของพนักงานมีรายได้ต่ำกว่าเดือนละ 10,000 บาทสูงที่สุดคิดเป็นร้อยละ 37.6 รองลงมาคือ พนักงานที่บิดาไม่มีรายได้คิดเป็นร้อยละ 31.2 และจากผลการศึกษาวิเคราะห์พบว่า รายได้ต่อเดือนของบิดา มีความสัมพันธ์กับความต้องการศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้นของพนักงานโรงพยาบาลเมืองสมุทรทั้งแยกตามระดับการศึกษา และแยกตามสถาบันการศึกษา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ 0.05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ($\chi^2 = 49.067$) และ ($\chi^2 = 48.605$)

จากผลการศึกษาดังกล่าวสะท้อนให้เห็นว่า รายได้ต่อเดือนของบิดา เป็นตัวแปรที่มีความสัมพันธ์กับความต้องการศึกษาต่อแยกตามระดับการศึกษาและตามสถาบันการศึกษา เนื่องจาก ร้อยละ 68.8 ของบิดาพนักงานมีรายได้ต่ำกว่า 10,000 บาทและไม่มีรายได้จึงไม่ยากให้พนักงานลำบากเหมือนตนเอง จึงสนับสนุนให้พนักงานศึกษาต่อในระดับสูงขึ้น เพื่อที่จะได้ประกอบอาชีพที่ดีกว่าในปัจจุบันสอดคล้องกับ ผลการศึกษาของ นวลศิริ พงศ์ถาวรภิญโญ (2529 : 117-123) พบว่า รายได้ของบิดามีความสัมพันธ์กับความต้องการศึกษาต่อของนักศึกษา นักศึกษาที่มีบิดามีรายได้แตกต่างกันจะมีความต้องการศึกษาต่อแตกต่างกัน และสอดคล้องกับแนวคิดของ อัมพร วิจิตรพันธ์ (2520 : 26-28) ได้กล่าวว่าฐานะทางเศรษฐกิจ

ของบิดามีรายได้สูง ก็จะส่งเสริมให้บุตร-ธิดาได้เรียนหนังสือสูง นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับ ผลการศึกษาของ สมมาตร แจ่มจรัส (2543 : 49-52) พบว่า รายได้ของบิดามีความสัมพันธ์ต่อการ ศึกษาต่อในระดับปริญญาโทของนักศึกษา

รายได้ต่อเดือนของมารดา มารดาของพนักงานไม่มีรายได้สูงที่สุดคิดเป็นร้อยละ 44.4 รองลงมาคือ พนักงานที่มารดามีรายได้ต่ำกว่าเดือนละ 10,000 บาทคิดเป็นร้อยละ 38.1 พนักงานที่มารดามีรายได้เดือนละ 10,001 – 20,000 บาทคิดเป็นร้อยละ 12.7 และจาก ผลการศึกษาวิเคราะห์ พบว่า รายได้ต่อเดือนของมารดา มีความสัมพันธ์กับความต้องการศึกษา ต่อในระดับที่สูงขึ้นของพนักงานโรงพยาบาลเมืองสมุทรแยกตามระดับการศึกษา อย่างไม่มีนัย สำคัญทางสถิติ ณ ระดับ 0.05 ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ($\chi^2 = 26.505$) แต่เมื่อ พิจารณาแยกตามสถาบันการศึกษาพบว่า รายได้ต่อเดือนของมารดา มีความสัมพันธ์กับ ความต้องการศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น ของพนักงานโรงพยาบาลเมืองสมุทร แยกตามสถาบัน การศึกษา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ 0.05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ($\chi^2 = 70.501$)

จากผลการศึกษาดังกล่าวสะท้อนให้เห็นว่า รายได้ต่อเดือนของมารดา ไม่มีความสัมพันธ์ กับความต้องการศึกษาต่อของพนักงานแยกตามระดับการศึกษา เนื่องจาก มารดาของพนักงาน ส่วนใหญ่ไม่ได้ประกอบอาชีพและมีอายุมาก จึงไม่ได้มีส่วนสนับสนุนให้พนักงานศึกษาต่อ เท่าที่ควร สอดคล้องกับผลการศึกษาของณัชชา ประกฤตพงศ์.(2545 : 54-62) พบว่า ระดับ รายได้ของมารดามีความสัมพันธ์กับความต้องการศึกษาต่อของนักเรียนที่เรียนภาษาญี่ปุ่นอย่าง ไม่มีนัยสถิติ ณ ระดับ 0.05 และสอดคล้องกับผลการศึกษาของ ชัยวัฒน์ สราญเลิศ (2544 : 102-119) พบว่ารายได้ต่อเดือนของมารดาไม่มีความสัมพันธ์กับการศึกษาต่อในระดับ ปริญญาตรี สาขาวิทยาการคอมพิวเตอร์ของนักเรียน นอกจากนี้ รายได้ต่อเดือนของมารดา มีความสัมพันธ์กับความต้องการศึกษาต่อแยกตามสถาบันการศึกษา เพราะ มีมารดาของ พนักงานบางส่วนอยากให้พนักงานศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้นอีก จะได้มีอนาคตที่ดี จึงได้มีส่วน สนับสนุนส่งเสริมให้พนักงานศึกษาต่อสอดคล้องกับ ผลการศึกษาของ นวลศิริ พงศ์ถาวรรักษ์ (2529 : 117-123) พบว่ารายได้ของมารดามีความสัมพันธ์กับความต้องการศึกษาต่อ ของนักศึกษา นักศึกษาที่มีมารดามีรายได้แตกต่างกันจะมีความต้องการศึกษาต่อแตกต่างกัน และสอดคล้องกับแนวคิดของ อัมพร วิจิตรพันธ์ (2520 : 26-28) ได้กล่าวว่าฐานะทางเศรษฐกิจ ของมารดามีรายได้สูง ก็จะส่งเสริมให้บุตร-ธิดาได้เรียนหนังสือสูง นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับผล การศึกษาของสมมาตร แจ่มจรัส (2543 : 49-52) พบว่า รายได้ของมารดามีความสัมพันธ์ต่อ การศึกษาต่อในระดับปริญญาโทของนักศึกษา

รายได้ต่อเดือนที่คาดหวังของพนักงาน พนักงานยังไม่มีข้อมูลในการคาดหวังทาง รายได้ที่เพิ่มขึ้นหลังจากจบการศึกษาสูงที่สุดคิดเป็นร้อยละ 45.5 รองลงมาคือ พนักงานที่คาด

หวังรายได้ 10,001-15,000 บาทคิดเป็นร้อยละ 22.8 2 และจากผลการศึกษาวิเคราะห์พบว่า รายได้ต่อเดือนที่คาดหวังของพนักงาน มีความสัมพันธ์กับความต้องการศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้นของพนักงานโรงพยาบาลเมืองสมุทรทั้งแยกตามระดับการศึกษา และแยกตามสถานบันการศึกษา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ 0.05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ($\chi^2 = 56.030$) และ ($\chi^2 = 62.640$)

จากผลการศึกษาดังกล่าวสะท้อนให้เห็นว่า รายได้ต่อเดือนที่คาดหวังของพนักงาน เป็นตัวแปรที่มีความสัมพันธ์กับความต้องการศึกษาต่อแยกตามระดับการศึกษา และตามสถานบันการศึกษา เนื่องจาก พนักงานมีความคาดหวังในด้านรายได้ที่เพิ่มขึ้นและความเป็นอยู่ที่ดีขึ้นว่าเกิดจากการศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น มีทักษะความรู้และคุณวุฒิ เพื่อที่จะสามารถนำไปใช้ปรับปรุงงานหรือปรับตำแหน่งงานในอนาคต สอดคล้องกับแนวคิดของโนลส์ (Knowles, 1980 : 82-89) กล่าวว่า ทุกคนมุ่งหวังที่จะประสบความสำเร็จด้วยกันทั้งนั้น จึงต้องพยายามหาช่องทางไปสู่ความสำเร็จดังกล่าว จึงเกิดพฤติกรรมต่างๆ ตามมาคือ พนักงานทุกคนต้องการศึกษาให้สูงเพื่อใช้เป็นบันไดไปสู่ความความสำเร็จในอนาคต และยังสอดคล้องกับผลการศึกษาของ สุภาพ ชีระประทีป (2516 : บทคัดย่อ) พบว่า พยาบาลประจำโรงพยาบาลรามาศิริ มีความต้องการศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้นเนื่องจากต้องการมีเงินเดือนสูงขึ้น

ความคาดหวังต่อความก้าวหน้าในอาชีพ พนักงานโรงพยาบาลเมืองสมุทรมีความคาดหวังต่อความก้าวหน้าในอาชีพ คิดเป็นร้อยละ 91 ส่วนที่ไม่มีความคาดหวัง คิดเป็นร้อยละ 9 และจากผลการศึกษาวิเคราะห์พบว่า ความคาดหวังต่อความก้าวหน้าในอาชีพ มีความสัมพันธ์กับความต้องการศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้นของพนักงานโรงพยาบาลเมืองสมุทร ทั้งแยกตามระดับการศึกษา และแยกตามสถานบันการศึกษา อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ 0.05 ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ($\chi^2 = 3.702$) และ ($\chi^2 = 7.449$) และพิจารณาตามเหตุผลของการคาดหวังมีเหตุผลการคาดหวังในการก้าวหน้าในการประกอบอาชีพ สูงที่สุดคิดเป็นร้อยละ 36.5 รองลงมาคือ เป็นการนำวุฒิที่ได้มาไปปรับตำแหน่งงานส่งผลให้รายได้เพิ่มขึ้น คิดเป็นร้อยละ 28 คาดหวังในด้านการนำความรู้ที่เรียนมาปรับปรุงงานและพัฒนาองค์กร คิดเป็นร้อยละ 14.8 นำความรู้เพิ่มเติมไปหารายได้จากงานประจำ คิดเป็นร้อยละ 9.5 ส่วนได้รู้จักสาขาวิชาชีพที่เรียนกว้างขวางขึ้น คิดเป็นร้อยละ 4.8 และจากผลการศึกษาวิเคราะห์พบว่า เหตุผลต่อความคาดหวังต่อความก้าวหน้าในอาชีพ มีความสัมพันธ์กับความต้องการศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้นของพนักงานโรงพยาบาลเมืองสมุทรทั้งแยกตามระดับการศึกษา และแยกตามสถานบันการศึกษา อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ 0.05 ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ($\chi^2 = 43.251$) และ ($\chi^2 = 48.019$)

จากผลการศึกษาดังกล่าวสะท้อนให้เห็นว่า ความคาดหวังต่อความก้าวหน้าในอาชีพ เป็นตัวแปรที่ไม่มีความสัมพันธ์กับความต้องการศึกษาต่อแยกตามระดับการศึกษา และตามสถานบัน

การศึกษา เนื่องจาก พนักงานเมื่อได้ไปศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้นแล้วและเมื่อสำเร็จการศึกษา กลับมาองค์กรก็ให้ปฏิบัติงานในตำแหน่งเดิมและในอัตราเงินเดือนเดิมที่เคยได้รับอยู่ เนื่องจาก สภาวะเศรษฐกิจในปัจจุบันยังไม่ค่อยฟื้นนัก ทางองค์กรจึงไม่มีนโยบายในการปรับเงินเดือนและ ตำแหน่งงานให้ ทำให้พนักงานบางส่วนที่ได้งานที่ดีกว่าก็ลาออกไปสู่องค์กรใหม่ จึงทำให้ พนักงานบางส่วนจึงไม่มีความคาดหวังในด้านนี้ สอดคล้องกับสอดคล้องกับแนวคิดของโนลส์ (Knowles. 1980 : 82-89) กล่าวว่า ทุกคนมุ่งหวังที่จะประสบความสำเร็จด้วยกันทั้งนั้น จึง ต้องพยายามหาช่องทางไปสู่ความสำเร็จดังกล่าว จึงเกิดพฤติกรรมคือพนักงานที่ศึกษาต่อมา แล้วไม่ได้รับการปรับเงินเดือนและตำแหน่งก็ลาออกไปอยู่ที่อื่นที่มีอนาคตดีกว่าและยังสอดคล้อง กับมาสโลว์ (Maslow. 1970 : 80) ความต้องการเกียรติยศชื่อเสียงความสำเร็จในหน้าที่ การงาน เช่นเดียวกับโนลส์

ค่าเล่าเรียนเฉลี่ยต่อภาคการศึกษา พนักงานมีความต้องการอัตราค่าเล่าเรียนเฉลี่ยต่อ ภาคการศึกษาจำนวน 3,001-6,000 บาท สูงที่สุดคิดเป็นร้อยละ 33.3 รองลงมาคือ อัตรา ค่าเล่าเรียนเฉลี่ยต่อภาคการศึกษาจำนวน 6,001-9,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 21.7 และ ต้องการอัตราค่าเล่าเรียนเฉลี่ยต่อภาคการศึกษาจำนวน ต่ำกว่า 3,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 13.8 และจากผลการศึกษาวิเคราะห์พบว่า ค่าเล่าเรียนเฉลี่ยต่อภาคการศึกษา มีความสัมพันธ์กับ ความต้องการศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้นของพนักงานโรงพยาบาลเมืองสมุทร ทั้งแยกตามระดับ การศึกษา และแยกตามสถาบันการศึกษา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ 0.05 ซึ่งเป็นไป ตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ($\chi^2 = 86.463$) และ ($\chi^2 = 103.255$)

จากผลการศึกษาดังกล่าวสะท้อนให้เห็นว่า ค่าเล่าเรียนเฉลี่ยต่อภาคการศึกษา เป็นตัวแปร ที่มีความสัมพันธ์กับความต้องการศึกษาต่อในระดับการศึกษา และในสถาบันการศึกษาต่างๆ เนื่องจาก พิจารณากลุ่มค่าเล่าเรียนที่พนักงานต้องการอยู่ในช่วงต่ำกว่า 9,000 ถึงร้อยละ 68.8 และสถานศึกษาส่วนใหญ่ที่พนักงานต้องการศึกษาต่อคือมหาวิทยาลัยปิด และมหาวิทยาลัยเปิด ของรัฐบาล สูงถึงร้อยละ 71.20 ซึ่งจะเห็นได้ว่า พนักงานมีความต้องการค่าเล่าเรียนเฉลี่ย ต่อภาคการศึกษาในช่วงนี้เพราะพอที่จะรับภาระเองได้ไม่ต้องพึ่งครอบครัวสอดคล้องกับแนวคิด ของ บุญพุ่ม เสนารักษ์ (2531 : 158 -169) กล่าวว่าอัตราค่าเล่าเรียนจะมีผลทำให้อุปสงค์ สำหรับการบริการทางการศึกษาเปลี่ยนแปลงไป และสอดคล้องกับผลการศึกษาของ ไพบุลย์ หลักคำแก้ว.(2525 : บทคัดย่อ) พบว่า อัตราค่าเล่าเรียนถูกจึงส่งผลให้นักศึกษาผู้ใหญ่สมัคร เข้าเรียนกันมาก

ช่วงเวลาที่เรียน พนักงานต้องการเรียนในช่วง วันเสาร์ — อาทิตย์ เวลา 8.00 น. ถึง 16.00 น.เป็นสัดส่วนที่มากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 46.0 รองลงมาคือ พนักงานต้องการเรียนใน ช่วงวันจันทร์ ถึงวันศุกร์ ในเวลาหลังเลิกงานช่วง 18.00 น. — 21.00 น. คิดเป็นร้อยละ 20.1 พนักงานไม่ต้องการไปเรียนในเวลา แต่อยากศึกษาด้วยตนเองแล้วไปสอบ คิดเป็นร้อยละ 19.0

จากผลการศึกษาวิเคราะห์พบว่า ช่วงเวลาที่เรียน มีความสัมพันธ์กับความต้องการศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้นของพนักงานโรงพยาบาลเมืองสมุทร แยกตามระดับการศึกษาอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ 0.05 ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ($\chi^2 = 19.886$) แต่เมื่อพิจารณาแยกตามสถาบันการศึกษาพบว่า ช่วงเวลาที่เรียน มีความสัมพันธ์กับความต้องการศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้นของพนักงานโรงพยาบาลเมืองสมุทรแยกตามสถาบันการศึกษา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ 0.05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ($\chi^2 = 49.169$)

จากผลการศึกษาดังกล่าวสะท้อนให้เห็นว่า ช่วงเวลาที่เรียน เป็นตัวแปรที่ไม่มีความสัมพันธ์กับความต้องการศึกษาต่อแยกตามระดับการศึกษา เนื่องจากสถาบันการศึกษาของรัฐส่วนใหญ่เป็นผู้กำหนดเวลาเรียนเองและยังเปิดหลักสูตรภาคพิเศษ และระดับการศึกษาที่พนักงานต้องการเรียนน้อย ทำให้พนักงานซึ่งมีภาระในการทำงาน มีโอกาสน้อยในการที่จะเลือกเวลาเรียนที่เหมาะสมในการศึกษาต่อ สอดคล้องกับผลการศึกษาของ ณัฏฐา ประกฤติพงศ์ (2545 : 54-62) พบว่า ช่วงเวลาเรียนมีความสัมพันธ์กับการศึกษาต่อของนักเรียน อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ 0.05 แต่เมื่อพิจารณาแยกตามสถาบันการศึกษาพบว่า ช่วงเวลาที่เรียน มีความสัมพันธ์กับความต้องการศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้นของพนักงานโรงพยาบาลเมืองสมุทรแยกตามสถาบันการศึกษา เนื่องจากพนักงานบางส่วนเข้าศึกษาในมหาวิทยาลัยเปิดของรัฐ ซึ่งไม่ต้องไปเรียนก็ได้ใช้การศึกษาด้วยตำราอยู่ที่บ้านแล้วไปสอบเอา พนักงานจึงมีโอกาสเลือกใช้เวลาศึกษาได้อย่างเต็มที่สอดคล้องกับ ผลการศึกษาของ สุภาพ วีระประทีป (2516 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาความต้องการศึกษาต่อของพยาบาลประจำการโรงพยาบาลรามาริบัติ พบว่าพนักงานสามารถเลือกไปศึกษาต่อในภาคพิเศษในมหาวิทยาลัยได้โดยไม่เสียเวลาทำงานและสอดคล้องกับผลการศึกษาของอีเดลสไตน์ และ บันเนล . (Edelstein and Bunnell , 1978 : 19 – 23) ได้ทำการสำรวจเหตุผลที่พยาบาลเข้าศึกษาในโครงการศึกษาต่อเนื่องโดยใช้แบบสอบถามกับพยาบาล พบว่าช่วงเวลาที่เรียนมีความสัมพันธ์กับการศึกษาต่อของพยาบาล

แหล่งข้อมูลข่าวสารด้านการศึกษาต่อเนื่อง พนักงานโรงพยาบาลเมืองสมุทร ได้รับข้อมูลทางด้านการศึกษาจากหนังสือพิมพ์และนิตยสารมากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 35 รองลงมาได้รับข้อมูลหรือคำแนะนำจากบุคคลคิดเป็นร้อยละ 25.4 พนักงานได้รับข้อมูลทางด้านการศึกษาจากแหล่งข้อมูลประเภท วิทยุ โทรทัศน์และอินเทอร์เน็ต คิดเป็นร้อยละ 20 พนักงานได้รับข้อมูลหรือคำแนะนำจากแผ่นปลิวหรือป้ายประกาศคิดเป็นร้อยละ 15.4 จากผลการศึกษาวิเคราะห์พบว่า แหล่งข้อมูลข่าวสารด้านการศึกษาต่อเนื่อง มีความสัมพันธ์กับความต้องการศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้นของพนักงานโรงพยาบาลเมืองสมุทรทั้งแยกตามระดับการศึกษา และแยกตามสถาบันการศึกษา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ 0.05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ($\chi^2 = 72.141$) และ ($\chi^2 = 70.147$)

จากผลการศึกษาดังกล่าวสะท้อนให้เห็นว่า แหล่งข้อมูลข่าวสารด้านการศึกษาต่อเนื่องเป็นตัวแปรที่มีความสัมพันธ์กับความต้องการศึกษาต่อแยกตามระดับการศึกษา และแยกตามสถาบันการศึกษา เนื่องจาก ปัจจุบันเทคโนโลยีเปลี่ยนแปลงไปเร็วสื่อต่าง ๆ ก็มีข้อมูลเกี่ยวกับการศึกษาอย่างมากมายเกือบทุกสถาบันการศึกษาทั้งของรัฐและเอกชน ทั้งสื่อที่อยู่ในรูปของโทรทัศน์ วิทยุ อินเทอร์เน็ต หนังสือพิมพ์ นิตยสาร แผ่นปลิวหรือป้ายประกาศ หรือสื่อบุคคล เช่น พ่อแม่ ญาติพี่น้อง เพื่อนแนะนำข้อมูลมา ทำให้พนักงานได้รับสื่อเหล่านี้และสามารถได้ข้อมูลทางการศึกษาต่อและเลือกได้อย่างอิสระ ทำให้สื่อเหล่านี้จึงมีผลต่อ ความต้องการศึกษาต่อในยุคปัจจุบัน สอดคล้องกับ แนวคิดของรวิชัย สันติประภา (มปป. : 9 -10) กล่าวว่า การรับข้อมูลด้านการศึกษา รับจากบุคคลอื่นเช่น พ่อแม่ เพื่อน ฯ หรือรับจากมวลชน เช่น วิทยุ โทรทัศน์ ฯ ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ โรเจอร์(Rogers.1983 : 197-198) แบ่งการรับข้อมูลออกเป็นสองทางเช่นกันคือช่องทางจากบุคคล และช่องทางจากมวลชน และสอดคล้องกับผลการศึกษาของสวลี อาชาสุวรรณ (2532 : 95) พบว่าสื่อประเภทหนังสือพิมพ์มีความสัมพันธ์กับการศึกษาต่อของแรงงาน นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับผลการศึกษาของสินธุ์ สโรบล และคนอื่น ๆ (2542 : 73-76) พบว่า โปสเตอร์และป้ายประกาศมีความสัมพันธ์กับการศึกษาต่อของข้าราชการ

ความคาดหวังในการเปลี่ยนอาชีพ พนักงานโรงพยาบาลเมืองสมุทร มีความคาดหวังในการเปลี่ยนอาชีพมากเป็นสัดส่วนมากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 51.9 รองลงมาคือมีความคาดหวังในการเปลี่ยนอาชีพปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 42.3 มีความคาดหวังในการเปลี่ยนอาชีพน้อยคิดเป็นร้อยละ 5.8 และจากผลการศึกษาวิเคราะห์พบว่า ความคาดหวังในการเปลี่ยนอาชีพมีความสัมพันธ์กับความต้องการศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น ของพนักงานโรงพยาบาลเมืองสมุทรทั้งแยกตามระดับการศึกษา และแยกตามสถาบันการศึกษา อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ 0.05 ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ($\chi^2 = 8.441$) และ ($\chi^2 = 8.654$) และพิจารณาตามเหตุผลของการคาดหวัง มีเหตุผลการคาดหวังในการเปลี่ยนอาชีพสูงที่สุด คือเป็นความคาดหวังในด้านได้ความรู้ใหม่มาใช้ประโยชน์ในการหางานพิเศษทำ คิดเป็นร้อยละ 45 ความคาดหวังในการที่จะก้าวหน้าในด้านต่าง ๆ คิดเป็นร้อยละ 43.9 และความคาดหวังในด้านอื่น ๆ ร้อยละ 5.8 และเมื่อพิจารณาเหตุผลในการเปลี่ยนอาชีพพบว่ามีความสัมพันธ์กับความต้องการศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้นของพนักงานโรงพยาบาลเมืองสมุทรทั้ง แยกตามระดับการศึกษา และแยกตามสถาบันการศึกษาต่าง ๆ อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ 0.05 ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ($\chi^2 = 14.414$) และ ($\chi^2 = 18.047$)

จากผลการศึกษาดังกล่าวสะท้อนให้เห็นว่า ความคาดหวังในการเปลี่ยนอาชีพ เป็นตัวแปรที่ไม่มีความสัมพันธ์กับความต้องการศึกษาต่อแยกตามระดับการศึกษา และตามสถาบันการศึกษาเนื่องจาก ในภาวะปัจจุบันเศรษฐกิจไม่ค่อยดี ทำให้พนักงานไม่ได้คาดหวัง

ในการเปลี่ยนอาชีพหลังจากศึกษาต่อแล้วมากนัก งานหายาก ถ้าออกมาแล้วกลัวจะหางานไม่ได้ สอดคล้องกับแนวคิดของโนลส์ (Knowles. 1980 : 82-89) เมื่อพนักงานปฏิบัติงานอยู่ในโรงพยาบาลนาน ๆ ย่อมเกิดการเบื่อหน่าย จึงเกิดพฤติกรรมอยากเปลี่ยนงานขึ้น แต่เนื่องจากภาวะเศรษฐกิจไม่ดีทำให้ความคาดหวังในการเปลี่ยนอาชีพนี้น้อยลง และสอดคล้องกับ ชวัชชัย เนียรวิฑูรย์ และ ถิรพงษ์ ถิรมนัส . (2531 : 32- 43) พบว่าเจ้าหน้าที่สาธารณสุขที่ศึกษาต่อส่วนใหญ่มีความคาดหวังในการเปลี่ยนอาชีพน้อย

ข้อเสนอแนะ

จากผลการวิเคราะห์ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความต้องการศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้นของพนักงานโรงพยาบาลเมืองสมุทรในครั้งนี้ ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะ ดังนี้

1.จากผลการศึกษาพบว่าปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความต้องการศึกษาต่อ ในระดับที่สูงขึ้นของพนักงาน ทั้งแยกตามระดับการศึกษา และตามประเภทของสถาบันการศึกษาที่พนักงานต้องการศึกษาต่อมีอยู่ 8 ปัจจัย (ตาราง 10) คือ ระดับการศึกษาของพนักงาน ตำแหน่งงาน สถานภาพสมรส รายได้ต่อเดือนของบิดา รายได้ต่อเดือนของพนักงาน รายได้ต่อเดือนที่คาดหวังของพนักงาน ค่าเล่าเรียนเฉลี่ยต่อภาคการศึกษา และแหล่งข้อมูลด้านการศึกษาต่อ

1.1 ระดับการศึกษาของพนักงาน การศึกษาทำให้คนประสบความสำเร็จ ทุกคนจึงมุ่งมานะที่จะศึกษาต่อให้สูงที่สุดเท่าที่ตนเองจะทำได้ เพื่อที่จะนำความรู้ไปใช้ประโยชน์ในอนาคต ดังนั้น สถาบันการศึกษาควรให้มีการให้ข้อมูลที่เกี่ยวกับการศึกษาต่อกับพนักงาน ทั้งในเรื่องของโอกาส ประโยชน์ ตลอดจนหลักสูตรและสาขาวิชาที่เปิดสอน โดยใช้สื่อต่างๆ เช่น อินเทอร์เน็ต หนังสือพิมพ์ ฯ จะทำให้พนักงานมีความรู้และทัศนคติที่จะศึกษาต่อมากขึ้น นอกจากนี้ ทางโรงพยาบาลควรจัดสรรเวลาในการทำงานเพื่อเอื้อให้พนักงานมีโอกาสได้ไปศึกษาต่อมากขึ้น

1.2 ตำแหน่งงาน ไม่ว่าจะทำงานอยู่ในตำแหน่งหน้าที่ใดทุกคนจะมีความต้องการศึกษาต่อเพื่อเพิ่มคุณวุฒิให้กับตนเองเพื่อความก้าวหน้าในอาชีพ ดังนั้นรัฐบาลควรจะสนับสนุนให้คนไปศึกษาต่อมากขึ้น โดยเฉพาะสาขาวิชาที่ขาดแคลน เช่น ด้านแพทยศาสตร์ และควรเตรียมตำแหน่งงานไว้รองรับด้วยในสาขาอาชีพดังกล่าว นอกจากนี้ ทางโรงพยาบาลควรจะปรับตำแหน่งงานตามวุฒิให้พนักงานกรณีสำเร็จการศึกษากลับมาปฏิบัติงานแล้ว เป็นสิ่งจูงใจที่จะทำให้พนักงานไปศึกษาต่อมากขึ้น

1.3 สถานภาพสมรส เนื่องจากในปัจจุบันการศึกษาเปิดกว้างสำหรับคนทุกเพศทุกวัย แต่ผู้ที่สมรสแล้วส่วนใหญ่จะมีภาระครอบครัวที่ต้องรับผิดชอบ คนโสดจึงมีโอกาสที่จะได้ศึกษาต่อมากกว่าคนที่สมรสแล้ว ดังนั้นสถาบันการศึกษาควรขยายการรับนักศึกษาเพิ่ม โดยเฉพาะ

หลักสูตรหรือสาขาวิชาที่เปิดสอนเวลาพิเศษ เช่นวันหยุดเสาร์-อาทิตย์ หรือว่าวันจันทร์-ศุกร์ หลังเลิกงาน เพื่อให้พนักงานมีภาระครอบครัวจะได้ไปศึกษาต่อได้

1.4 รายได้ต่อเดือนของบิดา จากผลการศึกษาพบว่า บิดาของพนักงานที่มีรายได้ต่ำกว่า 10,000บาท มากถึง ร้อยละ 68.8 (ตาราง 4) จึงไม่อยากให้พนักงานลำบากเหมือนตนเองจึงสนับสนุนให้พนักงานศึกษาต่อให้สูงที่สุดเพื่อที่จะได้นำความรู้ไปใช้ในอนาคต ดังนั้นสถาบันการศึกษาควรลดค่าเล่าเรียนลงบางส่วนหรืออาจให้ผ่อนชำระค่าเล่าเรียนเป็นงวดให้กับพนักงานที่รายได้น้อยและมีบิดาที่มีรายได้น้อยเป็นผู้อุปการะค่าใช้จ่ายในการศึกษา

1.5 รายได้ต่อเดือนของพนักงาน พนักงานส่วนใหญ่มีรายได้เดือนละ 5,001-15,000 บาท มากที่สุดร้อยละ 73.5 (ตาราง 4) จึงพอที่จะรับภาระค่าเล่าเรียนในการศึกษาต่อได้ในบางส่วน แต่ในหลักสูตรระดับสูง เช่น ระดับปริญญาโท ปริญญาเอก หรือว่าระดับปริญญาตรีแต่เป็นหลักสูตรภาคพิเศษ ซึ่งมีค่าใช้จ่ายในการศึกษาค่อนข้างสูง ดังนั้นสถาบันการศึกษาควรลดอัตราค่าเล่าเรียนในระดับสูงทั้งระดับปริญญาโท-ปริญญาเอก และปริญญาตรี ภาคพิเศษ ลงมาอีก และ ควรกระจายสาขาออกมาแถวชานเมืองโดยเฉพาะในจังหวัดสมุทรปราการเพื่อเอื้อต่อพนักงานประจำที่มีภาระในการปฏิบัติงานจะได้ไม่ต้องเสียเวลาเดินทางไกลไปศึกษาต่อเป็นการประหยัดค่าใช้จ่ายในการเดินทางด้วย

1.6 รายได้ต่อเดือนที่คาดหวังของพนักงาน ทุกคนล้วนมุ่งหวังในความก้าวหน้าในการทำงานและรายได้ที่เพิ่มสูงขึ้นในอนาคต จึงได้เข้าศึกษาต่อในระดับที่สูงที่สุดที่ตนเองจะทำได้ ดังนั้น ทางโรงพยาบาลควรปรับเงินเดือนให้พนักงานหลังจากที่สำเร็จการศึกษามาแล้วเพื่อเพิ่มขวัญและกำลังใจให้พนักงานไปศึกษาต่อมากขึ้น

1.7 ค่าเล่าเรียนเฉลี่ยต่อภาคศึกษา รัฐบาลควรส่งเสริมการศึกษาต่อในทุกๆระดับโดยมีนโยบายให้สถาบันการศึกษาทั่วประเทศปรับลดอัตราค่าเล่าเรียนลง เพื่อให้คนจะไปศึกษาต่อมากขึ้น นอกจากนี้ทางโรงพยาบาลควรมีกองทุนกู้ยืมเพื่อการศึกษาให้พนักงานเพื่อที่พนักงานจะได้นำไปใช้เป็นค่าเล่าเรียนในการศึกษาต่อได้มากขึ้น

1.8 แหล่งข้อมูลข่าวสารด้านการศึกษาต่อเนื่อง รัฐบาลควรเพิ่มสื่อที่เป็นแหล่งข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาต่อทั้งในแง่ของการให้ข้อมูลต่าง ๆ เช่น โทรทัศน์ วิทยุ หนังสือพิมพ์ อินเทอร์เน็ต ฯ ให้มากขึ้น สถาบันการศึกษาก็ควรแนะนำประโยชน์และโอกาสในการศึกษาต่อเนื่องในแหล่งข้อมูลต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาต่อ ให้กับพนักงานได้อย่างทั่วถึง

ข้อเสนอแนะสำหรับการทำวิจัยครั้งต่อไป

จากข้อมูลและผลการวิจัยน่าจะเป็นประโยชน์ต่อการทำวิจัยต่อไป

1. ควรศึกษาในลักษณะเดียวกับงานวิจัยครั้งนี้ โดยศึกษาเปรียบเทียบระหว่าง สององค์กร ขึ้นไปหรือถ้าเป็นไปได้ควรศึกษาระดับองค์กรใหญ่ เช่น แบ่งตาม เขต จังหวัด หรือตามภาค

เพื่อหาคำตอบว่า ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความต้องการศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น ของเจ้าหน้าที่ขององค์กรเหล่านั้นว่ามีความแตกต่างกันหรือไม่

2. ควรศึกษาปัจจัยในด้านต่างๆ เพิ่มขึ้นอีก เพื่อที่จะได้นำมาวิเคราะห์เพิ่มขึ้นอีกหลายๆ ปัจจัย ซึ่งอาจทำให้พบปัจจัยอื่น ๆ ซึ่งมีความสัมพันธ์กับความต้องการศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น ซึ่งเป็นการเพิ่มพูนความรู้ใหม่

3. ในการวิจัยครั้งต่อไปควรมีการเก็บข้อมูลเทียบเคียงกัน ทั้งในภาค รัฐบาล เอกชน และ รัฐวิสาหกิจว่า มีปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการศึกษาต่อของ พนักงานในหน่วยงานเหล่านั้น อย่างไร ซึ่งข้อมูลที่ได้จะมีประโยชน์ในแง่ของสถาบันการศึกษาต่าง ๆ ทั้งภาครัฐ และเอกชน จะสามารถปรับเปลี่ยนการทำงานเพื่อรองรับแรงงานกลุ่มใหญ่ที่มีความต้องการศึกษาต่อ เป็นการจัดสรรทรัพยากรทางการศึกษาของสถาบันการศึกษาได้ด้วย

4. เนื่องจากกลุ่มตัวอย่างมีจำนวนน้อยเพียง 189 คน การวิเคราะห์ข้อมูลในตารางแสดงค่า ไคสแควร์ มีบางช่องคะแนนไม่มีตัวเลขอยู่เลย บางช่องคะแนนมีค่าน้อยมาก ทำให้ค่าไคสแควร์ ที่วิเคราะห์มานั้นอาจคลาดเคลื่อนได้ การวิจัยในครั้งต่อไปการจัดกลุ่มควรลดขนาดกลุ่มให้น้อยลงหรือมีขนาดใกล้เคียงกัน และตรวจสอบคะแนนในแต่ละช่องคะแนนไม่ให้เกิดการว่างของช่องคะแนนก่อนที่จะวิเคราะห์ด้วยไคสแควร์ จะทำให้การวิเคราะห์ข้อมูลมีประสิทธิภาพมากขึ้น

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กรองจิต วาทีสาธกกิจ . (2522) . ความต้องการและความคิดเห็นเกี่ยวกับการศึกษาต่อเนื่อง
ทางการพยาบาลในโรงพยาบาลสังกัดสภาากาชาดไทย . วิทยานิพนธ์ คม. บัณฑิต
วิทยาลัย. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย .ถ่ายเอกสาร.
- กองแผนงานและวิจัย กรมการศึกษานอกโรงเรียน.(2530). สถิติการศึกษานอกโรงเรียน .
กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ศรีสมบัติการพิมพ์.
- กุศล สุนทรธาดา และ วรชัย ทองไทย. (2539). ลักษณะผู้ใช้บริการและปัจจัยที่กำหนด
การ บริการรักษาพยาบาลในภาคเอกชน. รายงานการวิจัย. สถาบันวิจัยประชากร
และสังคม .มหาวิทยาลัยมหิดล.
- ชัยวัฒน์ สราญเลิศ. (2544) .ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจศึกษาต่อในระดับปริญญา
ตรี สาขาวิทยาการคอมพิวเตอร์ ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง
สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ หลักสูตรกรมอาชีวศึกษา โรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน
ในเขตกรุงเทพมหานคร . วิทยานิพนธ์ คอ.ม.(คอมพิวเตอร์และเทคโนโลยีสาร
สนเทศ). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี .
- ชูศรี วงศ์รัตนะ . (2541) .เทคนิคการใช้สถิติเพื่อการวิจัย . พิมพ์ครั้งที่ 7 .กรุงเทพฯ :
เทพเนรมิตรการพิมพ์.
- จุฑามาศ อินทปริชาและคนอื่นๆ. (2539 : 48-53). ความต้องการเลือกศึกษาสาขาพยาบาล
ศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่5,6 ใน14จังหวัดภาคใต้. รายงานการวิจัย .
คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ .
- ณัชชา ประกฤติพงศ์. (2545). ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความต้องการเรียนต่อภาษาญี่ปุ่น
ในระดับชั้นที่สูงขึ้น กรณีศึกษา ณ สถาบันภาษาเขตกรุงเทพฯ. สารนิพนธ์ ศ.ม.
(เศรษฐศาสตร์การศึกษา). กรุงเทพฯ :บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ.
- นวลศิริ พงศ์ถาวรภิญโญ . (2529). ความสัมพันธ์ระหว่างภูมิหลังกับความต้องการศึกษาต่อ
ของนักศึกษาผู้ใหญ่เบ็ดเสร็จระดับที่ 4 ในกรุงเทพมหานคร .วิทยานิพนธ์. คม.
ภาควิชาวิจัยการศึกษา: บัณฑิตวิทยาลัย. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย .ถ่ายเอกสาร.
- นพรัตน์ ผลาพิบูลย์ และคนอื่นๆ . (2530) . การศึกษาความต้องการศึกษาต่อในสาขา
เฉพาะทางการพยาบาลระดับปริญญาโทของพยาบาล . รายงานการวิจัย .
คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ บางแสน .

ทิพาพร สุโฆษิต ,เพียรพันธ์ อัสววิทยา และบุญสม พิจารณา. (2542 : ม.ค.-มี.ค.).

“ความต้องการศึกษาต่อเนื่องของเจ้าหน้าที่พยาบาล,” วารสารการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ ด้านสุขภาพ. 1(1) : 53-56.

เทียนฉาย กิระนันท์ . (2519) .เศรษฐศาสตร์ทรัพยากรมนุษย์และกำลังคน . กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช.

ธารี วารีสัจ . (2544). ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกประกอบอาชีพหรือศึกษาต่อของ นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง(ปวส.)ทางช่างอุตสาหกรรมและบริหาร ธุรกิจ . รายงานการวิจัย. สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ .

ธวัชชัย เนียรวิฑูรย์ และ ถิรพงษ์ ถิรมนัส . (2531,มค - มีค.) . “การศึกษาเกี่ยวกับความต้องการศึกษาต่อเนื่องของเจ้าหน้าที่สาธารณสุข,” กองสุขภาพ . 14(12) : 32-33.

ธวัชชัย สันคติประภา. (มปป.). การติดต่อสื่อสารทัศนศึกษาและการส่งเสริมเล่มที่ 1. สำนักส่งเสริมและฝึกอบรม มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

บุญธรรม กิจปรีดาบริสุทธิ์ .(2520). การวิจัยและประเมินผลประสิทธิผลการศึกษาของ มหาวิทยาลัยมหิดล. รายงานการวิจัย. ภาควิชาศึกษาศาสตร์ คณะสังคมศาสตร์ และมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล.

บุญพุ่ม เสนารักษ์ . (2531). เศรษฐศาสตร์การศึกษา . มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ บางแสน .

ประคอง กรรณสูต . (2538). สถิติเพื่อการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์. พิมพ์ครั้งที่ 2 . กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ประภาภรณ์ แก้วเหล็ก . (2544). ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความต้องการเข้าศึกษาต่อในระดับปริญญาตรี(ต่อเนื่อง) ของนักศึกษาในจังหวัดขอนแก่นที่มีต่อคณะครุศาสตร์ อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตขอนแก่น . รายงานการวิจัย . สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตขอนแก่น .

ปาริชาติ รังคกุลนุวัฒน์และคนอื่นๆ .(2545) . ความต้องการของพยาบาลวิชาชีพ ในการศึกษาต่อหลักสูตรพยาบาลศาสตรมหาบัณฑิตสาขาการศึกษาและวิจัยทางการพยาบาล คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ . รายงานการวิจัย. คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

ปริญญญา ญาณโกชน . (2545) . ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจศึกษาต่อระดับปริญญาโท สถาบันราชภัฏมหาสารคาม . รายงานการศึกษาค้นคว้า วท.ม. ขอนแก่น : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น.ถ่ายเอกสาร.

- พัชรารณ อารีย์และคนอื่นๆ. (2545). ความต้องการการศึกษาหลักสูตรพยาบาลศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาโภชนาการและโภชนบำบัด ของพยาบาลวิชาชีพ ผู้บริหาร โรงพยาบาล และผู้รับบริการ . รายงานการวิจัย . คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- ไพฑูริย์ หลักคำแก้ว. (2526). เหตุผลที่ทำให้ประชาชนสมัครเรียนการศึกษาผู้ใหญ่แบบกลุ่มสนใจทางไปรษณีย์ . วิทยานิพนธ์ศศ.ม. (การศึกษาผู้ใหญ่). นครปฐม : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร.ถ่ายเอกสาร.
- ภัทรธิดา วารินทร์.(2539) .ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการศึกษาต่อและไม่ศึกษาต่อการศึกษา นอกโรงเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้นของคณงานในโรงงานอุตสาหกรรมในจังหวัด นครปฐม. วิทยานิพนธ์ ปศ.ม. (สังคม) กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย. มหาวิทยาลัยมหิดล .ถ่ายเอกสาร.
- มนัสวีร์ บุญเปี่ยม. (2523). แรงจูงใจที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเข้าเรียนในโรงเรียนพยาบาล ผดุงครรภ์และอนามัยกองทัพบก. วิทยานิพนธ์ กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ . ถ่ายเอกสาร.
- เรณู พงษ์เรืองพันธุ์ และวรรณิ์ เดียวอิสเรศ . (2537). ความต้องการศึกษาต่อระดับปริญญาตรี สาขาพยาบาลศาสตร์ ของพยาบาลเทคนิคในภาคตะวันออก . รายงานการวิจัย . คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา . ถ่ายเอกสาร .
- โรงพยาบาลเมืองสมุทร. (ม.ป.ป.). โรงพยาบาลเมืองสมุทร. (แผ่นพับ) : สมุทรปราการ .
- วรนาถ มีภูมิรู้ . (2546).ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเข้าเรียนการศึกษานอกโรงเรียนสายสามัญ ระดับ มัธยมศึกษาตอนต้นของผู้ใช้แรงงานอุตสาหกรรมสิ่งทอ จังหวัดสมุทรปราการ . สารนิพนธ์ ศ.ม. (เศรษฐศาสตร์การศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร .
- ศิริพร หงษ์พันธุ์ . (2539,มค.-มิย.) . “การศึกษาความต้องการเพิ่มพูนความรู้และวิทยฐานะของบุคลากรประจำการสาขาวิชาต่าง ๆ ทั้งหลักสูตรระยะสั้นและหลักสูตรระยะยาว ในจังหวัดสุรินทร์และศรีสะเกษ,” วิจัยสนเทศ . 16(184-189) : 53-55 .
- ศราวรรณ ศิริพันธุ์. (2544) . ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเลือกศึกษาต่อในระดับปริญญาโท ด้านคอมพิวเตอร์และเทคโนโลยีสารสนเทศ ของบัณฑิตด้านคอมพิวเตอร์และเทคโนโลยีสารสนเทศ สถาบันอุดมศึกษาของรัฐในสังกัดทบวงมหาวิทยาลัย ในเขตกรุงเทพฯ . วิทยานิพนธ์ คอ.ม.(คอมพิวเตอร์และเทคโนโลยีสารสนเทศ). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี .

- สวลี อาชาสุวรรณ. (2532). ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาต่อและการเข้าสู่ตลาดแรงงานของผู้จบหลักสูตรประถมศึกษา ปีการศึกษา 2529 จังหวัดสมุทรสาคร . วิทยานิพนธ์ คม. (ประถมศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย . ถ่ายเอกสาร.
- สมพร ศิลป์สุวรรณ. (2532) . ความต้องการของข้าราชการ พนักงานรัฐวิสาหกิจ และพนักงานธุรกิจเอกชน ในการเข้าศึกษาต่อหลักสูตรชั้นปริญญาโทภาคพิเศษ คณะพัฒนาการเศรษฐกิจ สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์. รายงานการวิจัย . คณะกรรมการส่งเสริมการวิจัย สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์. ถ่ายเอกสาร .
- สมมาตร แจ่มจำรัส . (2543) . แรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับปริญญาโท : ศึกษาเฉพาะกรณีนักศึกษาปริญญาโทมหาวิทยาลัยเกริก . สารนิพนธ์ ศศม. (การบริหารองค์การ). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกริก .
- สายหยุด นิยมวิภาค และคนอื่นๆ . (2522). ความต้องการการศึกษาต่อของพยาบาลโรงพยาบาลสังกัดกระทรวงสาธารณสุข. รายงานการวิจัย คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น .
- สินธุ์ สโรบล และคนอื่นๆ . (2542) . การสำรวจความต้องการของผู้ที่ต้องการศึกษาต่อในระดับบัณฑิตศึกษา. รายงานการวิจัย . สถาบันวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยพายัพ . ถ่ายเอกสาร .
- สุรกุล เจนอบรม. (2530). การศึกษาความต้องการและความสนใจด้านการศึกษาต่อเนื่องจากข้าราชการไทย. รายงานการวิจัย. กรุงเทพฯ. ถ่ายเอกสาร.
- สุเทพ เสนีย์วงศ์ ณ อยุธยา(2526). “การจัดความไม่รู้หนังสือในหน่วยงานทหาร,” วารสารศึกษานอกระบบโรงเรียน , (มิถุนายน -กรกฎาคม) :17.
- สุภาพ ธีระประทีป. (2516) . ความต้องการศึกษาต่อของพยาบาลประจำการ โรงพยาบาลรามธิบดี . วิทยานิพนธ์ คม. บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.
- สุพิน พินงาม. (2535). แนวทางการจัดการศึกษานอกระบบ ในโรงงานอุตสาหกรรม อำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี . วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (การศึกษามหาวิทยาลัย) กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ . ถ่ายเอกสาร.
- สุพันธ์ พงษ์บริบูรณ์. (2545). แรงจูงใจที่นักศึกษาเข้าศึกษาต่อในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาช่างอิเล็กทรอนิกส์ ในจังหวัดขอนแก่น . วิทยานิพนธ์ คอ.ม. (คอมพิวเตอร์และเทคโนโลยีสารสนเทศ). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย. สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง .

- อารมณ วุฒิพฤษ .(2523). ความต้องการการศึกษาต่อเนื่องของพยาบาลวิชาชีพใน
 โรง พยาบาลศูนย์ . วิทยานิพนธ์ คม. บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
 ถ่ายเอกสาร.
- อัจฉรา วงศ์พัฒนามงคล. (2533). ตัวแปรทางพฤติกรรมศาสตร์ที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาต่อ ใน
 ระดับบัณฑิตศึกษา. ปริญญาโท วิทยานิพนธ์วท.ม. (พฤติกรรมศาสตร์ประยุกต์). กรุงเทพฯ :
 บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- อัมพร วิจิตรพันธ์ .(2520). เศรษฐศาสตร์การศึกษาและวางแผนกำลังคน . กรุงเทพฯ :
 คณะเศรษฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง .
- อศนีย์ เสาวภาพ . (2520) . ความคิดเห็นของพยาบาลเกี่ยวกับสวัสดิการในโรงพยาบาลสังกัด
 กระทรวงกลาโหมและทบวงมหาวิทยาลัย ในเขตกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ คม.
 บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.
- Brue, Stanley L.(1996) . *Microeconomics: Principles, Problems, and Policies*.
 Third Edition: McGraw-hill, Inc.
- Bush, Terryl A., and Lewis. (1978). Charles W. “Continuing Education for nurse:
 Perception and Performances,” *the Journal of Continuing Education in
 Nursing*. 9 (March - April) : 10-13 .
- ✓ Coombs, P.H, and M. Ahmed. (1974) .*Attacking Rural Poverty. : How Nonformal
 Education can Help . a Research for World Bank Development, the John
 Hopkins University Press.*
- Connie, Curran L.(1978). “Learning Needs of Foreign Nurse,” *Supervisor Nurse*.
 9 (August) : 10-13 .
- Edelstein, Ruth R . and Bunnell, Margaret . (1978). “Determinants of Continuing Nursing
 Education ,” *the Journal of Continuing Education in Nursing*. 9 (January-
 February): 10-13 .
- Houle, Cyril O(1972) . *The Design of Education* . London : Jossey-Bass, Inc., Publishers.
- Knowles, Malcolm S. (1980). *The Modern Practice of Adult Education From Pedagogy
 to Andragogy*. New york : Cambridge, The Adult Education Company.
- Koplin, H.T.(1971). *Microeconomics Analysis: Wealfare and Efficiency in private and
 plublic sectors*. Harper and Row Publisher .

Maslow , Abraham H. (1970) *Motivation and Personality*. 2nd ed. Newyork : Harper and Row Publisher.

Mattson, David W . (1974). “Voluntary of Mandatory Continuing Education : A Study of The Views within District 8 , Texas Nurses Association,” *the Journal of Continuing Education in Nursing*. 5 (May-June) : 24-29 .

Parkin, Micheal.(1994). *Microeconomics*. Second Editition . Addison-wesley Publishing Company.

Pindyck, Robert S.and Rubinfeld, Daniel L. (2001). *Microeconomics* .5th ed. Prentice Hall International,Inc.

Roger, E.M.(1983). *Diffusion of Innovations*. Third Edition. New York : The Free Press.

Samuelson, paul A. and Nordhaus, William D.(1992). *Microeconomics*. 14th ed. Mcgraw-hill,Inc.

Truett, Lila J. and Dale B..(1987). *Microeconomics*. Times Mirror/Mosby College Publishing .

Yamane taro . (1967). *Ststistics : An Introductory Analysis*. Newyork. Harper&Row.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก
รายชื่อผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบแบบสอบถาม

๒๔-๕๑
๕๓

ภาคผนวก ก
รายชื่อผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบแบบสอบถาม

1. รองศาสตราจารย์ดร. พิศมัย จารุจิตติพันธ์	อาจารย์ประจำภาควิชา
เศรษฐศาสตร์ คณะสังคมศาสตร์
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
2. อาจารย์วิพรรณ สาสีผล	อาจารย์ประจำภาควิชา
เศรษฐศาสตร์ คณะสังคมศาสตร์
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
3. คุณสายพิน บุตรदान้อย	ผู้จัดการฝ่ายบุคคลและธุรการ
โรงพยาบาลเมืองสมุทร

บันทึกข้อความ

114

ส่วนราชการ บัณฑิตวิทยาลัย มศว โทร. 5731, 5618

ที่ ศธ 0519.12/58๔3

วันที่ 3/ กรกฎาคม 2546

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญ

เรียน คณบดีคณะสังคมศาสตร์

เนื่องด้วย นายจิรชน ตั้งเจริญสมุทร นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์การศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ดำเนินการทำสารนิพนธ์เรื่อง “ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความต้องการศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้นของพนักงานโรงพยาบาลเมืองสมุทร จังหวัดสมุทรปราการ” โดยมี รองศาสตราจารย์ธำรงค์ อุดมไพจิตรกุล เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัย ขอเรียนเชิญ รองศาสตราจารย์พิศมัย จารุจิตติพันธ์ และ อาจารย์รวีพรรณ สาลีผล เป็นผู้เชี่ยวชาญ ตรวจสอบสอบถามปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความต้องการศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้นของพนักงานโรงพยาบาลเมืองสมุทร จังหวัดสมุทรปราการ

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาให้ข้าราชการในสังกัดเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบแบบสอบถามให้ นายจิรชน ตั้งเจริญสมุทร และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้ด้วย

(รองศาสตราจารย์นภาพรณี หะวานนท์)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

3) กรกฎาคม 2546

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญ

เรียน ผู้อำนวยการโรงพยาบาลเมืองสมุทร

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม

เนื่องด้วย นายจิรชน ตั้งเจริญสมุทร นิติระดับปริญญาโท สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์การศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ดำเนินการทำสารนิพนธ์เรื่อง “ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความต้องการศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้นของพนักงานโรงพยาบาลเมืองสมุทร จังหวัดสมุทรปราการ” โดยมี รองศาสตราจารย์ธำรงค์ อุดมไพจิตรกุล เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัย ขอเรียนเชิญ อาจารย์สายพิน บุตรคาน้อย ผู้จัดการฝ่ายบุคคลและธุรการ เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจแบบสอบถาม ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความต้องการศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้นของพนักงานโรงพยาบาลเมืองสมุทร จังหวัดสมุทรปราการ

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาให้บุคลากรในสังกัดเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจแบบสอบถามให้ นายจิรชน ตั้งเจริญสมุทร และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์นภภรณ์ หะวานนท์)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 02-664-1000 ต่อ 5618, 5731

หมายเหตุ : ต้องการสอบถามข้อมูลเพิ่มเติม กรุณาติดต่อนิติ โทรศัพท์ 02-7576700

มือถือ 09-7549479

ภาคผนวก ข
หนังสือขอความอนุเคราะห์ในการตอบแบบสอบถาม

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

3/ กรกฎาคม 2546

เรื่อง ขอกความอนุเคราะห์เพื่อพัฒนาเครื่องมือการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงพยาบาลสำนักงานแพทย์

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม

เนื่องด้วย นายจิรชน ตั้งเจริญสมุทร นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์การศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ดำเนินการทำสารนิพนธ์เรื่อง “ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความต้องการศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้นของพนักงานโรงพยาบาลเมืองสมุทร จังหวัดสมุทรปราการ” โดยมี รองศาสตราจารย์ธำรงค์ อุดมไพจิตรกุล เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ในการนี้ นิสิตมีความจำเป็นต้องเก็บข้อมูลเพื่อพัฒนาเครื่องมือการวิจัย โดยขอให้พนักงานของโรงพยาบาลสำนักงานแพทย์ที่กำลังศึกษาต่อและมีความต้องการศึกษาต่อ จำนวน 50 คน เป็นกลุ่มตัวอย่างตอบแบบสอบถามปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความต้องการศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้นของพนักงานโรงพยาบาลเมืองสมุทร จังหวัดสมุทรปราการ ในระหว่างเดือนกรกฎาคม - สิงหาคม 2546

จึงเรียนมาเพื่อขอกความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาให้ นายจิรชน ตั้งเจริญสมุทร ได้เก็บข้อมูลในการทำสารนิพนธ์ ซึ่งจะเป็นประโยชน์ในการพัฒนาคุณภาพการศึกษา และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์นภภรณ์ หะวานนท์)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 02-664-1000 ต่อ 5618, 5731

หมายเหตุ : ต้องการสอบถามข้อมูลเพิ่มเติม กรุณาติดต่อ นิสิต โทรศัพท์ 02-7576700 มือถือ 09-7549479

ที่ ศธ 0519.12/ 6034

118

บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

๘ สิงหาคม 2546

เรื่อง ขออนุญาตเพื่อการศึกษา

เรียน ผู้อำนวยการโรงพยาบาลเมืองสมุทร

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม

เนื่องด้วย นายจิรชน ตั้งเจริญสมุทร นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์การศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ดำเนินการทำสารนิพนธ์เรื่อง “ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความต้องการศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้นของพนักงานโรงพยาบาลเมืองสมุทร จังหวัดสมุทรปราการ” โดยมี รองศาสตราจารย์ธำรงค์ อุดมไพจิตรกุล เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ในการนี้ นิสิตมีความจำเป็นต้องเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย โดยขอให้พนักงานของโรงพยาบาลเมืองสมุทรที่กำลังศึกษาต่อและมีความต้องการศึกษาต่อ จำนวน 189 คน ตอบแบบสอบถามปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความต้องการศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้นของพนักงานโรงพยาบาลเมืองสมุทร จังหวัดสมุทรปราการ ในระหว่างเดือนสิงหาคม 2546

จึงเรียนมาเพื่อขออนุญาต ได้โปรดพิจารณาให้ นายจิรชน ตั้งเจริญสมุทร ได้เก็บข้อมูลในการทำสารนิพนธ์ และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์นภาพร หะวานนท์)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 02-664-1000 ต่อ 5618, 5731

หมายเหตุ : ต้องการสอบถามข้อมูลเพิ่มเติม กรุณาติดต่อ นิสิต โทรศัพท์ 02-7576700 มือถือ 09-7549479

ภาคผนวก ค
แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

แบบสอบถาม

เรื่อง

ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความต้องการศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้นของ พนักงานโรงพยาบาลเมืองสมุทร จังหวัดสมุทรปราการ

คำชี้แจง

● แบบสอบถามฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการทำสารนิพนธ์ ระดับมหาบัณฑิต หลักสูตร
เศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต สาขาเศรษฐศาสตร์การศึกษา เรื่อง “ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความต้องการศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้นของพนักงานโรงพยาบาลเมืองสมุทร จังหวัดสมุทรปราการ”
โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความต้องการศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น
ของพนักงานโรงพยาบาลเมืองสมุทร

แบบสอบถามแบ่งออกเป็น 2 ตอนคือ

ตอนที่1 เป็นคำถามเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคลและปัจจัยทางด้านเศรษฐกิจและสังคมของ
ผู้ตอบแบบสอบถามมีลักษณะเป็นคำถามปลายปิด

ตอนที่2 เป็นคำถามเกี่ยวกับความต้องการศึกษาต่อของพนักงานรวมทั้งปัญหาและข้อ
เสนอแนะในการศึกษาต่อมีลักษณะเป็นคำถามปลายปิดและปลายเปิด

● ขอความกรุณานักงานทุกท่านตอบแบบสอบถามทุกข้อให้ตรงกับสภาพความเป็น
จริงตามความคิดเห็นของท่านให้มากที่สุด คำตอบและข้อเสนอแนะของท่านจะถือเป็นความลับ
และจะนำไปแปลผล ซึ่งจะเป็นประโยชน์ต่อตัวท่านและองค์กรที่ท่านปฏิบัติงานอยู่ที่เกี่ยวข้องกับ
ข้อจำกัดและทางเลือกในการศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น และจะเป็นฐานข้อมูลแก่องค์กรในการจัด
สรรทรัพยากรเพื่อพัฒนาบุคลากรให้มีประสิทธิภาพในการให้บริการได้สูงขึ้น

ขอบคุณในการตอบแบบสอบถาม

จิรชน ตั้งเจริญสมุทร

นิสิตปริญญาโท สาขาเศรษฐศาสตร์การศึกษา

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

แบบสอบถามเรื่องปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความต้องการศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้นของ
พนักงานโรงพยาบาลเมืองสมุทรปราการทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง ☐ และตอบคำถามในช่อง
ว่างที่เว้นไว้เกี่ยวกับตัวพนักงานและปัจจัยที่เกี่ยวข้องทั้งในตอนที่ 1 และตอนที่ 2 ตามสภาพ
ความเป็นจริง

ตอนที่1 ปัจจัยส่วนบุคคลและปัจจัยทางด้านเศรษฐกิจและสังคม

1. เพศ

☐ ชาย

☐ หญิง

2. อายุ.....ปี

3. ระดับการศึกษาขั้นสูงสุดของท่าน

☐ ประถมศึกษา

☐ มัธยมศึกษาตอนต้น/เทียบเท่า

☐ มัธยมศึกษาตอนปลาย/เทียบเท่า

☐ อนุปริญญา/เทียบเท่า

☐ ปริญญาตรี/เทียบเท่า

☐ สูงกว่าปริญญาตรี/เทียบเท่า

4. ตำแหน่งหน้าที่ในปัจจุบันท่านปฏิบัติงานอยู่

☐ ฝ่ายแพทย์ แผนก (ระบุ)

☐ ฝ่ายธุรการ แผนก (ระบุ)

☐ ฝ่ายพยาบาล แผนก (ระบุ)

5. ระยะเวลาที่ท่านปฏิบัติงาน ณ โรงพยาบาลเมืองสมุทรนับตั้งแต่เริ่มปฏิบัติงานจนถึง
ปัจจุบัน.....ปี.....เดือน

6. ภูมิลำเนาเดิมของพนักงาน

☐ กรุงเทพมหานคร

☐ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ (ระบุ).....

☐ ภาคกลาง (ระบุ).....

☐ ภาคตะวันออก (ระบุ).....

☐ ภาคเหนือ(ระบุ).....

☐ ภาคใต้ (ระบุ).....

7. สถานภาพสมรส

☐ โสด

☐ หย่าร้าง / หม้าย

☐ สมรส

☐ อื่นๆ.....

8. รายได้จากการทำงานเฉลี่ยต่อเดือนของท่าน

☐ น้อยกว่า 5,001 บาท

☐ 5,001 – 15,000 บาท

☐ 15,001-25,000 บาท

☐ 25,001 - 35,000 บาท

☐ สูงกว่า 35,000 บาท

9. ระดับการศึกษาขั้นสูงสุดของบิดา

☐ ต่ำกว่าประถมศึกษา/ไม่ได้เข้าโรงเรียน	☐ ประถมศึกษา/เทียบเท่า
☐ มัธยมศึกษาตอนต้น/เทียบเท่า	☐ มัธยมศึกษาตอนปลาย/เทียบเท่า
☐ อนุปริญญา/เทียบเท่า	☐ ปริญญาตรี/เทียบเท่า
☐ สูงกว่าปริญญาตรี/เทียบเท่า	

10. ระดับการศึกษาขั้นสูงสุดของมารดา

☐ ต่ำกว่าประถมศึกษา/ไม่ได้เข้าโรงเรียน	☐ ประถมศึกษา/เทียบเท่า
☐ มัธยมศึกษาตอนต้น/เทียบเท่า	☐ มัธยมศึกษาตอนปลาย/เทียบเท่า
☐ อนุปริญญา/เทียบเท่า	☐ ปริญญาตรี/เทียบเท่า
☐ สูงกว่าปริญญาตรี/เทียบเท่า	

11. อาชีพ / งานที่ทำในปัจจุบันของบิดา

- ☐ รับราชการ / ทำงานรัฐวิสาหกิจ
- ☐ รับจ้างภาคเอกชน (อาทิ พนักงานบริษัท พนักงานห้างหุ้นส่วน พนักงานร้านค้า พนักงานโรงงาน หน่วยธุรกิจอื่นๆ ฯลฯ)
- ☐ ประกอบธุรกิจส่วนตัว (อาทิ ประกอบกิจการคนเดียว เจ้าของห้างร้าน เจ้าของห้างหุ้นส่วน เจ้าของบริษัท ฯลฯ)
- ☐ เกษตรกรรม
- ☐ ไม่ได้ประกอบอาชีพ
- ☐ อื่น ๆ (โปรดระบุ).....

12. อาชีพ / งานที่ทำปัจจุบันของมารดา

- ☐ รับราชการ / ทำงานรัฐวิสาหกิจ
- ☐ รับจ้างภาคเอกชน (อาทิ พนักงานบริษัท พนักงานห้างหุ้นส่วน พนักงานร้านค้า พนักงานโรงงาน หน่วยธุรกิจอื่นๆ ฯลฯ)
- ☐ ประกอบธุรกิจส่วนตัว (อาทิ ประกอบกิจการคนเดียว เจ้าของห้างร้าน เจ้าของห้างหุ้นส่วน เจ้าของบริษัท ฯลฯ)
- ☐ เกษตรกรรม
- ☐ ไม่ได้ประกอบอาชีพ
- ☐ อื่น ๆ (โปรดระบุ).....

13. รายได้จากการทำงานเฉลี่ยต่อเดือนของบิดา

☐ ไม่มีรายได้	☐ ต่ำกว่า 10,001 บาท
☐ 10,001-20,000 บาท	☐ 20,001 - 30,000 บาท
☐ 30,001-40,000 บาท	☐ 40,001 - 50,000 บาท
☐ สูงกว่า 50,000 บาท	

14. รายได้จากการทำงานเฉลี่ยต่อเดือนของมารดา

☐ ไม่มีรายได้	☐ ต่ำกว่า 10,001 บาท
☐ 10,001-20,000 บาท	☐ 20,001 - 30,000 บาท
☐ 30,001-40,000 บาท	☐ 40,001 - 50,000 บาท
☐ สูงกว่า 50,000 บาท	

15. รายได้ต่อเดือนที่ท่านคาดว่าจะได้รับเมื่อจบหลักสูตรที่กำลังจะศึกษาต่อ

☐ ยังไม่มีข้อมูล	☐ ต่ำกว่า 10,001 บาท
☐ 10,001 – 15,000 บาท	☐ 15,001 – 20,000 บาท
☐ 20,001 – 25,000 บาท	☐ สูงกว่า 25,000 บาท

16. วันและช่วงเวลาเรียนที่เหมาะสมที่ท่านประสงค์จะศึกษาต่อคือ

- ☐ จันทร์ถึง – ศุกร์ เวลาปกติ ช่วง 9.00 – 16.00 น.
- ☐ จันทร์ถึง – ศุกร์ ช่วงหลังเลิกงานเวลา 18.00 – 21.00 น.
- ☐ เสาร์ – อาทิตย์ เวลา 8.00 – 16.00 น.
- ☐ ไม่ไปเรียน อ่านหนังสือสอบเอง
- ☐ อื่น ๆ (โปรดระบุ).....

17. ค่าเล่าเรียนเฉลี่ยต่อภาคการศึกษาในหลักสูตรหรือสาขาวิชาที่ท่านเรียนอยู่หรือประสงค์ที่จะศึกษาต่อ ภาคการศึกษาละ

☐ ต่ำกว่า 3,000 บาท	☐ 3,000-6,000 บาท
☐ 6,000-9,000 บาท	☐ 9,000-12,000 บาท
☐ 12,000-15,000 บาท	☐ 15,000-18,000 บาท
☐ 18,000-21,000 บาท	☐ 21,000-24,000 บาท
☐ 24,000-27,000 บาท	☐ 27,000-30,000 บาท
☐ สูงกว่า 30,000 บาท	

18. ท่านได้ทราบข้อมูลเกี่ยวกับการศึกษาต่อเนื่องและสถาบันการศึกษาที่จะศึกษาต่อ จากแหล่งใดมากที่สุดเพียงข้อเดียว

☐ แผ่นปลิว	☐ โทรทัศน์	☐ หนังสือพิมพ์
☐ นิตยสาร	☐ วิทยุ	☐ อินเทอร์เน็ต

- ☐ เพื่อนแนะนำ ☐ บิดามารดาแนะนำ ☐ ป้ายประกาศ
☐ อื่น ๆ (โปรดระบุ).....

19. ท่านคาดหวังความก้าวหน้าในอาชีพหลังจากสำเร็จการศึกษาต่อแล้วหรือไม่

- ☐ คาดหวัง ☐ ไม่คาดหวัง

ถ้าคาดหวังท่านจะคาดหวังในข้อใด

- ☐ นำวุฒิที่ได้เพิ่มขึ้นมาปรับตำแหน่งงานส่งผลให้รายได้เพิ่มขึ้น
☐ นำความรู้ที่เรียนมาปรับปรุงงานและช่วยพัฒนาองค์กร
☐ เพื่อความก้าวหน้าในการประกอบอาชีพ
☐ เพื่อที่จะได้รู้จักสาขาวิชาชีพที่เรียนกว้างขวางขึ้น
☐ เพื่อที่จะได้นำความรู้ไปหารายได้เพิ่มเติมจากงานประจำ
☐ อื่น ๆ (ระบุ).....

20. ภายหลังจากสำเร็จการศึกษา ท่านคาดว่าจะมีโอกาสเปลี่ยนอาชีพที่ดีขึ้นอย่างไร

- ☐ มาก ☐ ปานกลาง ☐ น้อย

(ตอบข้อ 21)

21. เหตุผลที่ท่านคิดว่าสามารถเปลี่ยนอาชีพได้คือ

- ☐ ได้ความรู้ใหม่มาใช้ประโยชน์ในการหางานพิเศษทำ
☐ โอกาสในการก้าวหน้าด้านต่าง ๆ
☐ อื่น ๆ (ระบุ)

ตอนที่ 2 ความต้องการศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้นของพนักงานโรงพยาบาลเมืองสมุทร รวมทั้ง ปัญหาและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้นของพนักงานโรงพยาบาลเมืองสมุทร

22. ปัจจุบันท่านกำลังศึกษาต่อหรือไม่

- ☐ กำลังศึกษา(คณะ/หลักสูตร/สาขาวิชา).....
 ที่สถาบัน.....
☐ ไม่ได้ศึกษา

23. ในอนาคตท่านมีความต้องการที่จะศึกษาต่อในระดับใดและหลักสูตรหรือสาขาวิชาใดต่อไป

- ☐ ประกาศนียบัตรวิชาชีพหลักสูตร.....
☐ ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงหลักสูตร.....
☐ ประกาศนียบัตรวิชาชีพเทคนิคหลักสูตร.....
☐ ปริญญาตรีหลักสูตร.....

- ☐ ปริญญาโทหลักสูตร.....
- ☐ ฝึกอบรมพิเศษเฉพาะสาขาวิชา.....
- ☐ อื่น ๆ (ระบุ).....

24. ท่านประสงค์ที่จะศึกษาต่อในสถาบันการศึกษาใด (ระบุ)

25. ถ้าท่านต้องการศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น แต่ไม่สามารถกระทำได้ปัญหาของท่าน คือ
(โปรดเลือกเหตุผลที่สำคัญที่สุดเพียง 2 ข้อ)

- ☐ มีภารกิจส่วนตัว
- ☐ มีภารกิจครอบครัว
- ☐ มีภาระหน้าที่ในการปฏิบัติงาน
- ☐ ทุนทรัพย์ไม่พร้อม
- ☐ พื้นความรู้ไม่พร้อมจะไปศึกษาต่อ
- ☐ สอบแข่งขันไม่ได้
- ☐ เปื่อหน่ายต่อการเรียน
- ☐ อื่น ๆ (โปรดระบุ).....

26. ข้อเสนอแนะของพนักงานเกี่ยวกับความต้องการศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้นคือ

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ประวัติย่อผู้วิจัย

ประวัติย่อผู้วิจัย

ชื่อ	นาย จิรชน ตั้งเจริญสมุทร
วันเดือนปีเกิด	23 ธันวาคม 2517
สถานที่เกิด	เขตสัมพันธวงศ์ จังหวัดกรุงเทพมหานคร
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	258/2-3 ถนนปู่เจ้าสมิงพราย ตำบลสำโรงใต้ อำเภอพระประแดง สมุทรปราการ 10310
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ.2533	มัธยมศึกษาปีที่ 3 จากโรงเรียนลาซาล บางนา
พ.ศ.2536	มัธยมศึกษาปีที่ 6 จากโรงเรียนปทุมคงคา
พ.ศ.2540	ศ.บ. (เศรษฐศาสตร์การเงิน) จาก มหาวิทยาลัยรามคำแหง
พ.ศ.2546	ศ.ม. (เศรษฐศาสตร์การศึกษา) จาก มหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร